
Imprimatur :

+ JOHN HOGAN O. F. M.,

Bishop of Bellary.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ನಂ.	ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆ.	ಪುಟ
1	ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು	1
2	ಸಮ್ಮಾನಸ್ವಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವರ್ತಮಾನ	3
3	ಶೃಂಗಾರ ತೋಪು ಆದಾಮು ಮತ್ತು ಏವ	5
4	ಮನುಷ್ಯನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮೊದಲನೆ ಪಾಪವು	7
5	ಅವಿಧೇಯತೆಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆ	10
6	ಕೈನಸು ಮತ್ತು ಅಬೇಲನು	12
7	ನೊವೆಂಬರನ್ನು ಕುರಿತು	14
8	ಜಲಪ್ರಳಯವು	16
9	ಅಬ್ರಹಾಮನು	19
10	ಸೊದೋಮ್ ಗೊಮೊರಾದ ನಾಶನವು	21
11	ಇಸಾಕನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನ	24
12	ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು	26
13	ಜೋಸೇಫನು ಶರಸಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು	28
14	ಅರಸನ ಕನಸು	31
15	ಜೋಸೇಫನು ಈಜಿಪ್ತದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದದ್ದು	33
16	ಜೋಸೇಫನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರರು	35
17	ಜಾಕೋಬನು ಈಜಿಪ್ತದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ವರ್ತಮಾನವು	38
18	ಜೋಬನ ಕಷ್ಟಗಳು	40
19	ಕಷ್ಟದ ಫಲವು	42
20	ಮೋಯಿಸನ ರಕ್ಷಣೆಯು	45

II

21	ಮೋಯಿಸನು ಓಡಿ ಹೋದ ವರ್ತಮಾನವು	47
22	ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆ	50
23	ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು	52
24	ಮೊದಲನೇ ಪಾಪ್ಯ	55
25	ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ದಾರಿ	57
26	ಮನ್ನಾವೆಂಬ ಭೋಜನವನ್ನು ಕುರಿತು	59
27	ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳು	61
28	ಚಿನ್ನದ ಕರುವನ್ನು ಕುರಿತು	63
29	ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳು	66
30	ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ವಾಗ್ದತ್ತ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವದು	68
31	ಸಂಸೋನನ ಬಲವು	70
32	ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಾಮುವೇಲನು	73
33	ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಮೊದಲನೇ ರಾಜನಾದ ಸೌಲನು	75
34	ದಾವೀದನು ಮತ್ತು ಗೋಲಿಯಾತನು	78
35	ದಾವೀದರಾಜನು	80
36	ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸಲೋಮೋನನು	83
37	ಎಲಿಯಾಸ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು	85
38	ಜೋನಾಸನು ಮತ್ತು ಮೀಸವು	88
39	ತೋಬಿಯಾಸನು ಮತ್ತು ಆತನ ಮಗನು	90
40	ಜೂದಿತ್ತಳನ್ನು ಕುರಿತು	93
41	ಬಾಬಿಲೋನ್ ಸಟ್ಟಣವು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನವು	96

III

- 42 ದಾಸಿಯೇಲನು ಸಿಂಹದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ
ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನವು 98
- 43 ಜೂದರು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
ತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದು 100
- 44 ತಾಯಿಯು ಮತ್ತೆ ಏಳು ಮಂದಿ
ಕುಮಾರರ ಮರಣ 103
- 45 ರಕ್ಷಕರು ಜನ್ಮಿಸುವ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು
ಹೊಸ ವೇದವು. 104
- 46 ಸ್ನಾಹಕ ಶಿರೋವೃದ್ಧ ಜನನವನ್ನು ಕುರಿತು 106
- 47 ಗಾಬ್ರೀಲ ದೂತನು ಕನ್ಯಾಮರಿಯವೃತ್ತಿಗೆ
ದೇಳಿದ ಮಂಗಳವಾರ್ತೆ 108
- 48 ಕನ್ಯಾಮರಿಯಮ್ಮನು ಎಲಿಸಬೇತಮ್ಮನನ್ನು
ಸಂಧಿಸಿದ್ದು 111
- 49 ಕರ್ತರು ಕುಟ್ಟಿದ ವರ್ತಮಾನ 113
- 50 ಗೊಲ್ಲರು ಬಂದ ವರ್ತಮಾನ 115
- 51 ದಿವ್ಯಜಾಲರನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು 117
- 52 ಮೂರು ರಾಯರನ್ನು ಕುರಿತು 118
- 53 ಏಳುಪ್ಪ ಸೀಮೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋದವರನ್ನು ಕುರಿತು 120
- 54 ಜೇಸುನಾಥರು ವೇವಾಲಯದಲ್ಲ
ಸಿಂತು ಹೋದ ವರ್ತಮಾನ 122
- 55 ಜೇಸುನಾಥರು ತಪ್ಪರಿಸ್ತಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು 124
- 56 ಜೇಸುನಾಥರು ಸಿರಾನ್ ಬಂದ ರೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು 127
- 57 ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಬೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತ 129

IV

58	ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು	131
59	ಜೇಸುನಾಥರು ಸಮಾರಿಯಾ ಸ್ತ್ರೀಯಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು	134
60	ಜೇಸುನಾಥರು ಪಕ್ಷವಾಯು ರೋಗಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದು	136
61	ಜೇಸುನಾಥರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು	138
62	ಜೇಸುನಾಥರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗವು	141
63	ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಶತಾಧಿಪತಿಯ ಸೇವಕನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದು	143
64	ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಮಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು	145
65	ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯಮಗ್ಗಲೇನಮ್ಮನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದು	146
66	ಜೇಸುನಾಥರು ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು	148
67	ಅಮೃತವಾದ ವಿನಾನಗಳ ಬೇಟೆಯು	150
68	ಜೇಸುನಾಥರು ಜಯಿರುಸನ ಮಗಳನ್ನು ಜೀವದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು	151
69	ಜೇಸುನಾಥರು ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದು	153
70	ದಿವ್ಯ ಸತ್ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗವು	155

V

- 71 ಜೇಸುನಾಥರು ಪರಲೋಕದ ಬೀಗದ
ಕೈಗಳನ್ನು ರಾಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು 158
- 72 ಜೇಸುನಾಥರು ಮೂರು ರೂಪಧರಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನ 160
- 73 ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಠಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದು 161
- 74 ಮರಿಯ ಮತ್ತು ಮಾರ್ತಮ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು 164
- 75 ವೃತವಾದ ಲಾಜರನು ಜೀವದಿಂದ
ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ 166
- 76 ಜೇಸುನಾಥರು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು 169
- 77 ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು 171
- 78 ಗೋಧಿವೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೇ ಬಿತ್ತಿದ ಸಾಮ್ಯ 173
- 79 ಕೆಟ್ಟ ಸೇವಕನ ಸಾಮ್ಯ 175
- 80 ಒಳ್ಳೇ ಸಮಾರ್ಥ್ಯವನ್ನು 177
- 81 ದುಂದುಗಾರ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು 179
- 82 ಕೆಟ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನು ಲಾಜರನು 181
- 83 ಫರಿಜೇಯನು ಸುಂಕದವನು ಜಪಮಾಡಿದನ್ನು
ಕುರಿತು 184
- 84 ಜೇಸುನಾಥರು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನ್ನು ಕುರಿತು 186
- 85 ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಪಾದಗಳನ್ನು
ತೊಳೆದದ್ದು 189
- 86 ಜೇಸುನಾಥರು ದಿವ್ಯಸತ್ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು 191
- 87 ಜೇಸುನಾಥರು ವನದಲ್ಲಿಪಟ್ಟ ಮರಣಾವಸ್ಥೆ
ಯನ್ನು ಕುರಿತು 193

VI

88	ರಾಯಸ್ವರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬೊಂಕಿದ್ದು	196
89	ಜೇಸುನಾಥರು ಕೈಪಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ	198
90	ಜೇಸುನಾಥರು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು	200
91	ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವು	202
92	ಶಿಲುಬೆಯ ಮಾರ್ಗವು	205
93	ಜೇಸುನಾಥರು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ	207
94	ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಕುರಿತು	210
95	ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯಮಗ್ಗ ಲೇನಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು	212
96	ಎಮ್ಮಾವುಸ್ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ದರ್ಶನವಾದದ್ದು	214
97	ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು	214
98	ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಸ್ವರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಿರುಸಭೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದು	216
99	ಮೋಕ್ಷರೋಹಣ	218
100	ಸ್ಥಿರಿತುಸಾಂಕ್ಷುವಿನ ಅಗಮನವನ್ನು ಕುರಿತು	218

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
27	ಒಂದಿಸಿ	ವಂದಿಸಿ
28	ಜಾದನೆಂಬವನು	ಜೂದನೆಂಬವನು
30	ಅಲ್ಲಿಗೇರಿಪಲ್ಪಡಲು	ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಪಲ್ಪಡಲು
31	ಈವುಗಳ	ಇವುಗಳ
32	ದೆಬ್ಬರು	ಇಬ್ಬರು
32	ಎಲ್ಲವು	ಎಲ್ಲವು
32	ಅರ್ಧವನ್ನು	ಅರ್ಥವನ್ನು
38	ಜಾದನೆಂಬವನು	ಜೂದನೆಂಬವನು
41	ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ	ಭುಜಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ
50	ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆವು	ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆವು
53	ಮೊಸನು	ಮೋಯಿಸನು
55	ಗೊಡುವೆನು	ಗೊಡುವನು
74	ಮಲಗಿಕ್ಕೆ	ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ
78	ಪರ್ವದ	ಪರ್ವತದ
93	ಜೂದಾ	ಜೂದಾ
99	ಕೊಂಡು	ಕೊಡು
100	ಈನತು	ಈತನು
107	ವಾಳಿಯು	ಪಾಳಿಯು

109	ನಮ್ಮನಸ್ಸಿನ	ಸಮ್ಮನಸ್ಸಿನ
121	ಮಪನಾದ	ಮಗನಾದ
130	ಜೀಸುನಾಥರು	ಜೀಸುನಾಥರು
133	ಸಾಮರ್ಥ್ಯರ	ಸಾಮರ್ಥ್ಯರ
135	ಭೇಜನ	ಭೋಜನ
139	ಅಂದಿಯಪ್ಪನು	ಅಂದ್ರಿಯಪ್ಪನು
141	ನರಕರಲ್ಲಿ	ನರಕದಲ್ಲಿ
149	ನಿದೆ	ನಿದ್ದೆ
180	ಹೆಟ್ಟೆ	ಹೊಟ್ಟೆ
181	ಉದ	ಊದ
190	ತೊಳೆಯತಿದ್ದರೆ	ತೊಳೆಯದಿದ್ದರೆ
191	ಕಾಲುನೆಗಳನ್ನು	ಕಾಲುಗಳನ್ನು
193	ನೋಡು	ನೋಡಿ
214	ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ	ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ
215	ಎಂದು	ಎಂದು

ಹಳೇ ವೇದದ ಚರಿತ್ರೆಯು

1 ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಆದಿಯು ಇಲ್ಲವು, ಅಂತ್ಯವು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವದೊಂದು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಸಿದರು.

ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಲೋಕವು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಆಗ ದೇವರು ಪ್ರಕಾಶವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಪ್ರಕಾಶ ಉಂಟಾಯಿತು. ದೇವರು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ, ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಗಲೆಂದೂ, ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂದೂ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೊದಲನೇಯದಿವಸ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಎರಡನೇಯದಿವಸ ದೇವರು ನೀರನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕಾಶವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಆಕಾಶವುಂಟಾಯಿತು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಪರಲೋಕವೆಂದು ಕರೆದದ್ದು.

ಮೂರನೇಯ ದಿವಸ ಕರ್ತರು ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರಿಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಯು ಏರ್ಪಡಲಿ ಎಂದರು. ಮತ್ತು ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಯು ವೃಕ್ಷ ಪೈರು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂತಲೂ, ನೀರಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವೆಂತಲೂ ಕರೆದರು.

ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಆಕಾಶದ ಬೆಳಕು ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಹಗಲನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಿ, ಮತ್ತು ಕಾಲಗಳನ್ನು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಿ ಎಂದರು.

ಐದನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜುವ ನಾನಾ ವಿಧದ ವಿನಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ನಾನಾವಿಧದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ನೀವು ಬೆಳೆದು ವರ್ಧಿಸಿ ಪ್ರಬಲವಾಗುವಿರಾಗಲಿ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಆರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಮೃಗ ಮೊದಲಾದ ಜೀವ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆಗ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿ [ತಮ್ಮ ರೂಪದ ಹಾಗೆ] ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ನಾನು, ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂಥ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆತನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಯದಂಥ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಏಳನೇಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಅದಿವಸವನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.

ಕತೋಲಿಕ್ ಕ್ರಿಸ್ತು ವರಿಗೆ ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲದ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವದಕ್ಕೂ ಸಾಲ ಉಂಟು.

2 ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವರ್ತಮಾನವು

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಇವರು ಶುದ್ಧ ಅರೂಪಿಗಳು, ಅಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮ ಮಾತ್ರ ವಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇವರನ್ನು ನೋಡಲಾರೆವು. ದೇವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ಮೊದಲು ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಭಾಗ್ಯವಾದ ಅಂತಸ್ಥಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರು ದೇವರ ಕೂಡ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರೇ ಲೂಸಿಫೇರನು (ಅಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು.)

ಲೂಸಿಫೇರನು ಬಹಳ ಸೌಂಧರ್ಯವಂತನೂ, ಗೌರವವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದದರಿಂದ ತನ್ನ ಅಂತಸ್ಥನನ್ನು ನೋಡಿ ಗರ್ವಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆತನ ವರಪ್ರಸಾದಗಳು ಆತನ ನಾರಕ್ಕೆ

ಗುರಿಯಾದವು ಅವನು ಗರ್ವದಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ದೇವರಹಾಗೆಯೇ ತಾನೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೆನೆಸಿ ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನನಾಗಿ ದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ದೇವರ ಮಾತಿಗೆ ವಿಧೇಯಿಸದೆ ಹೋದನು. ಹೀಗೆಯೇ ಉಳಿದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟನು ಅನೇಕರು ಇವನಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದರು, ಮತ್ತು ಲೂಸಿಫೇರನು ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನನಾಗಿರವನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಸಮ್ಮನಸ್ಸಾದ ಮಿಖಾಯೇಲ್ ಎಂಬವರು “ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹಾಗೆ ಯಾರೆಂದ್ರು?” ಮಹಾ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಕೂಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿದ್ದಂಥಾ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೈನ್ಯವಾಗಿ ಕೂಟಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಲೂಸಿಫೇರನನ್ನು ಆತನ ಸಂಗಡದವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ಈಗ ಲೂಸಿಫೇರನು ಸೈತಾನನೆಂದೂ, ಪಿಶಾಚಿಯೆಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಒಳ್ಳೇ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು, ಆದರೆ ಸೈತಾನನನ್ನು ಉಳಿದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ನಿತ್ಯಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು.

ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ವಿಲಾಸಸಭೆಯ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಂದರೆ, ದೂತರು, ಅತಿದೂತರು, ಪಾಥೀಕರು, ಬಲವಂತರು, ಶಕ್ತಿವಂತರು, ನಾಥಕೃತ್ಯರು, ಭದ್ರಾಸನರು, ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರು, ಭಕ್ತಿ ಜ್ವಾಲಕರು.

ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದಂಥ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕಾವಲಾದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಹತ್ತರವೇ ಇರುತ್ತಾರೆ; ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅಪಾಯದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕಾವಲಾದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಶೋಧಿಸ ಬಹುದು, ಆದರೆ ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಸಮಯಗಳಿಂದಲೂ ತೊಲಗಿ ಹೋಗಬೇಕು.

3 ಶೃಂಗಾರ ತೋಪು. ಅದಾಮು ಮತ್ತು ಏವ

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆದಮ್ ಎಂತಕರೆದರು. ದೇವರು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯವಾದ ತೋಟವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಇದೇ ಶೃಂಗಾರ ತೋಪು. ಅಥವಾ ನಂದಾವನ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನಾತರದ ಹಣ್ಣು, ಹೂವು, ಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಅನೇಕ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದರು- ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಯುವಂಥ ತಿಳಿ ನೀರಿನ ಒಂದು ನದಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾ

ಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಗಳನ್ನು, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತಂದು; ಆದಾಮನು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆಗ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಎರಡು ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ಚಿರಂಜೀವಿಯ ಮರವು, ಮತ್ತೊಂದು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೇಡನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂಥ ಮರವು. ದೇವರು ಆದಾಮನನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಮರದ ಫಲಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೇಡನ್ನು ತಿಳಿಸುವಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನಬಾರದು. ಅದನ್ನು ತಿಂದರೆ ತಪ್ಪದೇ ನೀನು ಸಾಯುವಿ.”

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೆಂಬ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಇದೇ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಮನುಷ್ಯನು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಆದರೆ ದೇವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದೆ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಳ್ಳೇಯವರು, ಆದರೆ ನೀತಿವಂತರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ; ಒಳ್ಳೇಯವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವರು.

ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲಾ, ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಜತೆ ಮಾಡುವದು ಒಳ್ಳೇದೆಂದು ನೆನಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ಆದಾಮನಿಗೆ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಹತ್ತುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಆತನ ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದು, ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಆದಾಮನು

ಎದ್ದ ಬಳಿಕ ದೇವರು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಜತೆಯಾಗಿರಲು ಕೊಟ್ಟರು.

ಈಕೆಯ ಹೆಸರು ಏನು ಅಂದರೆ ಆದಿತಾಯಿ. ಆಗ ಆದಾ ಮನು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು “ಈಕೆ ನನ್ನ ಎಲುವಿನ ಎಲುವಾ ಗಿಯೂ ನನ್ನ |ಮಾಂಸದ ಮಾಂಸವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾಳೆ.” ಎಂದನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಜ್ಞಾನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಒಂದುದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನವಾಗಿ ವೇಮಿಸಿದರು. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಗಲಿಲೇಯ ದೇಶದ ಕಾನನಗರದಲ್ಲಿಯಾದ ಮದುವೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರು.

ಆದಾಮನು, ಏನಳು ನಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಇದ್ದರು. ಚಿರಂಜೀವಿಯ ಮರವು ಅವರನ್ನು ಬೇನೆ, ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದಲೂ, ಮರಣದಿಂದಲೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿರಂ ಜೀವಿಯ ಮರವು ದಿವ್ಯ ಸತ್ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ, ಯಾಕಂ ದರೆ “ಯಾರು ಅದನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವರೋ ನಿತ್ಯ ಕಾಲ ಜೀವಿಸು ವರೆಂದು ಬರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.”

4 ಮನುಷ್ಯನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮೊದಲನೇ ಸಾಪವು

ನಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಆದಮ ಮತ್ತು ಏನಳು ಆಶಿಸಿದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವು, ನೋವು

ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೊರತೆಯು ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಪ್ರಕಾರ ನಡೆದರೆ ಎಂದೂ ಸಾಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸೈತಾನನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಎಣಿಸಿದನು, ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಪದ ರೂಪವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ದಿನ ಏವಳು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮರದ ಹತ್ತರವಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೈತಾನನು ಹಾವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು, “ಯಾಕೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ನಂದಾ ವನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮರಗಳ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ?” ಎಂದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಅವಳು, ನಂದಾ ವನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮರಗಳ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಾವು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂದೂ, ತಿನ್ನ ಬಾರದೆಂದು ದೇವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಂದರೆ ಸಾಯುವೆವು.

ಆದರೆ ಸೈತಾನನು, ಏವಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಇಲ್ಲ ನೀವು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದ ದಿವಸವೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ನೀವು ಸಹ ದೇವರ ಹಾಗೆಯೇ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ”

ಏವಳು ಕೂಡಲೇ ಈ ಹೊಸ ಶೋಧನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ಸೈತಾನನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಪ ದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು ಕಾರಣವಾದಳು. ಆಕೆಯು ಗಿಡವನ್ನು, ಹಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ತಾನು ಸಹ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನೆನಿಸಿದಳು.

ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಿಸದಿದ್ದರೆ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಸಹ ಕೂಡಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಕಡೆಗೆ, ಎವಳಿಗೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದರೆ ದೇವರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಮೀರುವಳೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಆಶಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿಂದಳು. ಮತ್ತು ಆದಾ ಮನಿಗೆ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟಳು. ಹೀಗೆ ಇವರು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಿ ದೇವರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು.

ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದಕೂಡಲೇ ತಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಾಪವು ಎಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡರು. ಭಯ ದಿಂದಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದವರಾದರು. ತಮ್ಮ ಬತ್ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಜೂರ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಸರ್ವೇ ಶ್ವರನು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ನೋಡದ ಹಾಗೆ ಮರದಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಿದರು.

ಈ ಪಾಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆ ಶಾಯಿಯವರು ದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಗ್ಗಿನಿಂದ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ವರಪ್ರಸಾದ ವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ, ಜನ್ಮ ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜನ್ಮ ಪಾಪವು ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

5 ಅವಿಧೆಯತೆಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆ

ನಂದಾವನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆದಾಮನನ್ನು ಕರೆದು “ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿ?” ಎಂದರು. ಆದಾಮನು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದು, “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರವನ್ನು ನಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ಭಯಪಟ್ಟು ಅಪಿತುಕೊಂಡೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಆದಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ “ನಾವು ತಿನ್ನ ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಯಾಕೆ ತಿಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆದಾಮನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, “ನೀವು ನನಗೆ ಜತೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು, ನನಗೆ ತಿನ್ನ ಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಾನು ತಿಂದೆನು” ಎಂದು ನೆವ ಹೇಳಿದನು.

ದೇವರು ಏನಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಏನಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ಹಾವು ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿತು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ತಿಂದೆನು.” ಎಂದಳು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹಾವಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನೀನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಜೀವವಿರುವ ತನಕ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಹರಿದು ಮಣ್ಣು ತಿಂದು ಬದುಕಬೇಕೆ” ಎಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಹೇಳಿ

ದ್ವೇನಂದರೆ, “ಸ್ತ್ರೀಗೂ ಅವಳ ಸಂತತಿಸೂ, ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಗೂ, ವಿರೋಧವಿಡುವೆವು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನಸುಕುವಳು.” ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಬರುವ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕುರಿತು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಕನ್ಯ ಮರಿಯಮ್ಮನವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಏವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಆವಿರ್ಭೇದತೆಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೆರುವಿ. ಮತ್ತೂ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಆಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆದಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ “ನಿನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಶಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಾಗಲಿ; ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವಿ; ಅದು ನಿನಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನೂ, ಕಳೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವದು; ನೀನು ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಹಣೆ ಬೆವರಿನಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಮಣ್ಣಾಗಿದ್ದೀ, ತಿರುಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವಿ.

ತರುವಾಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಉಡಲು ತೊಗಲಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ತೋರಿಸಿದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಿರುಗಿ ಅದರೊಳಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಯಾಕಂದರೆ ತಮ್ಮ ಆವಿರ್ಭವತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ನಂದಾವನದಿಂದ ಕಷ್ಟವಾದಂಥ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈಗ ನಾವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಅದಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಷ್ಟಗಳು ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

6 ಕೈನನು ಮತ್ತು ಆಬೇಲನು

ಆದಾಮು ಎವಳಿಗೆ, ಕೈನನು ಮತ್ತು ಆಬೇಲರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮೊದಲನೇ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಕೈನನು ವ್ಯವಸಾಯದಾರನಾದನು. ಆಬೇಲನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೈನನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನವನು ಕ್ರೂರನು ಆಗಿದ್ದನು; ಆಬೇಲನು ಸಾಸ್ತಿಕನು, ದಯವುಳ್ಳವನು ಆಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಕೈನನು ಮತ್ತು ಆಬೇಲನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಕೈನನು ತಾನು ಬೆಳಸಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಬೇಲನು ತನ್ನ ಕುರಿ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೈನನ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆತನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಬೇಲನ ಹೃದಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಆತನ ಹೃದಯವು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆಬೇಲನ ಬಲಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಇದು ಕೈನನಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡಲು ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಆಬೇಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಕೈನನು ಆಬೇಲನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋದಬಳಿಕ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ ದ್ದರಿಂದ ಕೈನನು ಆಬೇಲನನ್ನು ತಿವಿದು ಗುದ್ದಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೈನನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಆಬೇಲನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕೈನನೋ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಮುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಾನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾವಲುಗಾರನೇನು?” ಎಂದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿದಿ? ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ರಕ್ತವು ನಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿ ವರೆಗೂ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಆನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಂದದ್ದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ರಹಿತನಾದೆ. ನೀನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತರು, ಆದು ನಿನಗೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀನು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನ ಹಾಗೆ ಇರುವಿಯಾಗಲಿ ಎಂದರು.”

ಇಂಥ ದೇವ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೈನನು ಭಯ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ, “ಮಹಾ ಸಪ್ತಮಿ ನನ್ನ ಪಾತಕವು ಮಹಾ ಘೋರವಾದ ಪಾತಕವು, ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗದಂಥ ಪಾತಕವು!

ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕು. ಹುಚ್ಚನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಲ್ಲುವರಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿತಾಪಿಸಿದನು.

ಅದರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕೈನನ್ನು ಕೊಂದವರು ಏಳುಸಾರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೈನನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಲ್ಲದಂತೆ ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಕಾರ ಗುರ್ತನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕೈನನು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗುತ್ತ ಹೋದನು. ಆತನ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು.

ನಾವು ಕೈನನ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾವು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ, ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಟ್ಟು, ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು.

7 ನೋವೆಯೆಂಬವರನ್ನು ಕುರಿತು

ಕೈನನು ಅಬೇಲನನ್ನು ಕೊಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಯವರು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ದುಃಖಪಟ್ಟರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇವರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟು ಮೂರನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇವನನ್ನು ಸೇತನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನು ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು.

ಸೇತನ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ದೇವರ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇವರು

ತಮ್ಮ ಸುಮಾತೃಕೆಯಿಂದ ದೇವ ಪುತ್ರರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಕೈನನ ಮಕ್ಕಳು ದುಷ್ಟತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲು ಆಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಆದನಂತರ ಕೈನನ ಮಕ್ಕಳು ದೇವಪುತ್ರರೊಡನೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ದುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಸಹ ಕ್ರಮೇಣ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈನನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅವಿಧೇಯಿಸಿ, ಮರೆತು ಹೋಗುವದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈಗ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾಶನ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವು ಸಹ ನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು. ಈ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೋವೆಯೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿದ್ದನು. ಈತನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನಿಗೆ ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ; ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂಥ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವೆವು. ಈ ಜಲಪ್ರಳಯವು ಪಾಪವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವದು. ನೀನು ಸಮ್ರಾಟನಾದ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯನಾದೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಗೌರವಿಸುವದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಹೋಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಡಗವನ್ನು ಮಾಡು. ಅದು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು, ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಹಡಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸು” ಎಂದರು.

ನೋವೆಂಬವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಪ್ರಕಾರ ಹಡಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದರೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ನೋವೆಂಬವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿದವು. ಇದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನೋವೆಂಬವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಪ್ರಕಾರ, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಾದ ಎಳೆಗಳು ಜತೆಗಳನ್ನೂ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಎರೆಡೆರಡು ಜತೆಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹಡಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪಾಪವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ರಬ್ಬೇಕು?

೩ ಜಲಪ್ರಳಯವು

ನೋವೆಂಬವರು ಹಡಗದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ

ಕೂಡಲೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಭಯಂಕರವಾದ ಮಳೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಇದು ನಾಲ್ವತ್ತು ಹಗಲು ನಾಲ್ವತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳ ವರೆಗೆ ಬಿಡದೆ ಒಂದೇ ಸವನಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು.

ನೀರು ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತ, ಮೇಲಕ್ಕೇರುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವತಗಳನ್ನೂ ದಿನ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿದವು. ನೋವೆಂಬವರು, ಅವರ ಕೂಡ ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಮುಳುಗಿ ನಾಶವಾದರು. ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳಾದನಂತರ ಮಳೆಯು ನಿಂತಿತು. ಅದರ ನೀರು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಒಂದು ನೂರು ಐವತ್ತು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಲು ಜಲವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಭೂಮಿ ಒಣಗಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಹಡಗವು ಒಂದು ಸರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು.

ನೋವೆಂಬವರು ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ತಡೆದು, ಹಡಗದ ಒಂದು ಗವಾಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಒಂದು ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಆಚೆ ಈಚೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿವಾಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ನಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹಡಗಿಗೆ ಬಂತು. ಒಂದು ವಾರವಾದ ತರುವಾಯ ನೋವೆಂಬವರು ಪುನಃ ಒಂದು ಸಾರಿವಾಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಸುರಾದ ಒಲೀವ ಮರದ ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲಿರುವ ನೀರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋವೆಂಬವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ಒಂದು

ವಾರವಾದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಾರದ ಕಾರಣ, ನೋವೆಂಬವರು ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಒಣ ಭೂಮಿಯು ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ರೊಂದಿಗೂ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವ ಜಂತುಗಳೊಂದಿಗೂ ಹೆಡಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಂದರು.

ನೋವೆಂಬವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಬಲಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವ ಜಂತುಗಳನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಲು ಜಲಪ್ರಳಯವು ಬರಲಾರವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇಡುವೆವೆಂದರು.

ಆಮೇಲೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿದಂಥಾ ನೋವೆಂಬವರನ್ನು, ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀನೆಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆದು ವರ್ಧಿಸಿ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಅಂದರು.

ನೋವೆಂಬವರ ಹಡಗವು ಜೇಸು ನಾಥರು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಛೇರಿಕೆಂಬ ಸತ್ಯ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

೨ ಅಬ್ರಾಹಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು

ಹಾರಾನ್ ವಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಿವಸಿಸಿದಂಥಾ ದುಷ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಅಬ್ರಾಹಾಮೆಂಬವರು ಉಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಇವರು ಮಾತ್ರ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಏಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ “ಅಬ್ರಾಮಾ ನೀನು ನಿನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಖಾನಾನೆಂಬ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗು” ಎಂದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತನಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಅಬ್ರಾಮನು ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇಶವನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಾರಳೊಂದಿಗೂ, ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮಗನಾದ ಲೋತನೆಂಬವನೊಂದಿಗೂ, ತನ್ನ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಕುರಿ ಹಿಂಡುಗಳ ಸಂಗಡ ಕಾನಾನ್ ಶೀಮೆಗೆ ಹೋದನು.

ಆತನ ಸಂತತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನಿಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದರೆ; “ನಾವು ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರಿಗೂ ಈ ಕಾನನ್ ದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಅನೇಕ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗುವಿ. ನಿನ್ನಿಂದ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡುವರು.”

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಾಹಾಮನಿಗೆ ಕಾನನ್ ಸೀಮೆಯನ್ನು ವಾಗ್ದತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ “ವಾಗ್ದತ್ತ ದೇಶವೆಂದು” ಹೆಸರಾಯ್ತು.

ಕರ್ತರು ಅಬ್ರಹಾಮನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆತನ ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ವೃದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರಣ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತನಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಗ್ದತ್ತವನ್ನು ನೆನಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಬೇಕೋ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಸೇವಕರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು”? ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮನವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಗುಡಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದು, ಆಕಾಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ಮೇಲೆ ನೋಡು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದ ಕೂಡಿದರೆ ಎಣಿಸು. ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವರು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಸುವರು”. ಎಂದರು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ತನಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವವರೆಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇದ್ದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ನೀನು ಈ ದಿವಸದಿಂದ ಅಬ್ರಾಮನೆಂದು ಕರೆಯುವೆ. ಅಬ್ರಹಾಮನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀನು

ಅನೇಕ ಗೋತ್ರಗಳಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವಿ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸೇರ ಎಂದು ಕರೆಯದೆ, ಸಾರಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಳು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಕೆಯು ರಾಜಕುಮಾರರ ತಾಯಿಯಾಗುವಳು. ನಾವು ನಿನಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತ ಕೊಟ್ಟೆಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೊಡುವೆವು ಆತನಿಗೆ ಇಸಾಕನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಡು. ಅವನು ಅನೇಕ ರಾಜರಿಗೂ, ಗೋತ್ರಗಳಿಗೂ, ತಂದೆಯಾಗುವನು.” ಎಂದರು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಿ ನಡೆದದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

10 ಸೋದೋಮ್ ಗೋಮೊರಾದ ನಾಶನವನ್ನು ಕುರಿತು

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮತ್ತು ಲೋತನ ಕುರಿ ದನಗಳ, ಹಿಂಡುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಉಳಿಗಿದವರೊಳಗೆ ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಬ್ರಹಾಮನೋ ಎಂದರೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲುವದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಲೋತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಲೋತನು ತನ್ನ ಹಿಂಡನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಸೋದೋಮ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಿವಾಸವಲು ಹೋದನು. ಅಬ್ರಹಾಮನು ತಾನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮೂವರು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪರಮಕರ್ತೃರೆಂತಲೂ

ಇಬ್ಬರು ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳೆಂತಲೂ ಆತನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೊದೋಮ ಪಟ್ಟಣದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕಳಿಸಲು ಹೋದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಸೊದೋಮ ಮತ್ತು ಗೊಮೊರ್ರಾ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರು ಅನೇಕ ಅಕ್ರಮವಾದ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣುಗಿ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶನಮಾಡಲು ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ದುಃಖಪಟ್ಟು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ದುಷ್ಟರೊಂದಿಗೆ ನೀತಿವಂತರನ್ನು ಸಹ ನಾಶಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಅವರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ನೀತಿವಂತರು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಊರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೀರೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಹೌದು ಎಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟನು. ಕೊನೆಗೆ ಕರ್ತರು, ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ನೀತಿವಂತರು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಆ ಇಬ್ಬರು ದೇವದೂತರು ಸೊದೋಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಈ ಇಬ್ಬರು ದೇವ ದೂತರು ಲೋತನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಆತನು ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆ ಊರ ಜನರಿಗೆ ಇವರಿಬ್ಬರು ಬಂದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಲೋತನ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ದುಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕುರುಡರಾಗಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಹೋದರು. ಆ ಇಬ್ಬರು ದೂತರು ಸೋದೋಮ ಗೊಮೋರ್‍ದದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ನೀತಿವಂತರು ಸಹ ಇಲ್ಲದಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿರುವ ನಾಶನವನ್ನು ಕುರಿತು ಲೋತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ದೇವದೂತರು ಲೋತನನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಊರ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂತಲೂ, ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಬಾರದೆಂತಲೂ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಲೋತನ ಹೆಂಡತಿ ಹಿಂದೆ ಏನು ನಡೆಯುವದೋ ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಉಪ್ಪಿನ ಕಂಭವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೋದೋಮ ಗೊಮೋರ್‍ದದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ದನ, ಕುರಿ, ಹೊಲ, ಮನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಸರೋವರಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಶವದ ಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ಹೆಣದ ಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಗಂಧಕವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರದ ವಿನಾಶಗಳೂ ಜೀವಿ ಸುವದಿಲ್ಲ. ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತರದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಸಹ

ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ ಇದು, ಮೋದ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಗುರುತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

11 ಇಸಾಕನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನವು

ಕೊನೆಗೆ ಅಬ್ರಹಾಮ ಮತ್ತು ಸಾರಸ್ತ್ರಸಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಜನ್ಮಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಇಸಾಕನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಆತನನ್ನು ಬಹು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲು ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಇಸಾಕನನ್ನು ಬದುಕುವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮಗಿಂತಲೂ ಮಗನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಾನೇನೋ ಎಂಬದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕರ್ತರು ಅಬ್ರಹಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ; “ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದಾಕೊಂಡು, ಹೋಗಿ, ನಾವು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ನಮಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆ”ಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಅಬ್ರಹಾಮನ ಹೃದಯವು ದುಃಖದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು ಆದರೆ ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಿಧೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ವಿಧೇಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೇಳಿದಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಲು ತಯಾರು ಮಾಡಿದನು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಬಲಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವವಕ್ಕಾಗಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕಡೆದು, ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ, ಇಸಾಕನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟನು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ನೇರಿದರು. ಅಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಒರುವ ವರೆಗೂ ಕೆಳಗೆ ಇರಲು ಹೇಳಿ ತಾನೂ, ಇಸಾಕನು ಬಲಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋದರು.

ಅಬ್ರಹಾಮನು ಸೌದೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಸಾಕನಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ, ತಾನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಸಾಕನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಅಪ್ಪಾ ಬಲಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿವೆ. ಅದರ ಬಲಿಕೊಡುವ ವಸ್ತುವು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ”? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು “ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವರೆ”ಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿದರು. ತರುವಾಯ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಇಸಾಕನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಅಬ್ರಹಾಮನನ್ನು

ಕರೆದು, ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ಈಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗಿಂತಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಮಿಸುವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಲು ಗಿಡಗಳ ಕಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಟಗರನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದು ಇಸಾಕನ ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಇಸಾಕನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊದೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊತ್ತು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ದತ್ತಿದ್ದ, ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

12 ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಜಾಕೋಬನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಜೋಸೆಫನೆಂಬವನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ಜಾಕೋಬನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹೊಲಿಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಅಣ್ಣನವರು ಬಹಳ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಜೋಸೆಫನಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಎರಡು ಕನಸುಗಳು ಬಿದ್ದವು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ತಾನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರೂ ಗೋಧಿವೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತೆನೆಗಳನ್ನು ಕಂತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಕಂತಿಯು ನಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲ

ಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರರ ಕಂಠಿಗಳು ತನ್ನದರ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬೊಗ್ಗಿಸಿ ವಂದಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಕನಸು ಕಂಡನು. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೂ, ಚಂದ್ರನೂ, ಹನ್ನೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡನು.

ಜಾಕೋಬನು ಈ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು “ಏನು ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಸೇವಕರರಾಗುವೆವೆಂದು ನೆನಪುತ್ತೀಯೋ? ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುತ್ತೀಯೋ?” ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಾಕೋಬನು ಜೋಸೇಫನನ್ನು ಕರೆದು ಆತನ ಅಣ್ಣನವರು ಮಂದೆಯನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಹೋದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಇವನು ಬರುವದನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು; ಇಗೋ, ಸ್ವಪ್ನಗಾರನು ಬರುತ್ತಾನೆ; ಇವನನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರೇತವನ್ನು ಒಂದು ತಗ್ಗಿನೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡೋಣ; ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ರೂಬೇನನು ದೊಡ್ಡವನಾದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಜೀವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಡಿ; ಇವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ದೊಡ್ಡ ಗುಣಿಯಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಿ ಬಿಡೋಣ ಎಂದನು.

ಜೋಸೇಫನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆತನ ಸಹೋದರರು ಆತನ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ

ಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಟ್ಟಿಬಟ್ಟಿ
ತಾವು ಊಟ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತರು. ಆದರೆ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ರೂಬೇ
ನನ್ನು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ವರ್ತಕರು
ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಇದನ್ನು
ಕಂಡು ಜಾದನೆಂಬವನು “ನಮ್ಮ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕೊಂದರೆ
ನಮಗೇನು ಒಳ್ಳೇದು? ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕಿಂತ ಈ
ವರ್ತಕರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡೋಣ ಎಂದನು ಈ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಜೋಸೇಫನನ್ನು ಹಾಳು ಬಾವಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು
೨೦ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಾಸುಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದರು.

ತರುವಾಯ ಜೋಸೇಫನ ಸಹೋದರರು ಆತನ ಅಂಗಿ
ಯನ್ನು ಕುರಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಪೋಗಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ತೋರಿಸಿ “ಇದು ಜೋಸೇಫನ ಅಂಗಿ
ಯೇನು”? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಣಗಿದಂಥಾ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ
ಜಾಕೋಬನು “ಇದು ನನ್ನ ಮಗನ ಅಂಗಿ” ಆತನನ್ನು
ದುಷ್ಟ ಮೃಗವು ಕೊಂದುಹಾಕಿತೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಪಟ್ಟನು.

ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಂದ ನಿಕ್ರಯಪಟ್ಟ
ಟ್ಟಿದ್ದು, ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬನಾದ ಜೂ ದಾಸೆಂಬವನಿಂದ ೩೦ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಾಸುಗಳಿಗೆ
ಮಾರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

13 ಜೋಸೇಫನು ಶರಣಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು

ಜೋಸೇಫನನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವರ್ತಕರು
ಇವನನ್ನು ಏಜಿಪ್ತ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸೇನಾನಾಯಕನಾದ

ಪುತ್ರಿಘಾತನಿಗೆ ಮಾರಿದರು. ಪುತ್ರಿಘಾತನು ಜೋಸೇಫನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ನಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಅಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ, ಪುತ್ರಿಘಾತನ ಹೆಂಡತಿ ಜೋಸೇಫನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು. ಪುತ್ರಿಘಾತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೋಸೇಫನನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು.

ಈ ಶರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಜೋಸೇಫನನ್ನು ನಂಬುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಶರೆಯಾಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಕೈದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನರಾದ ಒಬ್ಬ ರೊಟ್ಟಿಗಾರನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಾಸದಾಯಕನು ಇವರಿಬ್ಬರು ಅದೇ ಶರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಒಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗಿರುವದನ್ನು ಜೋಸೇಫನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ವ್ಯಸನದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “ತಮಗೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಬಿತ್ತಿಂದೂ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆಗ ಜೋಸೇಫನು “ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕನಸುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಾಸದಾಯಕನು ಜೋಸೇಫನನ್ನು ನೋಡಿ; ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗೊಂಚಲು ದಾಕ್ಷಿ ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವು. ಅವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಹಣ್ಣಾಗಲು, ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು

ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿ, ಆ ರಸವನ್ನು ಆರಸನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕನಸು ಕಂಡೆನೆಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೋಸೇಫನು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಂದಷ್ಟೇನಂದರೆ “ಮೂರು ಗೊಂಚಲುಗಳು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಗುರ್ತಾಗಿವೆ. ಈ ಮೂರು ದಿವಸಗಳೊಳಗಾಗಿ ಆರಸನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ತಿರುಗಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವನು. ನೀನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದವನಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದನು ಅದಕ್ಕೆ ಪಾನದಾಯಕನು ತಾನು ಪುನಃ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು.

ತರುವಾಯ ರೊಟ್ಟಿಗಾರನು ಸಹ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಎಂದರೆ, “ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಫಲಹಾರದ ಪುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ, ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಹಾಗೂ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡೆನೆಂದನು.

ಆಗ ಜೋಸೇಫನು “ಮೂರು ಪುಟ್ಟಿಗಳು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಗುರ್ತಾಗಿವೆ. ಈ ಮೂರು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ನೀನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಡುವಿ. ಆಗ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಿನ್ನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಜೋಸೇಫನು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನೆರವೇರಿತು. ರೊಟ್ಟಿಗಾರನು ಅಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಡಲು ಪಾನದಾಯಕನು ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಜೋಸೇಫನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮರಿತು ಬಿಟ್ಟನು.

ಜೋಸೀಫನು ಶರೀರವನ್ನು ಇವರು ಬೈದಿಗಲೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳರ ಮಧ್ಯವಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದಕ್ಕೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

14 ಅರಸನ ಸ್ವಪ್ನವು

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಏಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಎರಡು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕನಸುಗಳು ಬಿದ್ದವು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಆತನು ಒಂದು ನದಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ ಆ ನದಿಯೊಳಗಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಕರವೂ ಅಲಂಕರವಾದ ಏಳು ಆಕಳುಗಳು ಬಂದು, ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಆಕಳುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟವು.

ಈ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಅರಸನು ಬಹಳ ಅಂಜಿ ಎಚ್ಚರವಾದನು. ಆದರೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಏಳು ತೆನೆಗಳು ಹೊರಟ ಹಾಗೂ, ಕೂಡಲೇ ಅದೇ ದಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೀದ ಏಳು ತೆನೆಗಳು ಮೊಳೆತು ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡನು.

ಅರಸನಿಗೆ ಈ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದರಿಂದ ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಈವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ದಕ್ಷೋಸ್ಕರ ಏಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡನು. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವರಿಂದ ಕೂಡದೆ ಹೋಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ಪಾಪದಾಯಕನು ಜೋಸೇಫನನ್ನು ನೆನಪಿಗೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನಾನೂ ರೊಟ್ಟಿ ಗಾರನೂ ಕೂಡಿ ಶರೀರವು ಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೆಬ್ಬರೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಾಯೇಲನು ಒಡೆದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ನೆರವೇರಿತು ಎಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಕೂಡಲೇ ಜೋಸೇಫನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಶರೀರವು ಆಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಜೋಸೇಫನು ಬಂದಮೇಲೆ ಅರಸನು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ “ನೀನು ಸ್ವಪ್ನಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿಯೆಂದು ಕೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?

ಅದಕ್ಕೆ ಜೋಸೇಫನು “ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಳುವೆನು ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅರಸನು ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಜೋಸೇಫನು ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಎರಡು ಸ್ವಪ್ನಗಳ ಅರ್ಥವು ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೆಶ್ವರನು ಮುಂತೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿರುವ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಳು ಕೊಬ್ಬಿದ ಆಕಳು ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಏಳು ಬಡ ಆಕಳುಗಳು ಕ್ಷಾಮದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಏಳು ತೆನೆಗಳು ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸೀದ ಏಳು ತೆನೆಗಳು ಕ್ಷಾಮದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಸ್ವಪ್ನಗಳೂ ಒಂದೇಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ವಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ಏಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಏಳು

ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಆದಮೇಲೆ ಕಠಿಣವಾದ ಕ್ಷಾಮವು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಬರುವದು. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಒಬ್ಬ ನಿಯೋಗಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸುಭಿಕ್ಷನಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿರೆಂದು” ಹೇಳಿದನು.

15 ಜೋಸೇಫನು ಈಜಿಪ್ಟದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದದ್ದು

ಅರಸನು ಜೋಸೇಫನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಮತ್ತು “ಇಷ್ಟು ದೈವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿವಂಥಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದವನು ಇರುವನೋ ಎಂದು ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೋಸೇಫನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಇದಕ್ಕೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದವನು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾನೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನೀನೇ ನನ್ನ ಉಗ್ರಾಣಕನಾಗಿರು. ಇಜಿಪ್ಟ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ತಪ್ಪು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರರಲ್ಲ”ಎಂದನು.

ಅರಸನು ತನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಜೋಸೇಫನ ಬೆರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಧಿಕಾರದ ಗುರ್ತನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಎಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ರಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಸಾಯಿಯು ಹೋಗುತ್ತಾ, “ಎಲ್ಲರೂ ಮೊಣಕಾಲಾಗಿ ಹಾಕಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಜಿಪ್ಟ ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ

ಜೋಸೇಫನು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಲು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನು.

ಜೋಸೇಫನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಿಂದೆ ಬರಮಾಡುವದ ಕೈಂತಲೂ ಶರೇಮನೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಗೌರವ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಭೂಮಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಸ್ವತಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸಾಕಾ ಗುವಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಜೋಸೇಫನು ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಕಣಜಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವುಗಳ ತುಂಬ ಧಾನ್ಯ ವನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದಮೇಲೆ ಜೋಸೇಫನು ಹೇಳಿದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ಷಾಮದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಇಂಥಾ ಕ್ಷಾಮವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಧಾನ್ಯವಿತ್ತು. ಕ್ಷಾಮವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಮೇಲೆ, ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತರವಿದ್ದ ಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅರಸನ ಹತ್ತರ ಬಂದು “ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ವಾದರೆ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುವೆವು” ಎಂದು ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು “ನೀವು ಜೋಸೇಫನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಮತ್ತು ಆತನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೋಸೇಫನು ಕಣಜಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆಯುವಹಾಗೆ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಧಾನ್ಯವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೋಸೇಫನು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸೇಕರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಕೂಡಲೇ ಈ ಸಂಗತಿಯು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೂರದಿಂದಲೂ, ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೂ ಜನರು ಜೋಸೇಫನಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವಯ್ಯಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

16 ಜೋಸೇಫನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರರು

ಕಾನನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹ ಕ್ಷಾಮವು ಬಂದದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದ್ದವರಿಗೆ ಸಹ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಕೋಬನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಗನಾದ ಬೆಂಜಮಿನ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಗುರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಜೋಸೇಫನು ಅವರನ್ನು ಮೋಸಗಾರರೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಬೆಂಜಮಿನ್‌ನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುವ ತನಕ ಸಿಮೋನನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನನ್ನು ಶರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವರು ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಜಾಕೋಬನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಂಕೃತನಾಗಿ, ಬೆಂಜವೀನನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯ ಬರುವದೆಂದು ಆತನನ್ನು ಕಳಿಸಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆತನ ಸಹೋದರರು ತಂದಂಥಾ ಧಾನ್ಯ ವೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಜಾಕೋಬನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರಲು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಬೆಂಜವೀನನನ್ನು ಕಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೋಸೇಫನು ತಮಗೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದ ಜುದಾಸನು ತಾನು ಬೆಂಜವೀನನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಕೋಬನು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ಅವನ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಈಜಿಪ್ಟು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಜೋಸೇಫನು ಬೆಂಜವೀನನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಅನಂದಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಹೋದರರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಂದ ಗೋಣಿ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಲು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಕೊನೆಗೆ ಜೋಸೇಫನ ಸಹೋದರರು ಕಾನಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣರಾದರು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವದರೊಳಗೆ ಜೋಸೇಫನ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ರಾಜನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಕಳವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಅದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುಪಡಿಸಲು ತಮ್ಮ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರೆಯು ಬೆಂಜವಿಾನನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಭಯದಿಂದ ಜೋಸೇಫನ ಹತ್ತರ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು.

ಆಗ ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೆಂಜವಿಾನನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಬೆಂಜವಿಾನನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಕಾರಣ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಾರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಆತನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಳಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಉಳಿದವರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಜೂದಾಸನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕನಾಗುವೆನು! ಬೆಂಜವಿಾನನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಿ! ಆತನು ಈ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಸಾಯುವನೆಂದು ಎಂದನು.

ಜೋಸೇಫನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ, “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನಾದ ಜೋಸೇಫನು! ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದು ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ತುಸದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

17 ಜಾಕೋಬನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ವರ್ತಮಾನವು

ಜೋಸೇಫನು ಜಾಕೋಬನಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಬಂಡಿಗಳ ತುಂಬ ಭೋಜನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಅವರು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಜಾಕೋಬನನ್ನು, ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಮಿಕ್ಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದನು.

ಜಾಕೋಬನ ಕುಮಾರರು ಜೋಸೇಫನು ಇನ್ನು ಬದುಕಿದ್ದಾನೆಂದು ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆತನು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ತಂದೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಂದವೇನಂದರೆ “ಜೋಸೇಫನು ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನಾನು ಸಾಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವೆನು ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣರಾದರು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಾಕೋಬನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಅಂಜಬೇಡ. ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸಿನ್ನಿಹದ ಜನಾಂಗಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವೆವು. ಮತ್ತು ತಿರುಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾನಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವೆವು ಎಂದರು.

ಜಾಕೋಬನು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿರಿಯನಾದ ಜಾದನೆಂಬವನು ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಆಗ

ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ರಥವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದನು. ತಂದೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆತನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅನಂದ ಭಾಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸುತಿಸಿದನು. ಜಾಕೋಬನೋ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗನು ಇನ್ನೂ ಜೀವದಿಂದ ಇರುವದಿಂದ ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ “ಈಗ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮರಣಹೊಂದುವೆನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ನೀನು ಜೀವದಿಂದ ಇರುವಿಯೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡನು.

ಅರಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಜೋಸೇಫನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ಫಲವತ್ತಾದ ಹೊಲವನ್ನು ಜೆಸೆನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿವಾಸಿಸಿ, ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಸನ ದನಗಳನ್ನು ಸಹ ಇವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅರಸನು ಜಾಕೋಬನನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಜೆಸೆನ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಜಾಕೋಬನು ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನೂರ ನಾಲ್ವತ್ತೇಳು ಪ್ರಾಯವಿರುವಾಗ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಜಾಕೋಬನು ಸಾಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ತನ್ನ ಹೆಣವನ್ನು ಕಾನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಹಾಮ್ ಈಸಾಕೆಂಬವರು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಭೂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜೋಸೇಫನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣರಡು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಜೂದಾಸನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನೀನು ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಆಳುವಿ. ನಿನ್ನ ಪಿತಾ ಪಿತೃರ ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು. ನಿನ್ನ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜಾಧಿಕಾರವು ಬಂದು, ಒಂದೂ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲದೆ ಇರುವದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವು, ಜೇಸುನಾಥರು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು ಹೆರೋದನು ಜೂದಾನಗರವನ್ನು ಆಳುವಾಗ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ಹೆರೋದನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೂದಾಸನ ವಂಶವು ಹಾಳಾಯಿತು. ತರುವಾಯ ಜೇಸುನಾಥರು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜೂದಾಸನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು.

18 ಜೋಬನ ಕಷ್ಟಗಳು

ಜೋಸೇಫನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರೇಬಿಯಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉಜ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜೋಬೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿದ್ದನು. ಈತನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜುತ್ತಾ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಏಳು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಈತನಿಗೆ ಏಳುಸಾವಿರ ಕುರಿಗಳೂ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ಒಂಟೆಗಳೂ, ಐದು ಸಾವಿರ ಎತ್ತುಗಳೂ ಮತ್ತು ಐದು ಸಾವಿರ ಕತ್ತೆಗಳಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತರದ ಸಂಪತ್ತು ಇತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋಬನ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ನೆನಸಿ ಸೈತಾನನನ್ನು ನೋಡಿ; “ನನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ಜೋಬನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಕಂಡೆಯಲ್ಲ?” ಅತನ ಹಾಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥವರು

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆತನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೈತಾನನು ಬದುಲುತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಆತನು ಒಹಳ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೈತಾನನನ್ನು ನೋಡಿ; “ಜೋಬನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟದ ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರು. ನೀನು ಆತನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತನಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡುವಿ,” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಜೋಬನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಳ್ಳರು ಆತನ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೊಂದಾಕಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಬಂದು ಆತನ ಕುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲರು ಸಿಡಿಲು ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಆತನ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಚಾಲ್ಡಿನರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವರನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಬಂದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಏನೆಂದರೆ “ನಿನ್ನ ಕುಮಾರರೂ ಕುಮಾರ್ತಿಯರೂ ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಗ್ಗಾಳಿ ಬಂದು, ಆ ಮನೆಯನ್ನು

ಬಡೆಯಿತು. ಅದು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತರು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಂದೆನು.” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಜೋಬನಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜೋಬನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಈ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರ್ತರೇ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರ ತಿರುನಾಮವು ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವದಾಗಲಿ, ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಜೋಬನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಕರ್ತರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಜೋಬನು ಮಹಾ ಕಸ್ತಿ ಅನಸ್ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ ಮೊರೆ ಯಿಡದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೋಬನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಹ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಸೈತಾನನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

19 ಕಷ್ಟದ ಫಲವು

ಒಂದು ದಿನ ಸೈತಾನನು ಕರ್ತನನ್ನು ಕಂಡು, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನಾನು ಜೋಬನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ

ಆತನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಆತನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ. ಆಗ ಆತನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸುವನು. ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆತನ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದರು.

ಸೈತಾನನು ಜೋಬನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆತನ ಪಾದದಿಂದ ತಲೆಯ ವರೆಗೂ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ವೃಣವಾಗ ಮಾಡಿ ಬಹು ಕಠಿಣ ವೇದನೆ ಪಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಜೋಬನು ಮೊರೆಯಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜೋಬನು ತಿಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬೋಕೆಯ ಚೂರಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹುಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಇನ್ನು ನೀನು ಶಾಂತವಿಂದ ಇರುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೋಬನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ನೀನು ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚಳಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೀ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೈಗಳಿಂದ ನಾವು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಯಾಕೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು?” ಎಂದನು.

ಜೋಬನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಆತನನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆ ಉಪಶಾಂತಿ ಹೇಳಲು ಬಂದರು. ಅವರು ಜೋಬನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಬಹಳ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಆತನ ಸಂಗಡ ಏಳು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಮಾತಾಡದೆ ಇದ್ದರು. ಏಳು ದಿವಸಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಜೋಬನು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅವನ ಪಾಪಗಳೇ

ಈ ದೇವ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ತಾನು ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೋಬನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಸಹ ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನ ರಕ್ಷಕರಾಗಿರುವರು ನನ್ನ ಕರ್ತರು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಜೀವದಿಂದ ಎದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ನಡತೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಂಗಾರವು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಪಾದಗಳು ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು; ನಾನು ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮೀರಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದನು. ಜೋಬನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಳುವ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಕರ್ತರೇ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋಬನ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಿಕತನವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದರು. ಅಪನಿಗೆ ಮುಂಚಿತದ್ದು ಆಸ್ತಿಗಿಂತ ಎರಡಷ್ಟುಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆತನಿಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕುರಿಗಳೂ ಆರು ಸಾವಿರ ಒಂಟೆ

ಗಳೂ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎತ್ತುಗಳೂ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕತ್ತಿಗಳು ಇದ್ದವು. ತಿರುಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನ ಏಳುಮಂದಿ ಕುಮಾರರನ್ನು ಮೂರು ಮಂದಿ ಕರ್ಮಾರ್ಥಿಯರನ್ನು ದಯೆ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಜೋಬನು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದು ಒಂದು ನೂರ ನಾಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಬದುಕಿದನು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

20 ಮೋಯಿಸನ ರಕ್ಷಣೆಯು

(1571 B. C.)

ಜಾಕೋಬನ ಮರಣಾನಂತರ ಆತನ ಸಂತತಿಯವರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂದೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಶ್ರೀಮಂತರಾದರು. ಜನಾಂಗವು ಸಹ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಆದ ಕಾರಣ ಅವರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ಹೋದರು. ಇವರು ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲ “ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ; ಅಥವಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲರೆಂದು” ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಾಕೋಬನ ಹೆಸರು ಇಸ್ರಾಯೇಲನೆಂದು ಇತ್ತು.

ಬಹು ಕಾಲದ ತರುವಾಯ ಈಜಿಪ್ಟ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಅರಸನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಸಂತತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದನ್ನು, ಅವರ ಮಂದೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಇಜಿಪ್ಟ ದೇಶ

ಸ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವಾ; ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಜನಾಂಗವು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ ಕಾರಣ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿರಿ” ಎಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ವಿಧಿಸಿದನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೋ ಅಷ್ಟಧಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಅರಸನು, ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಗಂಡು ಕೂಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಇಟ್ಟನು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇವಿ ಕುಲಸ್ತಳಾದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ತಾಯಿಯು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗಲ ವರೆಗೆ ಈ ಕೂಸನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತ ಬಂದಳು. ಅವರ ತರುವಾಯ ಈ ರಹಸ್ಯವು ಬಯಲಾಗುವದೆಂದು ಅಂಜಿ, ಒಂದು ಆಪಿನ (ಹುಲ್ಲಿನ) ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಅದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆಯೂ, ನೀರು ಒಳಗೆ ಸೇರದ ಹಾಗೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕೆಸರನ್ನು ಹಚ್ಚಿದಳು.

ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುಗಿ ಅದನ್ನು ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು, “ಮರಿಯಮ್ಮ ನೀನು ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇರು. ಕೂಸಿಗೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸುವದೋ ನೋಡುತ್ತಿರು. ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅರಸನ ಮಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಗೆ ಬಂದಳು. ಪೋದೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ತನ್ನ ದಾಸಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಆಳುವದನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೃಷಿಕರಪಟ್ಟು ಆ ಕೂಸನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು, “ಇದು ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತನ ಕೂಸು ಎಂದಳು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿಯ ಮ್ಮನು ರಾಜ ಕುಮಾರ್ತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು, “ಕೂಸಿಗೆ ಹಾಲುಕೊಡಲು ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತಳನ್ನು ಕರೆದು ತರಲೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಒಳ್ಳೇದೆಂದಳು. ಮರಿಯ ಮ್ಮನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋದಳು.

ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕೂಸಿಗೆ ನೀನು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಸಾಕು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವೆನು.” ಎಂದಳು. ತಾಯಿಯು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆ ಕೂಸು ದೊಡ್ಡದಾಗುವ ವರೆಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಳು. ಈತನ ಹೆಸರು ಮೋಯಿಸೆಸ್

21 ಮೋಯಿಸನು ಓಡಿಹೋದ ವರ್ತಮಾನ

ಮೋಯಿಸನು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಬಳಿಕ ಆತನ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಕೆಯು ಆತ

ನನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮಗನಹಾಗೆ ಸಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಮೋಯಿಸನೆಂದು ಕರೆಯಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗನು ಒಳ್ಳೆಯವನೂ ಬಲವುಳ್ಳವನೂ ಆಗುತ್ತ ಬಂದನು.

ಆತ್ತ ಮೋಯಿಸನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಮಗನ ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ತನ್ನ ಜನರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೋಯಿಸನು ತನ್ನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾಕಂದರೆ ಇಜಿಪ್ತರು ಕ್ರೂರ ರಾಗಿದ್ದು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಭಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುರು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಅಗಿಯುವದು, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದು. ಮೊದಲಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಹಗಲು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಈಜಿಪ್ತ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೋಯಿಸನು ಇವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಇಜಿಪ್ತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುರುನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಮೋಯಿಸನು ನೋಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಯಿಸನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದವನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದನು.

ಈ ಸುದ್ದಿಯು ಅರಸನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಅರಸನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಆತನು ಅರಸನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಮೋಯಿಸನು ಮದಿಯಾನ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮೋಯಿಸನು ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ಒಂದು ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆಗ ಜೆತ್ಸೋವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಏಳು ಮಂದಿ ಕುಮಾರ್ತೆಗಳು ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ ತಮ್ಮ ಕುರಿ ಹಿಂಡುಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗೊಲ್ಲರು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಆ ಕ್ರೂರ ಗೊಲ್ಲರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಸೇದಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಇವರು ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದಮೇಲೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೆತ್ಸೋವೆಂಬವನು “ಆ ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲಿರುವನು? ಆತನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ, ಆತನನಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಎಂದನು.

ತರುವಾಯ ಜೆತ್ಸೋವೆಂಬವನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಮೋಯಿಸನು ತನ್ನ ಮಾವನ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದನು.

22 ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆ

ಒಂದು ದಿನ ಮೋಯಿಸನು ತನ್ನ ಮಾವನ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಹೊರೆಬೈಂಬ ಬಿಟ್ಟದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆಯು ಸುಡದೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆ ಪೊದೆಯಿಂದ ದೇವರು ಮೋಯಿಸನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಏನಂದರೆ, “ನಾವು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಅವರು ಈಜಿಪ್ತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಡುವ ಶ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆ ದುಷ್ಟ ಯಜಮಾನರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಹಾಲು ಜೇನು ಹರಿಯುವಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಸಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮೋಯಿಸನು ಈ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಪಟ್ಟು, ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಯಾರು? ಅರಸನು, ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ ಸ್ತರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವರೋ? ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಾಡು ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಒಂದು ಸರ್ಪ

ನಾಯ್ತು. ಕರ್ತರು ತಿರುಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತು ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಪುನಃ ಕೋಲಾಯಿತು.

ತಿರುಗಿ ಕರ್ತರು ಅಂದವೇನಂದರೆ, “ಅ ಜನರು ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದಿದ್ದರೆ ನದಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒಣ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲು, ಆಗ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವದು. ಈ ಅತಿ ಶಯಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಗಳು ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವೆವೆಂದು ನಂಬುವರು” ಎಂದರು. ಆದರೆ ಮೋಯಿ ಸನು ತನಗೆ ಧೈರ್ಯಪಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ತೊದಲು ಬಾಯಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎಂದನು.

ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಯಾರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು? ಅಥವಾ ಮೂಕನನ್ನು ಮಾತಾಡುವವನನ್ನು, ಕುರುಡನನ್ನು, ಕಣ್ಣಿದ್ದವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು ಯಾರು? ನೀನು ಈ ಕ್ಷಣ ಹೋಗು ನಾವು ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದು ನೀನು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆವು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಬದಲಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಅರೋನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದರು.

ಮೋಯಿಸನು ಜತ್ಸ್ರೋವಿಗೆ ವಂಪನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣನಾದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಅರೋನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರ್ತರು ತನಗೆ ಹೋರೆಬ್ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಜನಿಸಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಇನಿಬ್ಬರೂ ಈಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಅರೋನನು ದೇವರು ತನಗೆ ದೇವದ ಸಾಕೃಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಮೋಯಿಸನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಇಸ್ರಾಯೇಲವರು ಇವರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದರು. ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದರು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲವರು; ತಮ್ಮನ್ನು ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಹೇಳಲು ಮೊಣಕಾಲಿನಲಿವ್ವು ಕರ್ತರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು.

2.3 ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಮೋಯಿಸನೂ, ಅರೋನನೂ ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಯಂಭೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ಪ್ರಜೆಯು ಅವರಿಗೊಂದು ಬಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲವರನ್ನು ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಗೊಡಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಇಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ, “ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾರು? ನಾನು ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಅರಿಯೆನು ಈ ಜನಗಳನ್ನು ಇಜಿಪ್ತ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸುವದಿಲ್ಲ,” ಎಂದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಸ್ವರನ್ನು ಕರಿಸಿ ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿದ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಶೆ ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಇದರ ನಿಮಿತ್ತ ಅರಸನ ಉದ್ಯೋಗಸ್ತರು ಇವರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡು

ತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಅರೋನನನ್ನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊರೆ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಮೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಳಿದವರೇ ಯಾಕೆ ನೀವು ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನಿಂದಲೂ ಅರಸನು ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಿರಿ? ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಅರುಹಿಸಿದೇನೆಂದರೆ ಅರಸನಿಗೆ ನಾವು ಕಳಿಸುವ ಕೇಡನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವಿ. ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಎಂದರು. ಆದರೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಮೋಯಿಸನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ಮೋಸನು ಮತ್ತು ಅರೋನನು ತಿರುಗಿ ಅರಸನ ಬಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ತಾವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅರೋನನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬಿಸಾಕಿದನು. ಅದು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಪವಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶೂನ್ಯ ಗಾರರನ್ನು ಕರೆದನು. ಅವರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಹಾಕಲಾಗಿ, ಅವುಗಳು ಸಹ ಪಿಶಾಚಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ಪಗಳಾದವು. ಆದರೆ ಅರೋನನ ಕೋಲು ಶೂನ್ಯ

ಗಾರಕ ಕೋಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ದರು ಸಹ ಅರಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಹೋಗಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಅನೇಕ ಅಘೋರವಾದ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರು. ಸ್ತೃತಿಸಾರೆ ಅರ ಸನು ಮೋಯಿಸನ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೇಡನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಕೇಡುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ; ಒಂದನೇದು ನದಿಯ ನೀರು ರಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಎರಡನೇದು. ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶವೆಲ್ಲ ಕವೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತು. ೩ನೇದು. ಧೂಳವು ಹೇನು ಮೊದಲಾದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕ್ರಿಮಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಉಸದ್ರ ಪಡಿಸಹತ್ತಿದವು. ನಾಲ್ಕನೇದು. ಅಪರಿಮಿತವಾದ ನೋಣಗಳು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಐದನೇದು. ವಿಷ ಸೂಳಿ ಎದ್ದು ಇಜಿಪ್ತರ ಎಲ್ಲ ಜೀವ ಜಂತುಗಳನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡಿತು. ಆರನೇದು. ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆಯೂ, ಮೃಗಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಬೊಕ್ಕೆಗಳಾಗಿರುವ ಹುಣ್ಣುಗಳು ಎದ್ದವು. ಏಳ ನೇದು, ಕಲ್ಮಳೆಯು, ಮಿಂಚಿನ ಅಗ್ನಿಯು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಂಟನೇದು. ಲೆಖ್ಖಿವಿಲ್ಲದ ಮಿಡ ತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಕಲ್ಮಳೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಫಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟವು ೯ನೇದು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದು ಕೊಂಡಿತು.

ಇಷ್ಟಾದರು ಸಹ ಅರಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಹೋಗ ಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹತ್ತನೇ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು.

2.4 ಮೊದಲನೇ ಪಾಸ್ಕ

ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಅರಸನ ಹೃದಯವು ಕರಗಲಿಲ್ಲ ಆತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ತರು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ನೋಡಿ “ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಗ ಅರಸನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೋಗಗೊಡುವನು,” ಎಂದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೆಂಗುರಿ ಮರಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ನೆತ್ತರವನ್ನು ಬಾಗಿಲದ ಹೊಸ್ತಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಕುರಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದ ಹಸಿ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ರೊಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೂ, ಕಹಿಮಾದ ಫಲಗಳೊಂದಿಗೂ ಭುಜಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮರಣದ ದೂತನು ಬಂದಾಗ ರಕ್ತ ಹಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಜೊಜ್ಜಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವನು ಎಂದರು. ಇದೇ ಮೊದಲನೇ ಪಾಸ್ಕವು.

ಮೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಿಕೆ ಇಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣದ ದೂತನು ಬಂದು ಅರಸನ ಜೊಜ್ಜಲು ಮಗನ ಮೊದಲೊಂದು ಕಡೇ ಸೇವಕನ ಪರ್ಮಂತರಕ್ಕೂ ಇಜಿಪ್ತ ಶೀಮೆಯವರ ಎಲ್ಲಾ ಜೊಜ್ಜಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಜೊಜ್ಜಲ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಹ

ರಿಸಿದರು. ರಕ್ತವು ಒರಿಸುಪ್ಪಟ್ಟ ಮನೆಗಳೊಳಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ನಾಶ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ದೂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರಿಗೆ ಯಾವ ನಷ್ಟವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಆರಸನು ಅಂಜಿ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಅರೋನನನ್ನು ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಸ್ತು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುವವು” ಎಂದನು.

ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದವರು ಸಹ ಭಯಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು, ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಲಗು ಹೋಗಿರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುವೆವು” ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಕೆಂಗುರಿ ಮರಿಯನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು ಜೇಸುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೇ ಪಾಸ್ಕದ ಕುರಿ ಮರಿಯ ರಕ್ತವು ಮರಣ ದೂತನಿಂದ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಜೇಸುನಾಥರ ರಕ್ತವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಗುರ್ಮಾಗಿ ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈಗನಾವು, ಜೇಸುನಾಥರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಜಯಶೀಲರಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದದಕ್ಕೆ ಗುರ್ತಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇವೆ.

25 ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ದಾರಿ

ನೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣವಾದನು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೊರಟವರ ಲೆಕ್ಕವು ಆರು ಲಕ್ಷ ವೀರರೂ ಹೇರಳವಾದ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಗಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುರಿ ದನಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಜೋಸೇಫನ ಎಲುವುಗಳನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಾದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಘದ ಸ್ಥಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎರಡು ಸ್ತಂಭಗಳು, ಜೇಸುನಾಥರು ನಮ್ಮ ದಾರಿಯು, ಸತ್ಯವು ಮತ್ತು ಜೀವವು ಆಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ.

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲೇ, ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ಅರಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಕಳಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಥಡದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಅರಸನ ಸೈನ್ಯವು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟರು. ಮೋಯಿಸನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯುವ ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಕರೆತಂದಿರಿ?” ಎಂದು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮೋಯಿಸನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವರು. ನೀವು ಅಂಜಬೇಡಿರಿ” ಎಂದನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಮುಂದೆ ಹಾದಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಘದ ಸ್ತಂಭವು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಇಜಿಪ್ತರಿಗೆ ಅವರು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿತು. ಆಗ ಮೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿದನು. ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೇವಿಲ್ಲದನೆಲವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಈಜಿಪ್ತ ದಂಡೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಇಜಿಪ್ತರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ತಾವು ಸಹ ಸಮುದ್ರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯಾಣರಾದರು ಆದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ದಂಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೋಯಿಸನು ತನ್ನ ಬೆತ್ತವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿದನು. ಕೂಡಲೇ ನೀರು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅರಸನ ಕುದುರೆಗಳು, ರಾಹುತರು, ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು, ನಿಜವಾಗಿ

ದೇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೋ ~~ನಂಬಿ~~ ತಮ್ಮನ್ನು
ಇಜಿಪ್ತರ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡು
ಗಡೆ ಮಾಡಿದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮೋಯಿಸನ ಮತ್ತು ಅರೋನನ
ಸಂಗಡ ದೇವರಿಗೆ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಂಗೀತ
ವನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

26 ಮನ್ನಾ ವೆಂಬ ಭೋಜನವನ್ನು ಕುರಿತು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಪ್ತರು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ
ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ನೀರಡಿಸಿಕೊಂಡರು.
ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮಾರಾ
ಎಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂಗಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದ್ದರೂ
ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಬಹಳ ಕಹಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ
ತಿರುಗಿ ಮೋಯಿಸನ ಮೇಲೆ ಗುಣಗುಟ್ಟಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಆಗ ಮೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸಿದನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ
“ನೀನು ಈ ಗಿಡವನ್ನು ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಸಿಹಿ
ಯಾಗುವದು, ಆಗ ಜನರು ಕುಡಿಯಬಹುದೆ.” ಎಂದು ಅರುಹಿ
ಸಿದರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಯಿಸನು ಆ
ಮರವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಸಾಕಿದನು. ಕೂಡಲೇ ನೀರು ಸಿಹಿ
ಯಾಯಿತು ಇಸ್ರಾಯೇಲಪ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಕುಡಿದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲಪ್ತರಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಅಹಾರ ದೊರೆ
ಯದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗಲವರು ಮೋಯಿಸನಮೇಲೆ ಮುಂಚೆ

ಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟು, ಯಾಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದಿಂದ ಕರೆತಂದಿ? ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವೆವು” ಎಂದರು.

ತಿರುಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನಾವು ಮುಂಜಾನೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಜೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಾವಂಸವನ್ನು ಕಳಿಸುವೆವೆಂದು ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ ಪ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸು. ಆಗಲಾದರೂ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವೆ ವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.” ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು. ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಭಕ್ಷಿಸಿದರು. ಮುಂಜಾನೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆಲವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ತರದ ಬಿಳಿ ಬೀಜಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಮನ್ನಾವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಭುಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮೋಯಿಸನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಕರ್ತರು ನಿಮಗೆ ಭುಜಿಸಲು ಕಳಿಸಿದ ಆಹಾರವು ಇದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಆಯಾ ದಿವಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಮೋಯಿಸನು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಕಾಳು ಗಳು ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆರನೇಯ ದಿವಸ ಮೋಯಿಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರಿಗೆ, “ಎರಡು ದಿವಸಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ

ನಾಳೆ ಏಳನೇಯದಿವಸ, ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿವಸ ನೀವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದಿವಸವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಆ ದಿವಸ ಮನ್ನಾ ಭೋಜನವು ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನ್ನಾವೆಂಬ ಭೋಜನವನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಆವಮು ಕಾನನ್ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರುವ ತನಕ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮನ್ನಾವೆಂಬದು ಸತ್ಪ್ರಸಾದ ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರ ಶರೀರ ಮತ್ತು ರಕ್ತವು ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಬಂದು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

೨೭ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ಬಳಿಕ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಿನಾಯಿ ಪರ್ವತ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕರೆದು “ನೀನು ಹೋಗಿ ಜನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಮೂರನೇಯ ದಿವಸ ದರ್ಶನವಾಗುವೆವು” ಎಂದರು. ಮೂರನೇಯ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗು ಮಿಂಚು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೇಘವು ಸರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಒಂದು ತುತ್ತೂರಿಯು ಬಹಳ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಊದಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುರು ಭಯಪಟ್ಟರು. ಮೋಯಿಸನು ಇವರನ್ನು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆ ತಂದನು. ಆಗ ಪರ್ವತವು ಕದಲಿ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊಗೆಯು ಹೊರಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತುತೂರಿಯ ಶಬ್ದವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೇಘದೊಳಗಿಂದ ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುರು ಭಯಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಕಂಡು, “ದೇವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಛಾಯುವೆವು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಯಿಸನು ನೀವು ಅಂಜಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ನೀವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ನಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ನೀವು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಯಿಸನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದನು. ಆ ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದಮೇಲೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ,

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶದ ದಾಸತ್ವದೊಳಗಿಂದ ಬಿಡಿದ ಕರ್ತರಾದ ದೇವರು ನಾನೆ; ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ಇರಬಾರದು.

“ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಇರುವದು.

“ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ತಿರು ದಿವಸವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ನೆನಸುವದು.

“ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನಡಿಸುವದು.

“ಕೊಲೆಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವದು.

“ಮೋಹ ಅಗಮ್ಯಾಗಮನ ಮಾಡದೆ ಇರುವದು.

“ಕಡೆಯದೆ ಇರುವದು.

“ಅಸತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ನುಡಿಯದೆ ಇರುವದು.

“ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಆಶೆ ಪಡದೆ ಇರುವದು.

“ಪರರ ಒಡವೆಗೆ ಆಶೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವದು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಪುರು ಈ ದಿವಸದಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದಮೇಲೆ ದರ್ಶನವಾದ ದಿವಸವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾವು, ಕ್ರಿಸ್ತನರು ವಿಶ್ವ ಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇವೆ.

28 ಚಿನ್ನದ ಕರುವನ್ನು ಕುರಿತು

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಮೋಯಿಸನನ್ನು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಕರೆದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಕರ್ತರು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕತ್ತು ಹಗಲು ನಾಲ್ಕತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳ

ವರೆ ನಿಂತನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಮೋಯಿಸನು ಲಗು ಬಾರದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಬೇಸರ ಪಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅರೋನನ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ, “ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದು ಪೀಡಿಸಿದರು.

ಆಗ ಅರೋನನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತರವಿರುವ ಬಂಗಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಿ” ಎಂದನು. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ತರಲು ಅರೋನನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಕರುವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು “ಓ ಇಸ್ರಾಯೇಲರೇ ಇಗೋ ಇದು ನಿಮ್ಮ ದೇವರು” ಎಂದು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ದೂಪವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ಬಲಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದವರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಅಗೋ ಜನರು ತಿರುಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಕರುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ನಾಶನ ಮಾಡುವೆವು” ಎನ್ನಲು, ಮೋಯಿಸನು ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಮೋಯಿಸನು ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪರ್ವತವನ್ನು ಇಳಿದು ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಅವರು ಬಂಗಾರದ ಕರುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಣಿಯುವದನ್ನು ಕಂಡನು.

ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆಗ ತಾನು ತಂದ ಎರಡು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿಸಾಕಲು ಅವು ಒಡೆದು ಸಾವಿರಾರು ಚೂರುಗಳಾದವು. ತರುವಾಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಆ ಬಂಗಾರದ ಕರುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಕಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟರು.

ತಿರುಗಿ, ಮೋಯಿಸನು ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನು ಒಡೆದ ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಿಗೆಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಮೋಯಿಸನು ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆದನು.

ತರುವಾಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಒಂದು ಕುಂದರವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ, ಅದರ ಒಳಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಚಗಡಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಬಂಗಾರದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಇದು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಎರಡು ಕಲ್ಲುಗಳ ಹಲಿಗೆಗಳು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಮತ್ತು ಚಂದವಾದ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದ ಅನೇಕ ತರದ ಹೂಗಳಿರುವಂಥಾ ಲಿನನಿನ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗುಡಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರೊಳಗೆ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟರು ಈ ಗುಡಾರವು ದೇವಾಲಯವಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ಅವನಿಗೆ “ಒಂದು ಕಂಚಿನ ಹಾವನ್ನು ಮಾಡು ಹಾವಿನಿಂದ ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವರು” ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಅದರಂತೆಯೇ ಮೋಯಿಸನು ಒಂದು ಕಂಚಿನ ಹಾವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಇಟ್ಟನು.

ಈ ಕಂಚಿನ ಸರ್ಪವು ಕಸಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

30 ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಪಾಗ್ಗತ್ತ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೇರುವದು

ಇಸ್ರಾಯೇಲವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಮೋಯಿಸನು ಇವರನ್ನು ಕರೆದು ಜೋಷ್ವೆಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಪಾಗ್ಗತ್ತ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಯಜಮಾನನಾಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಯಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಮೋಯಿಸನು ನೇಬೋ ಎಂಬ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಲು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆತನಿಗೆ ಕಾನಾನ್ ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಕೊಡುವೆವು. ಆದರೆ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರೆ ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಮೋಯಿಸನು ೧೨೦ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುವಾಗ ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ಈತನು ಬಹಳ ಜಾಣನಾದ ಅಧಿಪತಿಯೂ, ಒಬ್ಬ ಮೇಲಾದ ಅರ್ಚಕ ಶಿಷ್ಯನು ಆಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು

ಒಳ್ಳೇ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾಯಾಗಿದ್ದನು. ಇವನುಸತ್ಯ ವೇದದ “ಸಂತಾತೇವುಕ್” ಎಂಬ ಮೊದಲನೇ ಇದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟನು.

ಈತನ ಮರಣಾನಂತರಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋಸ್ತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:- ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಭೂಮಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾವು ಮೋಯಿಸನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನಿನಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆವು. ಎಂದಿಗೂ ನಿನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಲಾರೆವು. ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ಬಲದಿಂದಲೂ ಇರು ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಆದಕಾರಣ ಜೋಸ್ತೆಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಒಡೆತನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಈತನು ಇಬ್ಬರು ಪಾಳತಿಗಾರರನ್ನು ತನಗಿಂತಮುಂಚೆ ಜೆರಿಕೋ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಜೋರ್ದಾನ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ಇಬ್ಬರು ಪಾಳತಿಗಾರರು ರಾಹಾಬ್ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈ ಮನೆಯು ಪಟ್ಟಣದ ಗೋಡೆಯ ಮಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಸನು ಈ ಇಬ್ಬರು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತನಗೆಒಪ್ಪಿಸಲು ರಾಹಾಬಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಅವರನ್ನು ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಸಂದಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಾರು ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ಇವರು ತಿರುಗಿ

ಜೋಷೈಯ ಹತ್ತರ ಬಂದು, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಮಗೆ ಜರಿಕೋ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೆ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜೋಷೈಯು ಜೋರ್ಡಾನ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಗುರುಗಳು ಮುಂದೆ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರು ಜೋರ್ಡಾನ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಯ ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಧಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಅರಣ್ಯ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಇವರು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನ್ನಾವಂ ಬೋಜನವು ಬೀಳುವದು ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಹಾಲು ಜೇನು ಹರಿಯುವಂಥಾ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಭೂಮಿಯು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮುಖ ಮುಖಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವೆನು ಹೊರತು ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯಲ್ಲ.

31 ಸಂಸೋನನ ಬಲವು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ಅಳಿದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿ

ಸಂಸೋನನೆಂಬವನು ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರೆಂಬವರಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು ಕರ್ತವ್ಯ ಈತನನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು.

ಈತನು ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಿಂಹವನ್ನು ಯಾವ ಆಯುಧವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದುಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕತ್ತಿಯ ದವಡೆಯ ಎಲುಬಿಸಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರನ್ನು ಕೊಂದ-ಹಾಕಿದನು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ ಸಂಸೋನನು ಗಾಜ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರು ಕೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸೋನನು ಎಗ್ಗು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಿತ್ತು, ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು.

ಸಂಸೋನನು ದಲೀಲೆಯೆಂಬ ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಆದರೆ ಅಕೆ ಆತನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಳು. ಹಾಗಂದರೆ ಫಿಲಿಸ್ತಿಯರು ದಲೀಲೆಗೆ ಬಹಳ ಜಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಕೆಯ ಗಂಡನ ಬಲವು ಯಾವದರಲ್ಲಿವೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದರು.

ದಲೀಲೆಯು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಆತನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅಕೆ ತನ್ನ

ಗಂಡನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪೀಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಸೋನನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಏನಂದರೆ “ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿವಸದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿದರೆ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ಬಲವು ಕುಂಠಿ ಹೋಗುವದು. ಆಗ ನಾನು ಸಹ ಇತರ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವೆನು,” ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಆರಿತ ದಲೀಲಳು, ಸಂಸೋನನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ತಲೆ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆತನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಕುಂಠಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರು ಬಲಹೀನನಾದ ಸಂಸೋನನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಒಂದು ಶೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಂಸೋನನು ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ದಲೀಲ ಎಂಬವಳು ಸಂಸೋನನ ನಾಶನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯು ಆತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಕ ಜತಿಗಾರಳಾಗಿದ್ದಳು. ನಾವು ಇಂಥಾ ಕೇಡನ್ನು ಪಡೆಯದ ಹಾಗೆ ದುಷ್ಕ ಜತಿಗಾರರಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರು ತಮ್ಮ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಔತಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸೋನನನ್ನು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರುಸಾವಿರ ಜನ ರಿದ್ದರು.

ಸಂಸೋನನು ತನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮನೆಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿರುವ ಕಂಭಗಳ ಹತ್ತರ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ಕೂಡುವೆನು. ಎಂದನು. ತರುವಾಯ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಓ ದೇವರೇ!” ನನಗೆ ಮುಂಚೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಲವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕರುಣಿಸಿರಿ.” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಆ ಎರಡೂ ಕಂಭಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕದಲಿಸಲು ಆ ಮನೆಯು ಕುಸಿದುಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಜನರು ಮಡಿದರು. ಸಂಸೋನನು ಸಹ ಸತ್ತುಹೋದನು.

32 ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಾಮುವೇಲನು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾನ ಮತ್ತು ಅನ್ನಮ್ಮ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದರು. ಅನ್ನಮ್ಮನು ವೃದ್ಧಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆಕೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕರ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ ತನಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ದೇವರು ಅನ್ನಮ್ಮನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆತನ ಹೆಸರು ಸಾಮುವೇಲ, ಈ ಹುಡುಗನು ಬಹಳ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಲಿಯೆಂಬಾತನು ಗುಮವಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅನ್ನಮ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಸಾಮುವೇಲನನ್ನು ಕರೆತಂದು ದೇವರ ಕೈಂಕರಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ದೇವರು ನನಗೆ ಈ ಮಗನನ್ನು

ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ತಿರುಗಿ ಅವರಿಗೇ ಈತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವನು ಜೀವಿಸುವ ತನಕ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಂತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದಳು. ಸಾಮುವೇಲನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಕರ್ತರ ಆಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವಕಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಕರೆಯುವ ದನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಏಲಿಯ ಹತ್ತರ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಯಾಕೆ ಕರೆದಿರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆದರೆ ಏಲಿಯು “ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೋ” ಅಂದನು.

ಸಾಮುವೇಲನು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದನಂತರ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಗೊಂಡು ಕರೆದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಸಾಮುವೇಲನು ಮತ್ತೆ ಏಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿರಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಾರೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಸಾಮುವೇಲನನ್ನು ಕರೆದರೆಂದು ಏಲಿಯು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಂದದ್ದೇ ನಂದರೆ “ಮಗನೇ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೋ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದರೆ, “ಅಳಿದವರೇ ಮಾತನಾಡಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದಾಸನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳು. ಅಂದನು.

ಸಾಮುವೇಲನು ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ತಿರುಗಿ ಆ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಲ್ಪಡಲು, ಸಾಮುವೇಲನು “ಅಳಿದವರೇ ಮಾತನಾಡಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದಾಸನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ”

ಎಂದನು. ಆಗ ಕರ್ತರು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ತಾವು ಏಲಿಯನ್ನು ಆತನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಇರುತ್ತಾರೆಂದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಏಲಿಯ ಮಕ್ಕಳು ದುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏಲಿಯು ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದುವದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವರನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುವೆವು ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ನಂತರ ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಏಲಿಯ ಕುಮಾರರು ಮಡಿದರು. ಮತ್ತು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರ ಕೈವಶವಾಯ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಏಲಿಯು ತನ್ನ ಆಸನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ತಲೆ ಬುರುಡೆ ಒಡೆದು ಸತ್ತುಹೋದನು.

ಸಾಮುವೇಲನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ತರುವಾಯ ಈತನ ಮಕ್ಕಳು ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರು ದುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ತಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ರಾಜನನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂತೆ ಸಾಮುವೇಲನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

೩೩ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಮೊದಲನೇ ರಾಜನಾದ ಸೌಲನು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ಥರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆಳಲು ಒಬ್ಬ ರಾಯನು ಬೇಕೆಂದು ಸಾಮುವೇಲನನ್ನು ಬಹಳ ಪೀಡಿಸಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಆ ಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಮುವೇಲನು ಕರ್ತರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಅರುಹಿಸಿದ್ದೇ

ನಂದರೆ, “ಸೌಲನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಬರುವನು ಅವನಿಗೆ ನೀನು ತೈಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ಈ ಗುರ್ತೇ ಅವನನ್ನು ದೇವರೇ ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬದಕ್ಕೆ ಗುರ್ತಾಗಿದೆ ಎಂದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಸೌಲನು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಸಾಮುವೇಲನು ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೈಲವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಅರಸನೆಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ “ಕರ್ತರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಅದ ಕಾರಣ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಳು ಎಂದನು.

ಇಸ್ರಾಯೇಲವರು ಸಾಮುವೇಲನನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು ಸೌಲನು ಬಹಳರೂಪಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳವನೂ, ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳಿಗಿಂತ ಎ ಹಳ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದನು.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸೌಲನ ಆಳಿಕೆಯು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆದಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಸೌಲನು ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾಗಿ, ಕರ್ತರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು ಕಡೆಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೌಲನು ರಾಜನಾಗಿ ಆಳಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಮುವೇಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ದಾವೀದೊಬ್ಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬಗೊಲ್ಲ

ಬಾಲಕನಿಗೆ ತೈಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಗರ್ವಿಷ್ವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ದಂಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗರ್ವವೆಂಬುದು ಸೈತಾನನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಾಪವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈನವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಕರ್ತರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆವೆಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸೌಲನು ಇನ್ನು ತಾನು ಅರಸನಾಗಿರಕೂಡದೆಂದು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸೌಲನ ಸೇವಕರು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸಂದರೆ, “ನುಹಾರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಕರೆ. ನಿಮಗೆ ಉಪಶಮನ ಉಂಟಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಸನವೆಲ್ಲವೂ / ಹೋಗುವದು. ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾವೀದನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಸಾಮುವೇಲನು ದಾವೀದನನ್ನು ತೈಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿದ್ದು ಸೌಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಸೌಲನು ದಾವೀದನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗನಹಾಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಲು ಕೊಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ದಾವೀದನು ಅರಸನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ

ರುವಾಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ಚಾರಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಉಪಶಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಸೌಲನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೌಲನ ಮಗನಾದ ಜೋನತಾಸನು, ಮತ್ತು ದಾವಿದನು ಬಹಳ ಪಕ್ಷವುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ದಾವಿದ ಸದ್ಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಲಾರಂಭಿಸಲು ಸೌಲನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆರಿಚ್ಚು ಬಂದು ದಾವೀದನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು.

34 ದಾವೀದನು ಮತ್ತು ಗೊಲಿಯಾತನು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರು ಅಧಿಕ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಒಂದು ಪರ್ವದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತರು. ಹೀಗೆ ಇವರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಫಿಲಿಸ್ಥಿಯರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೊಲಿಯಾತನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದನು. ಇವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ಥರ ಮುಂದೆ ಬಂದು, “ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಯಾವನಾವರೂ ಒಬ್ಬ ಬರಲಿ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಅಡಿಮೆಗಳಾಗುವೆವು. ಇಲ್ಲವೇ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅಡಿಮೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು”

ಇವನು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದದರಿಂದ ಇವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು

ಸೌಲಸು ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಬಹಳ ಭಯಪಟ್ಟರು.

ಹೀಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದವು. ಆದರೂ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಆತನ ಕೂಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ದಾವೀದನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ತಂಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಗೋಲಿಯಾತನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ, “ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ದೂಷಿಸಲು ಈತನು ಯಾರು? ನಾನು ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸೌಲನು, “ನೀನು ಗೋಲಿಯಾತನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರೆ ಅವನು ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದಿರುವನು. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕನು” ಎಂದನು.

ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾವೀದನು “ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕುರಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕರಡಿಯನ್ನೂ ಒಂದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥಾ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ದೇವರು ಈ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಾದ ಫಿಲಿಸ್ತಿಯ ನಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಣ್ಣದ ಐದು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕವಣೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಗೋಲಿಯಾತನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನು ತನಗೆದುರಾಗಿ ಬರುವವನನ್ನು ಕಂಡು

ರಾಕ್ಷಸನು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದನು. ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಲು ನಾನು ನಾಯಿಯೋ? ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ದಾವೀದನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ನೀನು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೀ. ಆದರೆ ನಾನು ದೇವರ ವಲ್ಲಭನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಜಯವನ್ನು ಕೊಡುವರು ಎನ್ನುತ್ತ ಚೀಲದಿಂದ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಕವಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಸಲು ಅದು ಗೋಲಿಯಾತನ ಹಣೆಗೆ ತಗುಲಿತು. ಕೂಡಲೇ ಗೋಲಿಯಾತನು ಕೆಳಗೆ ಮೊಕ್ಕಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ದಾವೀದನು ಅವನ ಕತ್ತಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಅವನ ರುಂಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು.

ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ನನು ಆಗಾದವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಹ ಜಯಿಸಬಲ್ಲನು.

35 ದಾವೀದ ರಾಜನು

ದಾವೀದನಿಗೆ ೩೦ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುವಾಗ ಈತನು ರಾಜನಾದನು. ಈತನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇ ರಾಜನಾಗಿ ಸ್ಥನು. ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಒಳ್ಳೇದಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಬಹಳ ಘನತೆಗೆ ಏರಿದ್ದರು.

ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೆರೂಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ

ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈತನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ದೇವರನ್ನು ತಕ್ಕ ವಿಧವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಫಿಲಿಸ್ತೀಯರ ಕೈಸರವಾಗಿದ್ದ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ತರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಇಡಲು ಸಿಯೋನ್ ಪರ್ವತವಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಈ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಆಡಂಬರವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ವೈದರು. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಹಾಗೆ ೩೦ ಸಾವಿರ ಜನರು ಲಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಯಾಧಿಗಳ ಜನರು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಂಗಡ ಹೋದರು. ಅದರ ಮತ್ತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಕೊಳಲನ್ನು ತುಳುಕಿಯನ್ನು ಉದ್ದುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾವೀದ ರಾಜನು ದಾಸ್ಯ ಸ್ವರಾ ವೀಡೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದಬಳಿಕ ಲಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವವಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಒಬ್ಬಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟರು.

ಈ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ನೋಸ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ದಾವೀದನು ಗುರುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಧಾನಗೈದನು. ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪಿನವರು

ಸರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಲು ದಾವಿದನು ಆ ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಇಷ್ಟು ಗೌರವದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರೇ ಪೀಠವ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥಾ ಗುಡಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಗೌರವಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ.

ದಾವಿದನು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಶೂರನಾದ ಕವೀಶ್ವರನು ಸಹ ಆಗಿದ್ದನು. ಈತನು ದೇವರ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳನ್ನೇ ಈಗ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ದಾವಿದ ರಾಜನು ಬರೆದ ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ. ಉಳಿದವೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುವಂಥವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ದಾವಿದನು ದೇವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ಸಹ ಆತನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆತನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರು ಜನ್ಮಿಸುವರೆಂದು ಅರುಹಿಸಿದರು. ದಾವಿದನು ದೇವರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕರ್ತರು ಒಬ್ಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನೀನು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಡ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು

ವನು ನಾವು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸದಾಕಾಲದವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆವು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

36 ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸಲೋಮೋನನು

ದಾವಿದ ರಾಜನು ಉಂ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ ಸ್ವರನ್ನು ಆಳಿದನು. ಈತನ ತರುವಾಯ ಸಲೋಮೋನನು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಇವನು ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ, ಒಳ್ಳೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೇಳು. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವೆವೆಂದರು.

ಆಗ ಸಲೋಮೋನನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ, “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನಾನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಸುಳಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಆಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ನನಗೆ ಅವಸರವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆದನ್ನು, ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಅರಿತು, ನ್ಯಾಯ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವದು.” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನೀನು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು, ಅಸ್ತಿತ್ವವ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನಗೆ ನಾವು ದಯಪಾಲಿಸುವೆವು” ಅಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಈತನ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟೊಂತ ಬೈಲಾಗುವಹಾಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯವು ತೀರಿಸಲು ಬಂದಿತು. ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರು

ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆರಸನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ, ಮಹಾರಾಯನೇ, ನಾನೂ ಈ ಹೆಂಗಸೂ ಒಂದೆ ಕೋಠಡಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದೆವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮಗೂ ಇತ್ತು. ಈಕೆಯ ಮಗು ಸತ್ತಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ನಾನು ಮಲಗಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಸತ್ತ ಕೂಸನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ನನ್ನ ಕೂಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಎದ್ದಾಗ ಅದು ನನ್ನ ಮಗು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದೆನು.” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಸಹಾ ರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ “ಹೀ ರಾಜಾ ಈ ಜೀವಿಸುವ ಮಗು ನನ್ನದು, ಆಕೆಯದಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ತಿರುಗಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಗುವಿನ ನಿಜವಾದ ತಾಯಿಯು ಯಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಸಲೋಮೋನರಾಜನು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿ ಜೀವವಾಗಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಎರಡು ಪಾಲು ಸಮವಾಗಿ ಶೀಳು. ತರುವಾಯ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪಾಲು ಕೊಡು ಅಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದವಳು ದುಃಖದಿಂದ “ಮಹಾರಾಯನೇ ಈ ಮಗುವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಜೀವಂತನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಆದರೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿರಿ. ಎಂದಳು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಮನ ಮರುಗದೆ,

ಮಗುವು ಇವಳಿಗೂ ಬೇಡ, ನನಗೂ ಬೇಡ ಅದನ್ನು ಕಡಿದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ,” ಅಂದಳು.

ಆಗ, ಸಲೋಮೋನು ಜೀವವಾಗಿರುವವನನ್ನು ಮೊದಲು ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ಅವಳೇ ನಿಜವಾದ ತಾಯಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವಳು ತೋರಿಸಿದ ದುಃಖವು ಮುಖಾಂತರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರಿಸಿದನು.

೩೯ ಎಲಿಯಾಸ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಇಜಿಪ್ತ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ತಮ್ಮ ದಯದ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಸಹ ತೋರಿಸುತ್ತ ಬಂದರು.

ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರು ಸಹ ಇವರು ದೇವರ ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದರು. ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿ ಜನರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಆರಾಧಿಸುವ ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತಾವು ಸಹ ಆರಾಧಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಜನರೇ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಗಳು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಮನುಷ್ಯಾಂತರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿರುವ ಕರ್ತರನ್ನು ಕುರಿತು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವನ್ನು

ಜೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವರು ಮೂವರು, ಯಾರಂದರೆ ಎಲಿಯಾಸ್, ಇಜಾಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಜೆರಿಮಿಯಾಸ್ ಎಂಬವರು.

ಈ ಎಲಿಯಾಸ್ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು, ಆಕಾಬ್ ಎಂಬ ಅರಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲನ್ನರನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಅರಸನು ಜೆಜಬೆಬ್ಬೆ ಎಂಬ ಅಜ್ಞಾನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ವಿನಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಬಾ ಆಲ್ ಎಂಬ ಕಳ್ಳ ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ತಾನು ಸಹ ಆ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದನು.

ಎಲಿಯಾಸನು ದೇವರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಆಕಾಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನೀನು ಕಳ್ಳ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ದೇವರು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗಲಿ, ಇಬ್ಬನಿಯಾಗಲಿ ಬೀಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದನು.

ಎಲಿಯಾಸನು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲವೂ ನೆರವೇರಿತು. ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎಲಿಯಾಸನಿಗೆ ಜೋರ್ಡಾನ ನದಿಯ ಹತ್ತರ ವಿರುವ ಒಂದು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮುಂಜಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಾಗೆಗಳು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದನ್ನು ಆತನು ತಿಂದು ಹಳ್ಳದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಹಳ್ಳದ ನೀರು ಸಹ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು

ಎಲಿಯಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀನು ಸಕಿಪ್ತಾ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿನಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವಳು. ಎಂದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲಿಯಾಸನು ವಿಧೇಯಿಸಿ ಸಕಿಪ್ತಾ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋದನು. ಆತನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಸೌದೆಯನ್ನು ಅಯುತ್ಪಿದ್ಧ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಕೆಯೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನೂ ಭೋಜನವನ್ನೂ ಕೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಹತ್ತರ ರೊಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸಿ ಹಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಣ್ಣೆ ಮಾತ್ರ ವಿದೇವಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಯೂ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ನೀನು ಒಂದಕ್ಕೂ ಅಂಜಬೇಡ. ನನಗೆ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಾ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಪುತ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ತನಕ ನಿನಗೆ ಎಣ್ಣೆಯು ಹಸಿ ಹಿಟ್ಟು ಮುಗಿಯಲಾರದೆಂದನು. ಆ ವಿಧವೆಯು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಹಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಯು ಬರಗಾಲ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವರೆಗೂ ಅವಳು ಅವಳ ಮಗನೂ, ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಯು ಶ್ರಮ ಪಡದೆ ಭುಜಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಈ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮಗನು ವ್ಯಾಧಿಯೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋದನು. ಆಗ ಎಲಿಯಾಸನು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, “ಓ ದೇವರೆ ಈತನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಇವನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿ

ಕೊಳ್ಳಲು ವಿಧವೆಯ ಮಗನು ತಿರುಗಿ ಜೀವಂತನಾಗಿ ಎದ್ದನು.

38 ಜೋನಾಸನು ಮತ್ತು ಮೀನವು

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋನಾಸನಿಗೆ ನಿನ್ನಿವೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಭೋದಿಸು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ದುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೋನಾಸನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನಸಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅತನು ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತಾರ್ಸಿಸ್ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಕರ್ತರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತುಪಾಸನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ಹಡಗವು ಮುಳುಗುವ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ತಮ್ಮ ಹಡಗವು ಹಗುರವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿಿದ್ದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೀಸಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನು ಇದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಅದು ಜೋನಾಸನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಜೋನಾಸನು ತನ್ನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಸಾಕಲು ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗೇ ಹಡಗ ನಡೆಯಿಸುವವರು ಜೋನಾಸನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಗೆದರು. ಕೂಡಲೇ ತುಪಾಸು ನಿಂತಿತು.

ಜೋನಾಸನನ್ನು ಸುಂಗುವ ವಕ್ತೃಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಈ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು ಆ ಮೀನಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಗಲು ಮೂರು

ರಾತ್ರಿಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದನು. ಆತನು ದೇವರನ್ನು ಸದಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಒಣ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ತಿರುಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋನಾಸನಿಗೆ ನಿನಿವೆಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಈ ಸಾರೆ ಜೋನಾಸನು ವಿಧೇಯಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ನಿನಿವೆಪುರದ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣವು ನಾಶನ ಮಾಡಲ್ಪಡುವದು ಎಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಮನ ಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅರಸನು ಸಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ನಿನಿವೆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇವರ ನಿಜವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಜೋನಾಸನು ತಾನು ಕಳ್ಳ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯನ್ನಲ್ಲಡುವನೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ಊರ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ನಿನಿವೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸುವದೋ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋನಾಸನನ್ನು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆತನ ಗುಡಿಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೋನಾಸನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಮರುದಿವಸ ಆ ಬಳ್ಳಿಯು ಒಣಗುವ ಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಮಾಡಲು ಸೂರ್ಯನ

ತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆಗ ಜೋನಾಸನು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅನ್ನಹತ್ತಿದನು ಇದನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೋನಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು, “ನೀನು ಆ ಬಳ್ಳಿಯು ಒಣಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿಯಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿ ಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದುನೂರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಜನರಿರುವ ನಿನಿವೆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಬಾರದೋ? ಎಂದರು.

ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಜೋನಾಸನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೂಕಿದ್ದು, ಜೇಸುನಾಥರು ಮನು ಜಾತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಜೋನಾಸನು ಮೀನದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಇದ್ದನು. ಜೇಸುನಾಥರು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿವಸ ಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದರು.

೩೨ ತೋಬಿಯಾಸನು ಮತ್ತು ಆತನ ಮಗನು

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಆ ರಾಜ್ಯವು ನಾಶನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಅಸ್ತೀರ್ಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಡಿಮೆಗಳಾಗಿ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಈ ಅಡಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋಬಿಯಾಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ನಿವ್ವನು. ಈತನು ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಶರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಗೇಶ ದವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉಪಶಾಂತಿಯಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೂ, ಗರೀಬರಿಗೆ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಕಾಲ ವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸನಾ ಕರಿಬ್ ಎಂಬ ಅಸ್ಸೀರ್ಯನ್ ರಾಜನು, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರ ಶರೀರವನ್ನು ಭೂಸ್ತಾಪನೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ಇಟ್ಟನು. ಆದರೆ ತೋಬಿಯಾಸನು ಅರಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆ ಶ್ರವಣಗಳನ್ನು ಹೂಣಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ದಣಿವಿನಿಂದ ಬಂದು ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣವಾದ ಕಾಷ್ಟವು ಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೈರಿಸುತ್ತ ಬಂದನು. ತೋಬಿಯಾಸನು ವೃದ್ಧನಾಗುತ್ತ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಸಾಯುವನೆಂದು ಅಂಜಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು “ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸು. ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡು, ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಗರೀಬರಿಗೆ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡು, ಪಾಪದಿಂದ ದೂರ ಇರು. ಗರ್ವಿಷ್ಟನಾಗಬೇಡ. ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ಗರ್ವದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ನಿನಗೆ ಸರಿಹೋಗದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಸಹ ಮಾಡಬೇಡ ಯಾವಾಗಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ಮತ್ತು ಸದಾ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು, ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬೇಡಿಕೋ. ನಾವು ಬಡವರು. ಆದರೆ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಂಜಿ ನಡೆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಗುವದು.” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ತೋಬಿಯಾಸನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜಿಸ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಸಣ್ಣ ತೋಬಿ

ಯಾಸನು ದಾರಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಾನಸ್ತನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾದನು. ಈತನು ರಫೇಲ ಸಮ್ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ತೋಬಿಯಾಸನು ಇದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಇದ್ದನು. ಈ ದೇವದೂತನು ತೋಬಿಯಾಸನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತೋಬಿಯಾಸನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ತಂಗಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಇವನನ್ನು ನುಂಗಲು ಬಂತು. ಆದರೆ ದೇವದೂತನು “ಭಯಪಡಬೇಡ ಆದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಧಡಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಶೀಳಿ, ಅದರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪಿತ್ತದ ಚೀಲವನ್ನು, ಗುಂಡಿಗೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾಪಾಡಿಕೋ ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಔಷಧಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿಟ್ಟುಕೋ” ಎಂದನು. ಇವರು ತಿರುಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ತಾವು ತಂದ ಔಷಧವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ತೋಬಿಯಾಸನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಆತನ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಸಮ್ಮನಸ್ಸು ತಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನಾನು ರಫಯೇಲಸಮ್ಮನಸ್ಸು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥಾ ಏಳು ಮಂದಿ ದೂತರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನು.” ಎಂದನು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹ್ಯಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ತೋಬಿಯಾಸನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆತನ ಸುಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

40 ಜೂದಿತ್ತಳನ್ನು ಕುರಿತು

ಜೂದಾ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸನಾದ ಮನಾಸಸ್ ಎಂಬಾತನು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶರೆಯಾಳಾಗಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಸ್ಸೀರ್ಯನ್ ರಾಜನು ಕಾನಾನ್ ದೇಶವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಹಾಗೆ ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಹೊಲೋಪರೆನ್ನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈತನು ಬಂದು ಬೆತೂಲಿಯಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಆಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಜನರು ತಮಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಐದು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರು.

ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆತೂಲಿಯಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜೂದಿತ್ತೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀ ಯಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯು ಏಕಾಂತವಾಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಜಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಪರರ ಕೈವಶವಾಗುವದೆಂದು ಈಕೆಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ " ನಾವು ದೈನ್ಯದಿಂದಲೂ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದಿಗೂ ಇದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಪ್ರಕಾರ ದಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ ಎಂದಳು.

ಆಗ ಆ ಪೂರ್ವಿಕರು, " ನೀನೆ ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡು. ಯಾಕಂದರೆ ನೀನು ಪವಿತ್ರಳಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದ್ದಿ," ಎಂದರು.

ಜೂದಿತ್ತಳು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಗುರ್ತಿಗಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ತನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಳು. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಚಂದವಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಾಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅಸ್ತ್ರೀರ್ಯನ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಹೊಲೊ ಫರೆನ್ಸ್ ಎಂಬವನು ಈಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು, ಆಕೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಹೋರಗೆ ಹೋಗಲು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈಕೆಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ನಾಲ್ಕನೇಯ ದಿವಸ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಔತನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದರ ಆತನು ಬಹಳ ಕುಡಿದದ್ದರಿಂದ ಅಮಲುಹತ್ತಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡ ಹತ್ತಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ತನಕ ಜೂದಿತ್ತಳು ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದಳು. ಏನಂದರೆ “ಓ ದೇವರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ನನಗೆ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ” ಎಂದು ತರುವಾಯ ಹೊಲೊಫರ್ ನೆಸ್ಸನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಳು. ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿ, ತಾನು ಪಾಳೆಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೆತೂಲಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ಜೂದಿತ್ತಳು ತಿರುಗಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಎದುರಿಗೆ

ಹೋದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಆಕೆಯು ತಿರುಗಿ ಬರುವಳೆಂದು ಯಾರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆಕೆಯು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ ಯಾಕಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ವರನ್ನು ಅವರು ಕೈಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ದಯವು ತಾಳ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಿಸುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಹೊಲೊಫರ್ನೆಸ್ಸನ ತಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಜನರು ಹೊಲೊಫರ್ನೆಸ್ಸನ ತಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ತೂಗು ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಸ್ಸಿಯರ್ನ ಪಾಳೆಯದ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧವಾಡಲು ಹೊರಟರು. ಅಸ್ಸಿಯರ್ನ ಪಾಳೆಯದ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಶರೀರವು ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಚದರಿ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಜೂದಿತ್ತಳು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಳು.

ಜೂದಿತ್ತಳು ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯೆ ಮರಿಯಮ್ಮನವರಿಗೆ ಹೋಲ್ವಿಕೆ ಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಮ್ಮ ತಿರುಸಭೆಯು ದೇವಮಾತೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ಜೂದಿತ್ತಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನೇ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತದೆ. ಏನಂದರೆ “ ನೀನು ಜೆರೊಸಲೇಮಿನ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತೀ. ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಸಂಕೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತಿ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಜನರ ಮಹಿಮೆಯು ಗೌರವವು ಆಗಿರುತ್ತಿ.”

41 ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣವು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ

ವರ್ತಮಾನ

ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರು ದೇವರಿಗೆ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸಿದರೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಪರರಾಜರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಲಿಸುವಹಾಗೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಪವಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಇವರ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಸನಾದ ನೊಬೊದೊನೋಸರನೆಂಬವನೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ಅರಸನು ಜರೂಸಲೇಮನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದರು. ಅನೇಕ ಜನ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರನ್ನು ಅಡಿಮೆಗಳಾಗಿ ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು, ಅಲಂಕರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸುಂದರವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಹೀಗೆ ಅಡಿಮೆಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರಲ್ಲಿ ದಾನಿಯೇಲನು ಆತನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅರಸನಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅರಸನಿಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸಹ

ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಹೋದರು, ಆಗ ಅರಸನು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಟ್ಟನು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಆತನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರಲು ದಾನಿಯೇಲನು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರಸನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ದಾನಿಯೇಲನು ತನಗೆ ಆ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಹಾಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ತರು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ದಾನಿಯೇಲನು ಅರಸನಿಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ದೇವರೇ ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ತರುವಾಯ ನೊಬೊದೋನೋ ಸೋರ್ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಂತೆ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ದಾನಿಯೇಲನು ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅರಸನು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ದಾನಿಯೇಲನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸುಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಮೂವರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲು ಹೋದ ಜನರು ಆ ಉರಿಗೆ ತಾಳದೆ

ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈ ಮೂವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವು ಜರಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಮ್ಮನಸ್ಸು ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತಂಪಾದಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಆ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೊಬ್ಯೊದೋನೊಸರ್ ಅರಸನು ಈ ಮೂವರು ಯೌವನಸ್ಥರಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯು ಜರಗದೆ ಇರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಿಸಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ "ಇವರ ದೇವರೇ ನಿಜವಾದ ದೇವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇವರು ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸುವದಿಲ್ಲ" ವೆಂದನು.

42 ದಾನಿಯೇಲನು ಸಿಂಹದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ

ಬಹು ಜಾರನ ಮರಣಾನಂತರ ಸುದೇ ಪಟ್ಟಣದ ದಾರಿಯುಸ್ ಎಂಬಾತನು ಅರಸನಾದನು. ಈತನು ಸಹ ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲರಮೇಲೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಪೇಮಿಸಿದನು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೀರುಸ್ ಎಂಬ ಅರಸನು ಆಳಹತ್ತಿದನು. ಈತನು ಸಹ ದಾನಿಯೇಲನಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ದಾನಿಯೇಲನು ಸೀರುಸಿನಿಗೆ ದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನು ಅರಸನನ್ನು ನೋಡಿ "ಓ ರಾಜಾ ನೀವು ಆರಾಧಿಸುವಂಥ ದೇವರುಗಳು ಕಳ್ಳದೇವರು. ಅವುಯಾ

ರಿಗೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರವು ನಾನು ಅರಾಧಿಸುವ
ದೇವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವಿಸು
ತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇವರುಗಳು ಜೀವವಿಲ್ಲದವು” ಎಂಪನು.

ದಾನಿಯೇಲನ ಭೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು ಅರ
ಸನು ಕೆಲವು ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಿಗಳು
ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ನೀನು ದಾನಿ
ಯೇಲನನ್ನು ನಮಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನನ್ನು
ಕೊಂದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವೆವು” ಅಂದರು.

ಅರಸನು ಬಹಳ ಅಂಜಿದನು. ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರು
ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಸಿದಿರುವಂಥ ಸಿಂಹಗಳಿರುವ ಒಂದು
ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಸಿಂಹಗಳು ಆತನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲದೆ ನಾಯಿಗಳ ಹಾಗೆ ಆತನ ಪಾದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಮಲಗಿದವು.

ಹೀಗೆ ಆರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ದಾನಿಯೇಲನು ಸಿಂಹದ
ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಯಾರೂ ಭೋಜನವನ್ನು ತಾರದ
ಕಾರಣ ಬಹಳ ಹಸಿವೆಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಬಿ
ಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಬಾಕುಕ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ
ಧೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಈತನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿ
ದ್ದನು. ಆಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಆತನ ಕೂದ

ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ದಾನಿಯೇಲನಿದ್ದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಹಬಾಕುಕ್ ದೇವ ದೂತನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ದಾನಿಯೇಲ ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ದೇವದೂತನು ಆತನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ಕರ್ತರು ಸಿಂಹದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ದಾನಿಯೇಲನಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಏಳನೆಯ ದಿವಸ ಸೀರುಸನು ದಾನಿಯೇಲನಿಗೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಿತೋ ಎಂದು ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಂಹದ ಗುಹೆಗೆ ಹೋದನು. ದಾನಿಯೇಲನು ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂ ತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಗವಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಅವನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಹಾಗಿ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಇವರನ್ನು ಆ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿಸುವದರೊಳಗೆ ಸಿಂಹಗಳು ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟವು.

43. ಜೂದರು ಜೆರೂಸಲೆಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ವರ್ತಮಾನ.

ಜೂದರು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಡಿಮೆಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶದ ಆರಸನಾದ ಸೀರುಸ್ ಎಂಬಾತನು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದ ಆರಸನಾದನು. ಈನತು ಜೂದ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿ ಸಾರಿದನು.

ಜೂದ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದ ಜೆರೂಶಾ ಬಾಬೆಲ್ ಎಂಬ ರಾಜ

ಕುಮಾರನು ೪೦೦೦೦ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಜಿರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದನು. ಆಗ ಸೀರೂಸನು, ನೊಬ್ಯೊ ದೋನೋ ಸರನು ದೇವಾಲಯದಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರವನ್ನೂ ಜೂದರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈ ಜೂದರು ತಮ್ಮ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಸಲೋ ಮೋನನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ದೇವಾಲಯ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸಲೋ ಮೋನನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ವ್ಯರ್ಥಿಕರು ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆಗ ಅಗ್ಗಿ ಯೆನಾ ಎಂಬ ದೀರ್ಘವರ್ತಿಯು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನೀವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೇ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಿಮೆ ಗಿಂತಲೂ ಎರಡನೆಯದರ ಮಹಿಮೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೊಸಾಯನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವನು. ಹಾಗೆ ಯೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸು ನಾಥರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಭೋಧಿಸಿದರು.

ಜೋರೋ ಬಾಬೆಲ್ ಎಂಬಾತನು ಜೇರುಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಸ್ರಾಲ್ ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಎಸ್ ದ್ರಾಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಪರಿಶುದ್ಧಗುರು ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಬಾಕಿ ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜೂದೆಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಈ ತನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ನೆಹಮಿಯಾಸನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇವರಿಗೆ ವೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ನೆಹಮಿಯಾಸನು ಜೇರುಸಲೇಮ್ ನಗರವ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದನು. ಆ ಗೋಡೆಗಳು ಎರಡು ತಿಂಗಳಗಳೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವಹಾಗೆ ಯಿದ್ದವು. ಜೇಸುನಾಥರು ಹುಟ್ಟುವಮೊದಲು ನಾಲ್ಕುನೂರ ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ನೆಹಮೀಸನು, ಮಲಕಿಯಾಸರೆಂಬ ಕಡೆಯ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಗಳು ಜೀವಿಸಿದರು. ಮಲಾಕಿಯಾಸ್ ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಯು ಆ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಟ ಭಕ್ತರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹಳೇ ವೇದದ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸವೇದದ ಬಲಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ, ಈ ಬಲಿಯು ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವವರೆಗೂ ಜರುಗುವದೆಂದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಈ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವು ಈಗಲೂ ದಿವ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ.

ಸಲೋಮೋನ್ ಅರಸನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವಾಲಯವು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜರೆಮಿಯಾಸ್ ಎಂಬ ದೀರ್ಘ

ದರ್ಶಿಯು ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಸದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಡಲು ಹುಡುಕಿದರು. ಆದರೆ ಅವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಜೂದರು ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮತ ದವಿಷಯ ಕೆಲವು ಮತಾಜಾರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ಕರ್ತರು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಜೇಸು ನಾಥರ ಸಲು ವಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟರು.

ಈ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ನಿಜವಾದ ದೇವಕುಮಾರನಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

44(ಬಿ) ತಾಯಿಯು ಮತ್ತು ಏಳು ಮಂದಿ ಕುಮಾರರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವರ್ತಮಾನವು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಯಿಸನ ಕಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷೇದಿಸಿದ ಹಂದಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯು ಆಕೆಯ ಏಳು ಮಂದಿ ಕುಮಾರರೂ ಅನೇಕ ಕಠಿಣ ಭಾದೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅಂತಿಯೋಕನು ಈ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಿದ್ದರು. ಅಸರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು “ ನಮ್ಮ ವೇದದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವದೇ ಮೇಲು ” ಎಂದನು.

ಎರಡನೇಯವನು “ ವೇದದ ಸಲುವಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿ

ದವರನ್ನು ದೇವರು ತಿರುಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಜೀವಂತರಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸುವರು ಎಂದನು ಹೀಗೆ ಭಾಕಿ ಎಲ್ಲಮುಡುಗರು ಬಹಳ ಕೃತನವಾಗಿ ಅನೇಕ ಭಾದೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟತಾಯಿಯು ಸಹ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಳು.

ಆಳ ರಕ್ಷಕರು ಜನ್ಮಿಸುವ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶನವು.

ಅಂತಿಯೋಕನ ಮರಣಾನಂತರ ಆತನ ಮಗನು ಜೂದೆಯಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು ಆದರೆ ಜೂದಾಸ್ ಮಕಾಬಿಯಾಸನು ಆತನನ್ನು ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ, ಇವರ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂಗಾರದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ಜೂದರು ನೋಡಿದರು ಅವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇವರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ದೇವರಿಗೆ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟರು. ಇವರ ಸೈನ್ಯವು ಸಿರಿಯಾದೇಶದ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿದರು. ಸಿರಿಯನರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡದಿದ್ದರೂ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೂದಾಸನು ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರದೇಶಸ್ತರ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಈತನ ಮರಣಾನಂತರ ಇವನ

ತಮ್ಮನವರು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಜುದಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಹತ್ತಿತು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಆಳಿದ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ದೇವಕಲ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಮೀರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. “ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಎಳ್ಳಿಷ್ಟಾದರೂ ಮೀರುವದಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾನೇ ತೋರಿಸಿ ಜೂದರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು.

ಜೂದಯಾ ದೇಶದ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸಹ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಹೃದಯಗಳು ಕಪಟದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಜಾಕೋಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ಅಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಜೂದಾಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಪಾಠ

ಯು ನೆರವೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏನಂದರೆ, "ನಿನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲೆ ಲೋಕವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಲು ಲೋಕರಕ್ಷಕರು ಜನ್ಮಿಸುವರು" - ಎಂದು.

ತರುವಾಯ ಜೂದರ ಸಹಿ ತಪ್ಪೋಣಗೆ ತಾವು ಜಗಳಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು: "ಆಗ ರೋಮಾ ಮೌಲರು ಜಂಧು ಈ ದೇಶವನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಅಳಹತ್ತಿದರು." ಜೂದರ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾಸಿಸಹತ್ತಿದರು. :

ಅನ್ಯ ದೇಶಸ್ಥನಾದ ಹೆರೋಡನು ಜೂದಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಅಳಹತ್ತಿದನು. ಈತನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಜೂದ ಜನರು ತಲೆ ಯೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಜೂದೀಯರು ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ನೆರವೇರಿತು. ಯಾವದೊಂದರಿ " ಇವನ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವು ಒಂದು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು-ಅಗಲದೆ ಇರುವದು. " - ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಾದ-ಜೇಸುನಾಥರು ಮನುಷ್ಯಾನ್ತರನಯೆತ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. :

ಜೊಸ ವೇದವು.

46 ಸ್ನಾಪಕ ಅರಳಪ್ಪರೆ ಜನನವನ್ನು ಕುರಿತು :

ಹೆರೋಡನು ಜೂದಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜೊಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜಕರಿಯಾಸನೆಂಬ ಗುರುವು, ಅತನ ಕೊಡತಿದಾದ ವಲಿಜಬೇತಮ್ಮನ ಸಂಗಡ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಮತ್ತು ನೀತಿಮತರಾಗಿರು. ಇವರು ಜೇನು ಎಲ್ಲ ಕಬ್ಬನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಘೋಷದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ತಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನ ವ್ರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಋಷಿರು ಮುದುಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಧನಿಷನನ್ನು ಬೀಸುವ ಸಾಳಿಯು ಜೀರಿ ಬೀಸುವಿಗೆ ಬಂತು. ಈತನು ಒಳಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದನು. ಬಾಕಿ ಜನರಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಜಪ 'ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು'. ಆಗ ಇವನು ಧೂಪವನ್ನು ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಒಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪೀಠವೇಳೆ ಅಡೆನ್ನು ಮೆರವಿ ಸುಡಹತ್ತಿದನು.

ಆಗ ಅಕ್ಷಸ್ಥಾತ್ಮಾಗಿ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವದೂತನಾದನು. ಆತನು ಜಕರಿಯಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ "ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ದಯವಾಲಿಸುವರು. ಆತನಿಗೆ ಅರಳಪ್ಪನೆಂದು ಹೆಸರು ಇಡಬೇಕು. ಆತನು ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಬರಮಾಡುವನು. ತನ್ನ ಜೀವದ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಲ್ಲುತ್ತಿರುವನು. ದೇವರ ಸಲ್ಲುವಾಗಿ ಅನೇಕ ದೂಡು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿಸುವನು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಜನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಕರಿಯಾಸನು ಅಪ್ಪನಂಬಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಅಂದದೇ ಇದ್ದ "ನನ್ನ ಹೃದಯವಾದ ಎಲಿಜಬೇತಳು ಮುದುಕಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಗನನ್ನು ಎಡೆಯು ವಳು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ದೇವದೂತನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಂದರೆ “ ನಾನು ದೇವದೂತನಾದ ಗಾಬ್ರಿಯೇಲನು. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಿ. ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದದೆಲ್ಲ ನೆರವೇರುವವರೆಗೆ ನೀನು ಮೂಕನಾಗಿರುವಿಯಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಕರಿಯಾಸನು ಲಗು ಹೊರಗೆ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಮಾತಾಡದೆ ಇದ್ದನು. ಆದಕಾರಣ ತಾನು ಒಂದು ದರ್ಶನವನ್ನು ಕಂಡನೆಂದು ಬರೇ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದನು. ಆತನು ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ್ ದೂತನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದ ಕಾರಣ ಅವನ ಮಗನು ಜನ್ಮಿಸುವವರೆಗೆ ಮೂಕನಾಗಿದ್ದನು.

ಜಕರಿಯಾಸ ಮತ್ತು ಎಲಿಜಾಬೇತಮ್ಮನ ಮಗನು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ದೇವಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ ಜನರಿಗೆ ದಾರಿತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನೇ ಸ್ನಾಪಕ ಅರಳಪ್ಪನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

47 ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ ದೂತನು ಕನ್ಯಮರಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಂಗಳವಾರ್ತೆ

ಗಲೀಲೆಯ ದೇಶದ ನಜರೆತೆಲ್ಲಿ ಊರಲ್ಲಿ ಮರಿಯಳೆಂಬ

ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಯೌವನ ಸ್ತ್ರೀ ಇದ್ದಳು. ಈಕೆಯು ಜಕರಿಯಾ ಸನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದಳು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮಹಾಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾಪವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಸ್ಸಿನ ಹಾಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧಳೂ ಒಳ್ಳೆಯವಳೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೋಸೇಫನೇಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಡಗನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಜಕರಿಯಾಸನಿಗೆ ದೇವದೂತನು ದರ್ಶನವಾದ ಆರು ತಿಂಗಳ ತರುವಾಯ ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ್ ದೂತನು ದೇವರಿಂದ ಮರಿಯಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ತನ್ನ ಜಪಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜವನೂಡುತ್ತ ದೇವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದೇವದೂತನು ದರ್ಶನವಾಗಿ ಈ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. “ ದೇವಪ್ರಸಾದ ದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದವಳೇ ನಮಗೆ, ಕರ್ತರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗೆ ಅತೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು ನೀವೆ ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಬಹಳ ಗಾಬ್ರಿ ಪಟ್ಟಳು. ಅದರ ಬಹಳ ದೀನತೆಯುಳ್ಳವಳಾದ್ದರಿಂದ, ಯಾಕೆ ದೇವದೂತನು ತನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೊಗಳಿದನೆಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಹತ್ತಿದಳು.

ಆಗ ದೇವದೂತನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ದೇವರು ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧತನವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅತೀರ್ವದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ಷ್ಯವಾದವರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬರುವರು. ಆಗ ನಿನ್ನ

ಛೇದಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಗಂಟು ಮಗು ಹುಟ್ಟುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವಸ್ಥಾನವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಆತನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನು. ದ್ವಿರ್ವೇದಶಿಷ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆತನು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರಾಜನಾಗುವನು. ಆತನ ರಾಜ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ನಿಧಿಯತೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ತನ್ನ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತವನನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ತನ್ನ ಒಳಿಗೆ-ಗಾಬ್ಬಿಯೇಲ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತು. ಅದರಿಂದ ಮರಿಯಮ್ಮನು "ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ" ಇಗೋ ಕರ್ತರಿಗೆ ಅಡಮೆಯಾದನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ತೆಯ ಸ್ವಕಾರ್ಥನಾಗಲಿ" ಎಂದಳು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೊಡಲೇ ದೇವರ ತಾಯಿಯಾದಳು. ಎರಡನೇ ವ್ಯಾಜಿಯಾದ ಸುತನಾಪ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಅತ್ಮಜನನ್ನು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದಕೆ ಕೊಂಡು, ಮನುಷ್ಯರಾದರೂ ಇದ್ದು ಒಂದು ಪರಮ-ರಹಸ್ಯವು. ಇದನ್ನು ಛಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಲಾರೆವು. ಅದರ ನಾವು ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕರೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರು ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯ ದ್ವಾರ ಭೋದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವು ಮನುಷ್ಯವತಾಧವೆಂದು ಅನ್ವಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇವರ ಮಗನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರು. ಗಾಬ್ಬಿಯೇಲ ದೂತನು ದೇವನೂತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು. ಮಂಗಳವಾರ್ತೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಮ್ಮನನ್ನು ಜೀವಿಸುನಾಥರ

ಜನನೋತ್ಸವದ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ಮಂ
ಗಳ ವಾರ್ತೆಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ
೨೫ ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಕೊಂಡೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು
ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ ದೂತನು ಜೇಸುನಾಥರ ಮಕ್ಕಳ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ
ಕ್ರಿಸ್ತನವರ ತಾಯಿಯಾದ ಮಡುಮೈನ ಹತ್ತರ ಬಂದದ್ದನ್ನು
ನಿನ್ನವು ಮೆರೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

48. ಅರ್ಚೆ ಕನ್ಯಮರಿಯ ಮನು ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮ ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದು.

ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನು ತನ್ನ ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಗ
ನನ್ನು ಹೆರುವಳೆಂದು ಪೇವರಿಗೆ ಈಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವು
ಎಂದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ ದೂತನು ದೇವತಾತೆಗೆ
ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಿಯಮ್ಮನು ತನ್ನ ಬಂಧುವನ್ನು ಸಂ
ಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಡಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೂಡು ಗಳಲ್ಲದೂ
ಕಂದರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಂಧುವಿನ ಮನೆಗೆ
ಹೋದಳು. ಈ ಪ್ರಯಾಣವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಮರಿ
ಯಮ್ಮನು, ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು
ಕೊಂಡಳು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ತನ್ನ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು
ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು. ಆಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಧೆವಾದ ಸಂತೋಷವು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು
ಮರಿಯಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವರೂಪ ಸಂಪತ್ತು
ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು.

ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನು ಸ್ವಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತವಿಸಿಂದ ತುಂಬಿ ದನಕಾಗಿ ಮರಿಯಮ್ಮನನ್ನು ಸೋಡಿ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದಳು. “ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು ನೀವೇ. ನಿಮ್ಮ ಉದರದ ಫಲವಾದ ಜೇಸು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಹೌದೇ.” ಶರುವಾಯ ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು, “ ನನ್ನ ಕರ್ತರ ತಾಯಿಯೇ ! ನನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸ ಬರಲು ನಾನು ಯಾರು ? ಎಂದಳು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮಾಜ್ಜಿಪಿ ಕಾತ್ ಎಂಬ ಸಂಗೀತದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದಳು. ಏನಂ ದರೆ “ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಾದದ್ದು ಅಳಿದವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸು ತ್ತದೆ. ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ಅನಂದ ಉತ್ಸಾಹ ಪಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಡಿಮೆಯಾದವಳ ದೀನತ್ವವನ್ನು ಕೃಪೆ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಈಗಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಭಾಗ್ಯ ವತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವವು.

ಗಾಬ್ರಿಯೇಲ ದೂತನು ಹೇಳಿದ ಮಂಗಳವಾರ್ತೆಯು ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕರ್ತೋಲಿಕ ಜನರು ಹೇಳುವ “ ನಮೋದೇವ ಮಂತ್ರದ ಮೊದಲನೇ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಪದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಚಂದವಾದ ಜಪವು ತಿರುಸಭೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ತನ್ನ ಬಂಧುವಿನ ಸಂಗಡ ಮೂರು ತಿಂ ಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದಳು. ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟಸ್ನಾಪಕ ಅರಳಪ್ಪರು ಹುಟ್ಟುವ ತನಕ ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ ಸಮ್ಮ

ನಸ್ಸು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಜರಗುವವರೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಳು.

ಮಗುವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಂಧುಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಕೂಸಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ತಂದೆಯ ನಂತರ ಇವನನ್ನು ಸಹ ಜಕರಿಯಾಸನೆಂದು ಕರೆಯಲು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಅವರು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜಕರಿಯಾಸನನ್ನು ಕೇಳಲು ಆತನು ಮೂಕನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜ್ವಾನ್ನೆಸ್ ಎಂದು ಬರೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಜಕರಿಯಾಸನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಈ ಬಾಲಕನಾದ ಜ್ವಾನ್ನೆಸನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಬಹಳ ಪವಿತ್ರತೆಯುಳ್ಳವನಾದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯವು ಬರುವವರೆಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜೀವಿಸಿದನು.

49. ಕರ್ತರು ಹುಟ್ಟಿದ ವರ್ತಮಾನ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಮಾನರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಅಗುಸ್ತಸ್ ಸೀಜರ್ ಎಂಬಾತನು ಬಹಳ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಲೋಕದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಜೂದರನ್ನು ಸಹ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫನವರು, ಗಲೀಲೆಯ ದೇಶದ ನಜರೆತ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ದಾವೀದರಾಜನ ವಂಶದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಬೆತ್ಲೆಹೇಮ್ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳವಾದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಚಳಿಯಿತ್ತು. ಬೆತ್ಲೆಹೇಮ್ ಗ್ರಾಮವು ನಜರೆತ್‌ನಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೋಸೆಫನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ವಿಧೇಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣವಾದರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ದೇವರ ಚಿತ್ತವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫನು ಬೆತ್ಲೆಹೇಮ್ ಊರನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇಳಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ, ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಬೆತ್ಲೆಹೇಮಿನ ತುಂಬ ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಜೋಸೆಫರು ಒಂದು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಭತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಮೀಪ ಬಂದರು. ಅಗ ಚಳಿಗಾಲವಿದ್ದದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು, ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೂ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫನವರು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಕೊಂಡರು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಅಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದರು. ಆತನ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಗೋದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ತಾನೂ ಜೋಸೇಫರೂ ಕೂಡಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು. ಇದೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೇ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಹಬ್ಬವು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವಕುಮಾರನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಈತನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ಮರಿಯಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಮ್ಮ ಮತ್ತು ಜೋಸೇಫನು ತಪ್ಪ ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸಮಾಡುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದು ಗೋದಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಡುಗಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ನಿಜವಾದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೀನವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕರ್ತರು ದೀನತ್ವವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮಿಸಿದರೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಹಬ್ಬವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಂದವಾದ ಹಬ್ಬವಾಗಿದ್ದು ಜೇಸುನಾಥರು ಹುಟ್ಟಿದ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿದೆ.

50. (ಎ) ಗೊಲ್ಲರು ಬಂದ ವರ್ತಮಾನ

ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಬೆತ್ತೇಹೇಮ್ ಸಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ನಿಶಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ಸಂಗತಿ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬೆತ್ತೇಹೇಮಿನ ಹೊರಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲರು ಮಾತ್ರ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಲು ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಬಹಳ ಅಂಜಿದರು, ಆದರೆ, ದೇವದೂತನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಅಂಜಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಿರಿ. ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಒಂದು ಗೋದಲಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿರುವದನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ ” ಎಂದನು.

ತರುವಾಯ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮಹೋನ್ನತದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯೂ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವು ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಶಬ್ಧವಾ ಗಿದ್ದ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವದೂತರು ಮಧುರವಾದ ಪದ ಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದರು.

ಗೊಲ್ಲರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಒಬ್ಬರನ್ನೊ ಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತ “ ನಾವು ಸಹ ಹೋಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ದೇವರನ್ನು ನೋಡೋಣ ಎಂದರು.

ಇವರು ಬೆತ್ತ ಹೇಮಿಗೆ ಅವಸರದಿಂದ ಓಡಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಮರಿಯಮ್ಮ ಮತ್ತು ಜೋಸೇಫನವರು ಇಳಿದ ಜಾಗವನ್ನು ಗೊಲ್ಲರು ಹುಡುಕಿದರು, ಅದನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮರಿಯಮ್ಮಗನ್ನು ಜೋಸೇಫರನ್ನು ದಿವ್ಯ ಬಾಲ ರನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಗೊಲ್ಲರು ದಿವ್ಯ ಬಾಲರ ಮುಂದೆ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ದೇವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರು. ತಮಗೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ತಾವು ಕಂಡದ್ದನ್ನು, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

51 (ಬಿ) ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು

ದಿವ್ಯ ಬಾಲರು ಹುಟ್ಟಿದನಂತರ ನಾಲ್ವತ್ತನೇಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೋಸೇಫನು ಜೇರೂಸಲೇಮ್ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ವೇದದ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮರಿಯಮ್ಮನು ದಿವ್ಯ ಬಾಲನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಮ್ಮ ಮತ್ತು ಜೋಸೇಫರಿಗೆ ಸಿಮೋನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾದನು. ಆ ದಿವಸ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಸ್ವರಿತು ಸಾಂಕ್ತವಾದವರು, ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವಸ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಕಾಣುವಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಸಿಮೋನನೆಂಬವರು ಆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು. ತಾನು ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಕಾರಣ ದೇವರಿಗೆ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅನ್ನಮ್ಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಯು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು. ಈ ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕನು ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದಳು.

52 ಮೂರು ರಾಯರನ್ನು ಕುರಿತು

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇರೂಸಲೇಮಿನ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಜ್ಯೋತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಪಂಡಿತರಿದ್ದರು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಇವರು ಒಂದು ಹೊಸ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಕಂಡರು. ಇದು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಚೆಂದವಾಗಿದ್ದು. ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಕ್ಷಕನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಗುರ್ತನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರವು ಹುಟ್ಟುವದೆಂದು, ಮೊದಲು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯಾಣವಾದರು. ಇವರು ಜೇರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬರುವತನಕ ಆ ನಕ್ಷತ್ರವು ಇವರಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರು ಜೇರೂಸಲೇಮನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನಕ್ಷತ್ರವು ಕಾಣದೆ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಆಶೆಗೊಂಡರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು “ ಜೂದರಿಗೆ ರಾಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಬಾಲಕನೆಲ್ಲಿರುವನು ? ಯಾಕಂದರೆ ನಾವು ಆತನ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಬಂದೆವು. ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೆರೋದರಾಯನು ಕೇಳಿದನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಟ್ಟನು. ಯಾಕಂ

ದರೆ ಈ ರಾಯನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ಕಸಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಅಂಜಿದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಜೂದರ ರಾಜನು ಹುಟ್ಟಿಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವು ಯಾವದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “ ಜೂದೆಯಾ ದೇಶದ ಬೆಳ್ಳೆಹೇಮಿನಲ್ಲಿ ” ಎಂದರು.

ಹೆರೋದರಾಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೂವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ, “ ಬಾಲಕನು ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ. ನೀವು ಆತನನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ನನಗೂ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಸಹ ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದು ಕಸಟವಾಗಿ ನುಡಿದನು. ಹೆರೋಧನು ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು, ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅವರಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ತಿಳಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅಂದನು.

ಈ ಮೂವರು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಜೆರೂಸಲೇಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಪ್ರಯಾಣರಾದರು. ಮರೆಯಾದ ನಕ್ಷತ್ರವು ತಿರುಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದು ಅವರು ಬೆಳ್ಳೆಹೇಮಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಬಾಲರು ಹುಟ್ಟಿದಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವವರೆಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿತು. ಇವರು ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು. ತಾವು ತಂದ ಎಲ್ಲಾ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು, ಬಂಗಾರವನ್ನೂ ಧೂಪವನ್ನು ಮಿಶ್ರವೆಂಬ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಆರಾತ್ರಿ ಅವರು ಮಲಗಿರುವಾಗ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ನೀವು ಜೇಸುಬಾಲರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳ

ವನ್ನು ಹೆರೋದನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡರಿ ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮರುದಿನ ಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು.

ಈ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ನಾವು ಪಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿರುಗಿ ಅವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾವು ಸಹ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು.

53 ಏಜಿಪ್ತ ಸೀನಿಗೆ ಓಡಿಹೋದದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು.

ಹೆರೋದನು ಜೇಸುನಾಥರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮೂವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರೆ ಅವರು ತಿರಿಗಿ ಬಾರದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಅವರು ಮುಂಚೆ ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಬಾಲಕನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದೊಳಗಿನವನೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೆತ್ಲೆಹೇಮ್ ಪಟ್ಟಣದ ಎರಡು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಹಾಗೆ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಸಹ ಸಾಯಬಹುದೆಂದು ನೆನಸಿದ್ದನು.

ಈ ಸೇವಕರು ಹೆರೋಧನ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಬೆತ್ತಿಹೇಮಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವಸ ಬಹಳ ದುಃಖವುಂಟಾಯಿತು. ಯಾಕಂದರೆ ಸೇವಕರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ತಿರುಸಭೆಯಿಂದ ಪಾವನ ಶಿಶುಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೮ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಈ ಹಬ್ಬವು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಅದರ ಹೆರೋಧನ ಭಂಟರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಜೋಸೇಫನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು “ ಏಳು, ಕೂಸನ್ನು ಅದರ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಏಜಿಪ್ತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗು ಮತ್ತು ನಾನು ನಿನಗೆ ಪುನಃ ಬಂದು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. ಯಾಕಂದರೆ, ಹೆರೋಧನು ಕೂಸನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾನೆ ” ಎಂದನು.

ಹೆರೋಧನು ಪಾವನ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕವಾದ ರೋಗವು ಬಂದು ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಈತನ ತರುವಾಯ ಇವನ ಮಪನಾದ ಅರ್ಕೆಲಾಸ್ ಎಂಬವನು ಅರಸನಾದನು. ತರುವಾಯ ತಿರುಗಿ ದೇವದೂತನು ಜೋಸೇಫನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಏಳು ಕೂಸನ್ನೂ ಅದರ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಕರೆಕೊಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಯಾಕಂದರೆ ಕೂಸನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನೆನಸಿದ್ದವನು ಈಗ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದನು.

ತಿರು ಕುಟುಂಬವು ತಿರುಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಅರ್ಕೆಲೂಸ್ ಎಂಬವನು ಜೇಸು ನಾಥರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂದು ಜೋಸೇಫರು ಅಂಜಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬೆತ್ಲೆಹೇಮಿಗೆ ಹೋಗದೆ ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳೇಮನೆ ಇದ್ದ ನಜರೆತ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಹಿರಂಗವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಬಾಲ ಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕಳೆದರು. ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೂ, ತಂದೆಗೂ ವಿಧೇಯಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾವು ಸಹ ದೇವರಿಗೂ, ಹಿರಿಯರಿಗೂ ನಮ್ಮತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೂ ವಿಧೇಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸಿದರು.

54 ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋದ ವರ್ತಮಾನ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೂದರೆಲ್ಲರು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಪಾಸ್ಕಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಜೇರುಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗುವವರ್ದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಹಬ್ಬವು, ಮೋಯಿಸನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಈಜಿಪ್ತದೇಶದ ಅಡಿಮೆತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ೧೨ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುವಾಗ ಮರಿಯಮ್ಮನು, ಜೋಸೇಫರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಪಾಸ್ಕಹಬ್ಬದ ಸಲುವಾಗಿ ಜೇರುಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋದರು.

ಹೆಬ್ಬವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಜೋಸೇಫನು ನಜರೆತ್ತು ಊರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರಲು ಪ್ರಯಾಣ ರಾದರು. ಇವರ ಸಂಗಡ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಬಂಧು ಗಳೂ ಇದ್ದರು.

ಇವರು ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಮರಿಯಮ್ಮನು, ಜೋಸೇಫರು ಜೇಸುನಾಥರು ಇನ್ನೊಂದು ಜನ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರ ಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದರು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣಸ್ಥರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೋಸೇಫರು ಬಹಳ ಕಳವಳಗೊಂಡರು. ಕಡೆಗೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಜೇರೂಸಲೇಮಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಹುಡುಕಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆದರು ಅವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಎಂದೂ ಕಾಣಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಮೂರನೇಯ ದಿವಸ ತಿರುಗಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಮಧ್ಯೆ ದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೂಂಡಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಈ ತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವೇದದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಭೋಧಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥವರು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮಗೆ ಹಾಕುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನು ಇಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ವುಳ್ಳವ ನಾಗಿರುವನೆಂದು ನಂಬದೆ ಹೋದರು.

ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೋಸೇಫರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಎಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ತನ್ನ
ಮಗನ ಹತ್ತರ ಬಂದು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಮಗನೇ,
ಯಾಕೆ ನಿನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ, ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ದುಃಖದಿಂದ
ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆವು.

ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಯಾಕೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು
ಹುಡುಕಿದಿರಿ? ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ
ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರ ಸಂಗಡ
ನಜರೇತೂರಿಗೆ ಹೋದರು.

ಹೀಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ದೇವ
ರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು
ನೆರವೇರಿಸಲು ನಮಗೆ ಸ್ವಿಯವಾದವರನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

೧೨ ಜೇಸುನಾಥರು ತಪೋಸ್ಸಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಕರಿಯಾಸ ಮತ್ತು ಎಲಿಜಬೇತಮ್ಮನ
ಮಗನಾದ ಸ್ನಾಪಕ ಅರಳಪ್ಪನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ
ದವನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ ಅರಣ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಆಮಿಡತೆಗಳನ್ನು ಕಾಡು
ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಹಾರವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.
ಈತನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ದೇವರ ಬಲದಿಂದ ಈ ಲೋ
ಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿರು ಲೋಕರಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ

ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲಿಗೆ
ಯೋಗವಾಗಿ ಬಂದೆಯ ರೋಮದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಅರಳಪ್ಪನವರು ಜೋರ್ವಾನದಿಯ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಉರು
ಗಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಟೆರಾಸಲೇಮಿಸಿಂದ ಬರಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ, “ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರ
ಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವು ಸವಿಸಿರಿಸಿದವದು ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ
ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರಿ ” ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಗ ಅನೇಕರು ಅವರ ಹತ್ತರ ಬಂದು ತಾವು ಮಾಡ
ಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು “ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು
ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ. ತೆರಿಗೆಯ ಎತ್ತುವವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡ
ಬೇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ತಿರ್ಮಾನಿಸಬೇಡಿರಿ ”
ಎಂದು ಹೇಳುವನು.

ತಪೋ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಆಸೆಯಾಗಿದ್ದವರೆಲ್ಲರಿಗೆ
ಅರಳಪ್ಪನವರು ಜೋರ್ದಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತಪೋ ಸ್ನಾನವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟರು. ಇದು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವದರ
ಗುರ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅರಳಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಪೋ ಸ್ನಾನ
ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ನಾನಕ ಅರಳಪ್ಪರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪ
ಡುತ್ತಾರೆ. .

ಅರಳಪ್ಪನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು,
“ ಇವರು ಒಬ್ಬ ದೀರ್ಘಕರ್ಷಿ ” ಯೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕಿದ್ದ ದೇವಕುಮಾರನು ಎಂದು

ಈತನಿಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಆದರೆ ಅರಳಪ್ಪರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ ನಾನು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ದೇವಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನಗಿಂತಲೂ ವಲ್ಲಭವುಳ್ಳವರು ಒಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಹ ಬಿಚ್ಚಲು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಿನಿಂದ ಸಾಂಕ್ತುವಿ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಎಂದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅರಳಪ್ಪರ ಹೆತ್ತರ ಬಂದರು. ಆಗ ಅರಳಪ್ಪರು ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ತಪೋಸ್ನಾನ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಪೋಸ್ನಾನ ಹೊಂದಬೇಕೇ ಹೊರತು ನೀವು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ತಪೋಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೇ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ಕೂಡಲೇ ಮೋಕ್ಷವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಪಾರಿವಾಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬಂದು ಜೇಸುನಾಥರಮೇಲೆ ನಿಂತರು. ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನು. ಇವರಿಂದಲೇ ಆನಂದಪಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾವು ಸಹ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ತಕ್ಕೊಂಡಾಗ ದೇವರ ಮತ್ತು ತಿರುಸಭೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಬರುವರು. ಆಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ್ಮ

ಪಾಪವು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

56 ಜೇಸುನಾಥರು ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು

ಜೇಸುನಾಥರು ತಪೋಸ್ಸಾ ನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರಿತು ಸಾಂಕ್ಷುನಿನಿಂದ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನಾಲ್ವತ್ತು ಹಗಲು ನಾಲ್ವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಏನೂ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಭುಜಿಸದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಸಿವೆಗೊಂಡರು. ಆಗ ಸೈತಾ ನನು ಅವರನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಹತ್ತರ ಬಂದಿತು. ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೀನು ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳು ಎಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸು ನಾಥರು, ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ ಮನುಷ್ಯನು ಬರೇ ರೊಟ್ಟಿ ಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇವರಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವಿಂದಲೂ ಜೀವಿಸುವನು ” ಎಂದರು.

ಆಗ ಪಿಶಾಚಿಯು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೆರೂಸಲೆಮ್ ದೇವಾಲಯದ ಶಿಖರದಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿ ಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದನ್ನು ಬರುವದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸೈತಾನನು ಜೇಸು ನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ “ ನೀನು ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರು ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ತಮ್ಮ ದೂತರನ್ನು ಕಳಿ ಸುವರೆಂದು ಅವರು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳು ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಗಲದ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿಯುವರೆಂದು ವೇದದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ ” ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ ನಿನ್ನ ಕರ್ತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೀನು ಬೋಧಿಸಬೇಡವೆಂದು ಸಹ ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ ಎಂದರು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಹ ಪಿಶಾಚಿಯು ಅಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದುಸಾರೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ತರುವಾಯ ಕರ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ ನೀನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ ಸೈತಾನನೇ ಆಜಿಗೆ ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಕರ್ತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿ, ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಿಯಾಗಲಿ ” ಎಂದರು.

ಕಡೆಗೆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ದೇವದೂತರು ಬಂದು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ವನಾಂತರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬರಾದ ನಾದಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅರಳಪ್ಪರು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಥಳ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅರಳಪ್ಪರು ಮತ್ತು ಜನ ಗುಂಪುಗಳು ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅರಳಪ್ಪರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಅವ

ವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, “ ಇವರೇ ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೆಂಗುರಿಮರಿಯಾದವರು. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ವಲ್ಲಭರಾದವರು ಇವರೇ ! ಯಾಕಂದರೆ ಇವರು ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದರು; ನಾನು ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಯಾಕಂದರೆ ಇವರು ದೇವಕುಮಾರನೆಂದು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆನು.

57

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ

ಮೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತ

ಜೇಸುನಾಥರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಕೂಡಿ ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶದ ಕಾನಾನ್ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದೊಳಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಮುಗಿಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ, “ಇವರಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸವು ಸಾಲದು” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ಅದು ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಏನು? ನನ್ನ ಕಾಲವು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸು

ತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ವಃರಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಆತನು ಜನರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪದೇ ನೆರವೇರಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕನ್ಯ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಸೇವಕರಿಗೆ ಇವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಅಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಆರು ನೀರಿನ ಹಂಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿರಿ ಎಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಅವರು ವಿಧೇಯಿಸಿ ಹಂಡೆಗಳನ್ನು ಕಂಠದ ವರೆಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಗ್ರಾಣಿಕನಿಗೆ ಕೊಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಉಗ್ರಾಣಿಕನು ಸೇವಕರು ತಂದದ್ದನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟನು. ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಮದು ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಯಾರಾದರೂ ಮುಂಚೆ ಒಳ್ಳೆ ರಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತರುವಾಯ ಕೀಳು ತರವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ರಸವನ್ನು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಗಲಿಲೀಯ ದೇಶದ ಕಾನಾನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೀರನ್ನು ರಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸುನಾ

ಥರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರ ತಾಯಿಯಾದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯ ಮ್ಮನ ದ್ವಾರ ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪದೇ ಕೊಡುವರು.

ಶಿಷ್ಯರು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟವರು ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಸಮಯದಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು ಅನೇಕರು ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದರು. ಕುಂಟರು ಕುರುಡರು ಮೂಕರು ಕಿವುಡರೂ ಕುಷ್ಟರೋಗಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರು ಸಹ ಅವರ ಹತ್ತರ ಬಂದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಜೂದೆಯಾ ಮತ್ತು ಗಲಿಲೀಯ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಗಾಡಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರನ್ನು ಸಹ ಜೀವದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

58

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು

ಜೂದರು ಜೆರುಸಲೇಮಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಅದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು

ತ್ತಲೇ ಅದರೊಳಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ದನಗಳನ್ನು, ಕುರಿಗಳನ್ನು, ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡರು. ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಣದ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾರುವವರನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಗದ್ದಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಿದರು. ಹಣದ ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿದರು. ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರನ್ನು ಕಂಡು “ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟದ ಮನೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ.” ಎಂದರು.

ಜೂದರು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಗುರ್ತನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನೀವು ನಾಶನ ಮಾಡಿರಿ, ಇದನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಟ್ಟುವೆನು” ಅಂದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶರೀರದ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ಆಗ ಜೂದರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಆವಾಗ್ಗಿನಿಂದ ಫರಿಜೇಯರು ಮತ್ತು ನೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಹತ್ತಿದರು. ಫರಿಜೇಯರೆಂಬವರು ಜೂದ ಜನರಲ್ಲಿ ನೇದವನ್ನು ಕಲಿತವರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಕಪಟ

ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯವೂ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ ಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವೇದವನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂಥವರು. ಈ ಫರಿಜೇಯರು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಜೇಸುನಾಥರ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡ ಹತ್ತಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಸುಂಕದವರನ್ನು ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸುಂಕದವರೆಂದರೆ ರೋಮಾನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೂದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತುವವರು. ಇವರು ತೆರಿಗೆ ಎತ್ತುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಾರೆ ನಿರ್ಧಯರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೂದರಿಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಇತ್ತು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೂದರು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವದು ತಪ್ಪೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಜೂದರ ಸಂಗಡಲೂ, ಸಾಮರ್ಯರಸಂಗಡಲೂ ಸುಂಕದವರ ಸಂಗಡಲೂ ಇದ್ದು, ಎಲ್ಲರೂ ಅಂತ ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಫರಿಜೇಯರು ಇವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು.

59 ಜೇಸುನಾಥರು ಸಮಾರಿಯಾ ಸ್ತ್ರೀಯಸಂಗಡ ನಾತನಾಡಿದು

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಜೂದೆಯ ದೇಶದಿಂದ ಗಲೀಲೆಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಮಾರ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹಾದುಹೋದರು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಜಾಕೋಬನ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತರ ಇಳಕೊಂಡರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಾವಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲು ಉರೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾರಿತಾನ ಳೊಬ್ಬಳು ನೀರು ಸೇದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ; “ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡು ” ಅಂದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು; ಏನು ನೀವು ಜೂದೆಯನ್ನಲ್ಲವೋ ಸಮರಿತಾನಳಾದ ನನ್ನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೋ. ” ? ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿನ್ನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೇಳುವಂಥವರು ಯಾರೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ನೀನೇ ಅವರಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೇಳುವಿ; ಅವರು ನಿನಗೆ ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವದ ನೀರನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವರೆಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಂಗಸು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾ “ ಈ ಬಾವಿಯು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿದೆ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವು ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಜೀವದ ನೀರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುವಿರಿ ? ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಈ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವವರು ತಿರುಗಿ ದಾಹಗೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ನಾನು ಕೊಡುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವವರು ಎಂದಿಗೂ ನೀರಡಿಸಲಾರರು ” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹಾಗಾದರೆ ಆ ನೀರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿರಿ ಆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸಹ ಎಂದಿಗೂ ನೀರಡಿಸದೆ ಇರಬಹುದು ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥರೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಈಕೆಯು ತಾನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಹತ್ತಿದಳು.

ಈ ಸಮಾರಿತನಳು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಅವರು ರಹಸ್ಯವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಬಲ್ಲರೆಂದಳು.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಅವರು ತಂದ ಊಟವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭುಜಿಸಲು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಜುಲುಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವದೇ ನನ್ನ ಭೇಜನವಾಗಿದೆ ” ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಸಮಾರ್ಥ್ಯಸ್ತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಕೂಡ ಇರಲು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರ ಸಂಗಡ ಎರಡು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಅವರಿಗೆ ವೇದದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಭೋದಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಜನರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನಂಬಿ, ಸಮಾರ್ಥ್ಯಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡು, ಈಗ ನಾವು ಇವರು ನಿಜವಾದ ಲೋಕರಕ್ಷಕರೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡೆವು. ” ಅಂದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ಗಲೀಲೆಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿನಗೋಗುಗಳು ಅಂದರೆ ಜೂದರು ಆರಾಧಿಸಲು ಹೋಗುವ ದಕ್ಕಾ, ಮತ್ತು ಗುರುಗಳಿಂದ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಂಥಾ ಸ್ಥಳವು.

60 ಜೇಸುನಾಥರು ಪಕ್ಷವಾಯು ರೋಗಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದು

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ಕಫಾರ್ನಾತು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅನೇಕ ಜನರು ಅವರ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯು ಜನಗುಂಪಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಷ್ಯನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆ ರೋಗಿಷ್ಯನು ಪಕ್ಷವಾಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಕದಲಲಾರದೆ ಇದ್ದನು.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಜನ ಗುಂಪು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಅವರು ಆ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನನ್ನು ಆ ಕಿಂಡಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಮುಂದೆ ಇಳಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠನಿಗೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಮಗ ನೇ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.” ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವೇದ ಪಾಠಕರು ಅವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವದೂಷಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸ ಬಹುದೇ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಕ್ಷಮಿಸ ಕೂಡುವದು ? ಎಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಯಾಕೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಸುತ್ತೀರಿ ? ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಎನ್ನುವದು ಸುಲಭವೋ ಎದ್ದು ಮಂಚವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದು ಸುಲಭವೋ ? ಆದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು

ಮುಸಲು ದೇವರ ಮಗನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ನೀವು ಅರಿ
ಯುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುವೆನು ” ಎಂದರು.

ತರುವಾಯ ಪಕ್ಷ ವಾಯು ರೋಗಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ
ಯನು ಎದ್ದು, ನಿನ್ನ ಮಂಚವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗು” ಎನ್ನಲಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಆ ರೋಗಿಷ್ಠನು ಎದ್ದು
ಗಂತನು. ತನ್ನ ಮಂಚವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ
ಗುಂಪುಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.
ಸಾಕೊಂದರಿಗೆ ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅದ್ಭುತದಿಂದಲೂ
ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ ಪಾಠ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ನಮಗೆ
ತಿಳಿದು ಬರುವದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರಿಗೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿ
ಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ
ಜೇಸುನಾಥರು ಇದನ್ನೇ ಪಾಪದ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯೆಂಬ ದೇವದ್ರವ್ಯ
ಅನುಮಾನವಾಗಿ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಪಾಪಗ
ಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.
ಅವರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮೆತ್ರಾಣಿಗಳು ಗುರುಗ
ಳಿಗೆ ಸಹ ಈ ಅಧಿಕಾರವು ಬಂದದರಿಂದ ಇವರು ಸಹ ಪಾಪಗ
ಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲರು.

61 ಜೇಸುನಾಥರು ೧೨ ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು

ಜೇಸುನಾಥರು ಜಪ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಪರ್ವತವನ್ನು
ಹತ್ತಿದರು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಜಪಮಾಡಿದರು. ಮುಂಜಾನೆ ತಮ್ಮ

ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರು ಯಾರೆಂದರೆ, ರಾಯಪ್ಪನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರನಾದ ಅಂದಿಯಪ್ಪನು; ಜಬಡೇಯನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಾಕೋಬನು ಮತ್ತು ಜಾನ್ನೆಸನು, ಫಿಲಿಯಪ್ಪನು ಮತ್ತು ಬರ್ದಲೋಮೆಯೆಂಬವನು, ಮತ್ಥಾಸನು ಮತ್ತು ತೋಮಾಸನು ಅಲ್ಪಿಯೂಸನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಾಕೋಬನು ಮತ್ತು ಜೂದಾಸ್ ತದ್ದೆಯೂಸನು, ಸಿಮೋನ್ ಜಲೋತನ್ ಮತ್ತು ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತನು ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥನು ಅಪೋಸ್ತಲರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥನು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಜನಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕುರು ಬಿಸಿಲ್ಲದ ಕುರಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆತನರು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಬೆಳೆಯು ಜಿಪ್ಪಾರವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ.” ಅಂದರು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥನು ತಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಕರೆದು, “ನೀವು ಹೋಗಿ

ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವು ಸಮೀಪಿಸಿರುವರೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿರಿ” ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಿಗೆ ರೋಗಿಷ್ಠರನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ, ಕುಷ್ಟವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಸೈತಾನನನ್ನು ಓಡಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಸತ್ತವರನ್ನು ಜೀವಂತರಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸುವದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ “ಇವಿಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಉಚಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸಹ ಉಚಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಯಾವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಕೆಲಸಗಾರನು ತನ್ನ ಕೂಲಿಗೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಯೋಗ್ಯ ವಾದವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ನೀವು ಯಾವದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಮನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗಲಿ ಎಂದ ಹೇಳಿರಿ. ಆ ಮನೆಯು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದದ್ದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವು ಬರುವದು. ಯಾವದೊಂದು ಊರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮನೆಯಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ಮತ್ತು ಅದರ ಧೂಳನ್ನು ಸಹ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಜಾಡಿಸಿರಿ. ಎಂದರು.

ತರುವಾಯ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ೭೨ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸಹ; ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಜತೆಯಾಗಿ ಊರೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ “ಇಗೋ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೆ ತೋಳಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮನು

ಷ್ಯರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸುವರು. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆಯುವರು. ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವರು, ಆದರೆ ಯಜಮಾನನಿಗಿಂತ ಸೇವಕನು ಹೆಚ್ಚಿಸವನಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನೇ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿದಾಗ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಡ? ಆದರೆ ಭಯ ಪಡ ಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಶರೀರವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಆದರೆ ನರಕರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶರೀರವನ್ನು ನಾಶನ ಮಾಡುವಂಥವರಿಗೆ ಭಯಪಡಿರಿ” ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

62 ಜೇಸುನಾಥರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗವು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಕೂತು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿದರು. ಏನಂದರೆ “ಮನೋದರಿದ್ರರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕಂದರೆ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯವು ಅವರದಾಗಿದೆ.

“ಶಾಂತಗಣವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

“ಅಳುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕಂದರೆ, ಅವರು ಉಪಶಮನ ಹೊಂದುವರು.

“ ನೀತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಹಸಿದು ದಾಹಪಡುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವರು.

“ ಕನಕರವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕನಕರವನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು.

“ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯದಂತರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸರ್ವೋತ್ಕರನನ್ನು ನೋಡುವರು. ”

“ ಸಮಾಧಾನ ಗುಣವುಳ್ಳವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ದೇವರು ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವರು.

“ ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪದ್ರವಪಡುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಪತನೋಕ್ತ ತಾಜ್ಜನು ಅವರದಾಗಿದೆ.

“ ಪರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಪಮಾನಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಾದಿಸಿ ಜೈಯ್ಯವಾಗ ನೀವು ತಾಳ್ಮೆಯಪಡಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ನಿಮಗೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಂಭಾವನೆಯು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ನೀವು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆನಂದಿಸುವಿರಾಗಲಿ. ”

“ ನಾನು ವೇದದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ನಾಶನು ಮಾಡಲು ಬಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಮಾಡಿರು ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರನ್ನು ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಿರಿ ? ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಹ ಮಾಡುವವರಲ್ಲವೋ.

ನಿಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತ ಪಿತನು ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಸಹ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿರಿ. ನೀವು ಇತರರನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಡಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಸಹ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡಲಾರಿರಿ. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನ ಹಣ್ಣಿನೊಳಗಿರುವ ರವೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀ. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗಿರುವ ತೊಲೆಯನ್ನು ನೋಡದೇ ಇರುವದೇನು? ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗಿರುವ ತೊಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕು. ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ರವೆಯನ್ನು ತಗೆಯಬಹುದು.

“ ಕಳ್ಳ ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕುರಿತು ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವರು. ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ತೋಕಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮರವು ಒಳ್ಳೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಮರವು ಕೆಟ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಳಿದವರೇ. ಅಳಿದವರೇ ಎಂದು ಕರೆಯುವವರಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವರು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೀಸುನಾಥರು ವಚನಿಸಿದ ಈ ಎಂಟು ವಚನಗಳಿಗೆ, ಅಷ್ಟ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

63 [ಎ] ಜೀಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಶತಾಧಿಪತಿಯ ಸೇವಕನನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಮಾನರು ಶತಾಧಿಪತಿಯೆಂಬ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಫಾರ್ನಾಮದ ಶತಾಧಿ

ಪತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಈ ಸೇವಕನಿಗೆ ಜಡ್ಡಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು.

ಆಗ ಶತಾಧಿಪತಿಯು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಆಳಿದವರೇ ನನ್ನ ಸೇವಕನು ವ್ಯಾಧಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ,” ಎಂದನು ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ನಾವು ಬಂದು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸುವೆವು” ಎಂದರು. ಆದರೆ ಶತಾಧಿಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ, ಆಳಿದವರೇ ತಾವು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಮಾತ್ರ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಸೇವಕನು ಗುಣ ಹೊಂದುವನು. ಯಾಕಂದರೆ ನನ್ನ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಸಹ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸೇವಕರಿರುವರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ವಿಧೇಯಿಸಿ ಮಾಡುವರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಶತಾಧಿಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಸಂತೋಷಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆಂದರು “ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಶತಾಧಿಪತಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, “ನೀನು ಹೋಗು,” ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಕಾರ ನಿನಗೆ ಆಗಲಿ,” ಎಂದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಸೇವಕನು ಸ್ವಸ್ಥವಾದನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾವು ಸಹ ನಮ್ಮ ಅವಸರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

64 (ಬಿ) ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಮಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು

ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ನಾಯಿಮಾ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನ ಗುಂಪು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲದ ಬಳಿ ಇದ್ದಾಗ ಜನರು ಒಂದು ಪ್ರೇತವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರೇತದ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಜನರು ಸಹ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. ತಾಯಿಯು ಪ್ರೇತದ ಹಿಂದೆ ಅಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೇಸುನಾಥರು ಆಕೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು, “ಆಳಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಪ್ರೇತದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ “ಯೇನತ್ತನೆ, ಎದ್ದೇಳು” ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವಿಧವೆಯ ಮಗನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಜೇಸುನಾಥರು ಆತನನ್ನು ಆತನ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಹತ್ತಿದರು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರೆಂದರು.

ಈ ಅದ್ಭುತವು ಸ್ವಲ್ಪದೊಳಗೆ ಜೂದೆಯಾ ದೇಶದ ಲೈಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವರು ಸತ್ತವರಿಗೆ ಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು

ಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಸಹ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಹ ಕನಿಕರ ಪಡಬಹುದು.

65 ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯ ಮಗ್ಗಲೇನಮ್ಮನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದು

ಒಂದು ದಿನ ಸಿಮೋನನೆಂಬ ಫರಿಜೇಯ ನೊಬ್ಬನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದನು. ಇವರು ಬೇರೆ ಇತರ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಸೌಂದರ್ಯವಾದ ಹಂಗಸು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಈಕೆಯ ಹೆಸರು ಮರಿಯ ಮಗ್ಗಲೇ ನಮ್ಮ. ಈಕೆಯು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಿಷ್ಠಳೆಂದು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಒಂದು ಪರಿಮಳ ತೈಲದ ಸೀಸೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೇಸುನಾಥರು ಇದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಒರಸಿ ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದಳು. ಕಡೆಗೆ ತಾನು ತಂದ ಪರಿಮಳ ತೈಲವನ್ನು ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಸುರುವಿದಳು.

ಆಗ ಸಿಮೋನ್ ಫರಿಜೇಯನು ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ, “ಇವರು ನಿಜವಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಸ್ತ್ರೀ

ಯು ಯಾರು ಮತ್ತು ಎಂಥವಳೆಂದು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಫರಿಜೇಯನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಕೊಂಡು “ಸಿಮೋನನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು.

ಆಗ ಸಿಮೋನನು “ಗುರುವೇ ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದನು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಾಲ ಗಾರರಿದ್ದರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಐವತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರುಸು ವದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಜಮಾನನು ಅವರನ್ನು ಮಾಪುಮಾಡಿದನು ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಾಲಗಾರರಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಇವನನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವನೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸುತ್ತೀ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಮೋನನು “ಯಾರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿದನೋ ಅವನೇ” ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಕರ್ತರು “ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೇ; ಎಂದರು.

ಮರಿಯ ಮಗ್ದಲೇನಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ, ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ— “ನೀನು ಈ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನೋಡಿದಿಯಾ ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ನೀನು ನನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ನನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತನ್ನ ತಲೆಕೂದಲುಗಳಿಂದ

ಅವುಗಳನ್ನು ಒರಸಿದಳು. ನೀನು ನನಗೆ ಮುದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿ ಕ್ಕುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ತೈಲವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪರಿಮಳ ತೈಲವನ್ನು ನನ್ನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದಳು. ಈ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಗೆ ಅಧಿಕವಾದ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವವನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವವು” ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯಮಗ್ದಲೇನಮ್ಮಳನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ನೀನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೋಗು, ಯಾಕಂದರೆ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು” ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು, ಈತನು ಯಾರು? ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಕ್ಷಮಿಸುವಂಥವನು ಎನ್ನ ಹತ್ತಿದರು.

66 (ಎ) ಜೇಸುನಾಥರು ಬಿರುಘಾಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು.

ಅಂದ್ರಿಯಪ್ಪನು ಮತ್ತು ಜ್ವಾನೇಸನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಅನೇಕರು ಅವರನ್ನು ನಂಬಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಇವರು ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜ್ಞಾನರಿಗಿಂತಲೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಸಿದರು.

ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜರಗಲಿಕ್ಕಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ಹಡಗವನ್ನೇರಿ ಜನರಿಗೆ ಪತ್ರಂಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಗವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಹಡಗವನ್ನು ಸರೋವರದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ಒಂದು ತುಪಾಣು ಎದ್ದಿತು. ಬಿರುಘಾಳಿಯು ಬೀಸಲಾಗಿ ಅಲೆಗಳು ಮನೆಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಎದ್ದು ಹಡಗದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೊಕ್ಕಿತು.

ಆ ಹಡಗವು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವದೆಂದು ಶಿಷ್ಯರು ಭಯ ಪಟ್ಟು, ಅವರಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು, ಅಳಿದವರೇ ಮುಣುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ; ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರೆಂದು ಕೂಗಿ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಎಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಪ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಯಾಕೆ ಭಯಪಡುತ್ತೀರಿ ? ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಘಾಳಿ ನಿಂತು ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತವಾಗಲಿ, ಅಂದಾಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂತು ಶಾಂತವಾಯ್ತು. ಶಿಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಇವರು ಯಾರು ? ಘಾಳಿಗೂ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವು ಇವರಿಗೆ ನಿರ್ಧೇಯಿಸುತ್ತವೆ, ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

67 (ಬಿ) ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಿನಗಳ ಬೇಟೆಯು

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ಜನಸ ರೆಸ್ತು ಸರೋವರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಡೋಣಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಮೋನ್ ರಾಯ ಪ್ಪನವರದಾಗಿತ್ತು.

ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪನ ಡೋಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ; ಅದನ್ನು ಆಳವಾದ ನೀರಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಲು ಹೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಯಪ್ಪನು “ಗುರುವೇ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಬಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಒಂದಾದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ಯೇ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವೆನು” ಎಂದನು.

ರಾಯಪ್ಪನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಬಲೆಯು ಹರಿದು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಅದರ ತುಂಬ ಮಿನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಹಡಗದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕರೆದರು. ಅವರು ಬಂದು ಎರಡು ಡೋಣಿಗಳನ್ನು ಮಿನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಲು ಅವು ಮುಳಗಿಹೋಗುವಹಾಗೆ ಇದ್ದವು;

ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಯಪ್ಪನು ಜೇಸುನಾಥರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದರು ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಿ” ಎಂದರು ಹೀಗೆ

ಕರ್ತರು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಯಸ್ವನವರು ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಮನವಿರುಗಿಸಿ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

68 ಜೇಸುನಾಥರು ಜಯಿರುಸನ ಮಗಳನ್ನು ಜೀವದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು.

ಕಘೌರ್‌ನೌಮಿನಲ್ಲಿ ಸಿಸಗೋಗಿನ ತಲೆಯವನಾಗಿದ್ದ ಜಯಿರುಸನೆಂಬವನು ಒಬ್ಬನು ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಯು ವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮರಣಹೊಂದಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಜಯಿರುಸನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕರೆದು ಆಕೆಗೆ ಗುಣಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಕಘೌರ್‌ನೌಮಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಇತರ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಹ ಕನಿಕರಪಡುವರೆಂದು ಜಯಿರುಸನು ನಂಬಿದ್ದನು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜಯಿರುಸನು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, “ ಆಳಿದವರೇ ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ತಾವು ಬಂದು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಡಿರಿ. ಆಕೆಯು ಜೀವಿಸುವಳು ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಜಯಿರುಸನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೊರಟರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಡೆದು ಹೋಗು

ತ್ತಿರುವಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವ್ಯಾವಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಂದಳು. ಈಕೆಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪಿದ್ದೇನಂದರೆ “ ನಾನು ಕರ್ತರ ವಸ್ತ್ರದ ಶಿರಗನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದರೆ, ಸ್ವಸ್ಥಪಡುವೆನೆ ” ನೆಂದುಕೊಂಡಳು.

ಹೀಗೆ ನೆನಪಿ ಈಕೆಯು ಜೇಸುನಾಥರ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ‘ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣವೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೋ ಮುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನೋಡಿ “ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿನ್ನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿತು ” ಎನ್ನಲಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ಗುಣವಾಯ್ತು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಸೇವಕರು ಬಂದು ಜಯಿರೂಪನನ್ನು ನೋಡಿ “ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ತೀರಿ ಹೋದಳು. ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಅಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು ಬರುವ ಹಾಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ” ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಜಯಿರೂಪನನ್ನು ನೋಡಿ “ ನೀನು ಭಯಪಡದೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರು. ” ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಜೇಸುನಾಥರೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಚಾಲಿಸಿದವರೂ ಜಯಿರೂಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಗಡಿಬಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, “ ನೀವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಅತ್ತು ಸ್ತಲಾಪಿಸಿ, ಗುಬಾರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಹುಡು

ಗಿಯು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಎಲ್ಲ ಜನಗುಂಪುಗಳನ್ನು ದೂರಕಳಿಸುವಂತೆ ಜಯರೂಪನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಸತ್ತ ಹುಡುಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆಕೆಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, “ಮಗಳೇ ನಿನಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಏಳು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಕ್ಷಣವೇ, ಅವಳು ಎದ್ದು ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಸಹ ಘಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಜಯರೂಪನ ಮೇಲೆಯೂ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಹ ಕನಿಕರ ಪಡಬಹುದು.

69 ಜೇಸುನಾಥರು ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದು

ಜೇಸುನಾಥರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅನೇಕ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರೆ ಅವರು ಒಂದು ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನೇಕರು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಂದದನ್ನು ಕಂಡು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಊಟಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಎರಡು ನೂರು ಪೆನ್ನುಗಳ ರೊಟ್ಟಿಗಳಾದರೂ ಸಾಲುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳೂ ಎರಡು ಮೀನುಗಳೂ

ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅವು ಸಾಲುವದಿಲ್ಲ ವೆಂದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಕೂಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಸುಮಾರು ಐದುಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಇದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮಿನಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಹೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಭುಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಿಕ್ಕಿದ ತುಂಡುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗದೆ ಹಾಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಇಡೀಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಹನ್ನೆರಡು ಪುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದರು.

ಜನರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ಅಂದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಲೋಕರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಕಫಾರಾ ನಮಾ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ರೊಟ್ಟಿಯ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಸಾರೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಜನರ ಗುಂಪು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತ್ತು. ಆ ಜನರಿಗೆ ಭುಜಿ

ಸಲು ಅವರ ಹತ್ತರ ಏನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಹತ್ತರ ಏಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯವು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ದೇವರಿಗೆ ಮೇಲಿರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮುರಿದು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಏಳು ಪುಟ್ಟಿಗಳ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಲೋಕದ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ದಿವ್ಯ ಸತ್ಯಸಾದದ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿದರು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನೇ ಅನೇಕ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಭಾಗಿಸಿದರೂ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೇಸುನಾಥರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿದ ರೊಟ್ಟಿಗಳಂತೆ ನಮಗೆ ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಜೇಸುನಾಥರ ಶರೀರವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುವದು.

೭೦ ದಿವ್ಯ ಸತ್ಯಸಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗವು.

ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟ ಅದ್ಭುತದ ಮರುದಿನ ಕರ್ತರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ

ದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಜನರು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಕಘೌ
ನೌಮಿಗೆ ಹೋದರು. ಜೇಸುನಾಥರ: ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ
ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ “ ನೀವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ
ದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋ
ಗುವ ರೊಟ್ಟಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಡಿರಿ. ನಿತ್ಯಕಾಲವೂ
ಬಾಳುವ ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡಿರಿ. ಅದನ್ನು ಮನುಮಗನು
ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವನು ” ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜನರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ, “ ಕರ್ತರೇ
ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡ
ಬೇಕು ” ಅಂದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ
ನಂದರೆ “ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡಿರಿ.
ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಪರಲೋಕದಿಂದ ನಿತ್ಯಕಾಲದ ರೊಟ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಅದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುವದು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರು “ ಕರ್ತರೇ ನಮಗೆ ಯಾವಾ
ಗಲೂ ಈ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುವ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಕೊಡಿರಿ ”
ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ, “ ನಾವೇ
ಜೀವದ ಅಪ್ಪವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವರೋ
ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಹಸಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವನು
ಎಂದಿಗೂ ದಾಹಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ” ನಿಜವಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವನು ನಿತ್ಯ ಜೀವನ
ವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ನಿತ್ಯ
ಜೀವದ ಅಪ್ಪವು ನಾವೇ. ಇವನ್ನು ಭುಜಿಸುವವನು ನಿತ್ಯಕಾಲ

ಜೀವಿಸುವನು. ಈ ಅಪ್ಪವು ಯಾವದೆಂದರೆ, ಲೋಕದ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಶರೀರವೇ ಅಂದರು. ”

ಜೂದರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ; ಈತನು ನಮಗೆ ತನ್ನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ? ಎಂದು ಒಬ್ಬರ ಸಂಗಡಲೊಬ್ಬರು ತರ್ಕ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದೆಯೂ ಅವರ ರಕ್ತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದೆಯೂ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವವಿರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ನಿಜವಾದ ಮಾಂಸವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತವು ನಿಜವಾದ ಪಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭುಜಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವವನು ನಮ್ಮೊಳಿರುವನು. ನಾವು ಅವನೊಳಿರುವೆವು. ನಾವು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದ ಅಪ್ಪವಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಭುಜಿಸುವವನು ನಿತ್ಯಕಾಲ ಜೀವಿಸುವನು. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ದಿವ್ಯ ಸತ್ತ್ವವಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಕಡೇ ರಾಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಈ ಮಾತು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಬಹುದು. ಎಂದು ; ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ರಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀವು ಸಹ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಮನಸ್ಸಾಗಿ

ದ್ವೀರೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಸಿಮೋನೆಂಬವರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ
 “ಆಳಿದವರೇ, ನಿತ್ಯ ಜೀವದ ವಾರ್ತೆಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.
 ನಾವು ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆವು. ಮತ್ತು ದೇವಕುಮಾರ
 ನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರು ನೀವೇ ಎಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ಇದು
 ನಮಗೆ ಸಾದೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

**೭ | ಜೇಸುನಾಥರು ಪರಲೋಕದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು
 ರಾಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು**

ಜೇಸುನಾಥರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಸೆಜಾರಿಯಾ
 ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ
 ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ
 ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ
 “ ಕೆಲವರು ಎಲಿಯಾಸ ನೆಂತಲೂ, ಸ್ವಲ್ಪಮಂದಿ ಜರೇಮಿಯಾ
 ಸನೆಂತಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಒಬ್ಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೆಂತಲೂ
 ಅನ್ನುತ್ತಾರೆಂದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಯಾರೆಂ
 ದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ ? ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಮೋನನು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರಿಲ್ಲರ ಸಲುವಾಗಿ
 ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನೀವು ನಿಜವಾದ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾದ
 ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀನು
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ನಿನ್ನ ಶರೀರವು ನಿನಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸ
 ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನಿನಗೆ ಇದ

ನ್ನು ಕಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಕಲ್ಪಾಗಿರುತ್ತೀ. ನಾನು ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತಿರುಸಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ನರಕದ ಬಾಗಿಲಗಳು ಇದನ್ನು ಗೆದೆಯಲಾರವು. ನಾವು ನಿನಗೆ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಸಿದ್ದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹ ಬಿಗಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹ ಬಿಚ್ಚಲ್ಪಡುವವು” ಎಂದರು.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಸ್ವನವರನ್ನು ತಿರುಸಭೆಯ ತಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವರೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಬೀಗದ ಕೈಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಧಿಕಾರದ ಗುರ್ತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜೇಸುನಾಥರು “ನಾನು ನಿನಗೆ ಪರಲೋಕದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರುಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ರಾಯಸ್ವರು ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯ ಮೊದಲನೇ ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸತ್ಯ ಕಥೊಲಿಕಾ ತಿರುಸಭೆಯ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಆಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ಪಾಪು ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಅವಿಧೇಯಿಸುವವನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಅವಿಧೇಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವನು ಜೇಸುನಾಥರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಗೆ ಒಳಗಾದವನಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರೇ ಪಾಪುಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ಹಿರಿಯವನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವ ಭಾದೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮರಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ತಾವು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ತಿರುಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಏಳುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಇಡೀ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಯಿಸಿದರು ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳಕೊಂಡರೆ ಆತನಿಗೆ ಏನು ಲಾಭ ? ಎಂದರು.

72 ಜೇಸುನಾಥರು ಮೂರು ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನ

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ಜ್ವಾನೇಸನನ್ನು, ಜಾಕೋಬನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ತದ ಮೇಲೆ ಜಪಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮುಖವು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಕಂಡರು. ಅವರ ಮುಖವು ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಜೇಸುನಾಥರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಮೋಯಿಸನು ಮತ್ತು ಎಲಿಯಾಸರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಧರಿಸಿದ ಮೂರು ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಆಗ ರಾಯಪ್ಪ

ನವರು ಕರ್ತರನ್ನು ಕಂಡು “ ಗುರುವೇ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೂರು ಗುಡಾಗರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟೋಣ. ಒಂದು ನಿಮಗೂ ಮತ್ತೆರಡು ಎಲಿಯಾಸನಿಗೂ ಮೋಯಿಸನಿಗೂ ” ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ರಾಯಸ್ವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಮೋಡವು ಕವಿದು ಅವರನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು. ಆ ಮೋಡದಿಂದ ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಇವರೇ ಸಮ್ಮಪ್ರಿಯವಾದ ಮಗನು. ಈತನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಿ” ಅಂದಿತು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಬಹಳ ಭಯವಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಏಳಿರಿ, ಅಂಜಬೇಡಿರಿ ಎಂದರು.

ಅಪೋಸ್ತಲರು ಎದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲಿಯಾಸನೂ, ಮೋಯಿಸನೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಇವರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಇಳಿದು ಕೆಳಗೆ ಬರುವಾಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಿ “ ನೀವು ಈಗ ಕಂಡದನ್ನು, ನಾನು ಸತ್ತು ಮೂರನೇ ದಿವಸ ತಿರುಗಿ ಏಳುವವರೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

7:3 ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಠ್ಯಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದು.

ಒಂದು ದಿನ ಪರಿಶೇಯರು ಮತ್ತು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಠ್ಯಗಳನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಗುರುವೇ ಈ ಹೆಂಗಸು ಬಹಳ ಅಕ್ರಮವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ ? ಎಂದರು.

ಆ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿದ್ದಳೆಂಬದನ್ನು ಜೇಸು ನಾಥರು ನೋಡಿದರು. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಮುಖದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಎತ್ತಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ಆ ಜನರು ಜೇಸುನಾಥರ ಮುಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಆಕೆ ಬಹು ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಫರಿಜೇಯರ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಉಸುಗಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಅವರು ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನೋಡಿ. ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಫರಿಜೇಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಹ ವೇದಾಗಮದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಒಂದು ಪಾಪವನ್ನು ಸಹ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವನೋ ಅಂಥವನು ಮೊದಲನೇ ಕಲ್ಲನ್ನು ಆಕೆಯಮೇಲೆ ಎಸೆಯಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಿರುಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಫರಿಜೇಯರು ಮತ್ತು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಹತ್ತಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸಹ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನಾದರೂ

ಹೇಳದೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಪ್ತಳವನ್ನಾದರು ಮಾಡದೆಯೂ ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬಳೇ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಜೇಸುನಾಥರು ಬರೆಯುವ ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರು. ಅಕೆಯು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವರು ಅಕೆಯನ್ನು ದಯದಿಂದ ನೋಡಿ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ತಂದ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ? ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಗೆಯಲಿಲ್ಲವೇನು ? ಎಂದರು.

ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಜೇಸುನಾಥರ ದಯದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, “ ಅಳಿದವರೇ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು “ ನಾಗು ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ದಿಲ್ಲ. ಹೋಗು ತಿರುಗಿ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ದುಷ್ಟ ಪಾಪಿಷ್ಠರನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದರು. ಪಾಪಿಷ್ಠರು ಎಂಥಾ ಅಕ್ರಮವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಫರಿಜೇಯರು ಅವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯು ವಿರೋಧಿಗಳು ಸಹ ಪಾಪ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿಸಿದ್ದದನ್ನು ಅವರು ನಂಬದದಿಲ್ಲ.

74. ಮರಿಯು ಮತ್ತು ಮಾರ್ತಮ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು.

ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆತಾ ನಿಯಾ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ತ ಮತ್ತು ಮರಿಯಳೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ಲ-ಜರುನೆಂಬವನೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೇಸುನಾಥರ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಜೇಸುನಾಥರು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವರ ಭೋದನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾರ್ತಮ್ಮನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಮಾರ್ತಮ್ಮನು ನೋಡಿ, ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಕರ್ತರೇ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವದು ನ್ಯಾಯವೇನು? ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾರ್ತಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಮಾರ್ತಾ, ಮಾರ್ತಾ, ನೀನು ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವು ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಮರಿಯಮ್ಮನು ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದು ಆಕೆಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡಲಾರದು” ಎಂದಳು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಜನರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಈ ಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕಲಿಸಿದರು. “ ಇನ್ನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾರನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆತನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹಗೆಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವನು ಎಲ್ಲವೇ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವನು. ನೀವು ಏನು ಘುಜಿಸಬೇಕು. ಏನು ಧರ್ಮಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತೆಪಡಬೇಡಿರಿ. ಅಗೋ ಆ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವು ಬಿತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಕೊಯ್ಯುವದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕಣಜಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿಮ್ಮ ಪರಲೋಕ ಪಿತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತ ಏನು ಮೇಲಾದವರಲ್ಲವೋ ? ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ನೀವು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀರಿ ? ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಲೀಲಿ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ; ನೇಯುವದು ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಲೋಮೋನ್ ರಾಯನು ಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವ ಮುಖಮೆಯೊಂಡುಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಈ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹಾಗೆ ಜಾಗರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದ್ದು ನಾಳೆ ಹಾಳಾಗಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ತರು ಇಷ್ಟು ಚಂದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಪ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ; ಅವರು ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಮಾಡದಿರುವರೋ ? ಆದ ಕಾರಣ ಯಾವದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮೊದಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹಾಜರಿವನ್ನು ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ. ಆಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವವು ” ಎಂದರು.

ತಿರುಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಾಡುಗಬೇಡಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲುಬೂ, ನುಸಿಯು ಹಿಡಿಯುವದು; ಕಳ್ಳರು ಸುಲುಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಇಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲುಬು ನುಸಿಯು ಹಿಡಿಯದು. ಕಳ್ಳರು ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳರು. ನಿಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸ ಎಲ್ಲಿರುವದೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಇರುವದು. ”

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಾವು ಈ ಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

75 ಮೃತವಾದ ಲಾಜರನು ಜೀವದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ.

ಮಾರ್ತಾ ಮತ್ತು ಮರಿಯಮ್ಮನವರ ಅಣ್ಣನಾದ ಲಾಜರನು ವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಸಹೋದರಿಯರು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ದಿವಸಗಳಾದ ನಂತರ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ “ ಬೆಥಾನ್ಯಾವೆಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಅಲ್ಲಿ ಲಾಜರನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ” ಅಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಬೇತಾನ್ಯಾಕ್ಕೆ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ
ಲಾಜರನು ಸತ್ತುಹೋಗಿ ಅಡಕಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ
ಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಮಾರ್ತಮ್ಮನು ಜೇಸುನಾಥರು ಬರುವದನ್ನು
ಕೇಳಿ, ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅತ್ತು “ ಅಳಿದವರೇ ನೀವು
ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
ಈಗಲೂ ನೀವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಕೇಳುವದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು
ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ” ಅಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು, “ ಲಾಜರನು ಪುನಃ ಏಳು
ವನು ” ಅಂದರು.

ಅದಕ್ಕವಳು “ ಕಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಜೀವದಿಂದ
ಏಳುವನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು “ ನಾವೇ ಜೀವವು ಉತ್ಥಾನವೂ
ಆಗಿದ್ದೇವೆ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವವನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೂ
ಬದುಕುವನು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸು
ವರೋ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀನು
ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಿಯೋ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ತ
ಮ್ಮನು “ ಹೌದು ಅಳಿದವರೇ ತಾವು ದೇವಕುಮಾರನಾದ
ಜೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರೆಂದು ನಾನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದಳು.

ಮಾರ್ತಮ್ಮನು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮ
ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಆಕೆಯು ಜೇಸುನಾಥರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
“ ಅಳಿದವರೇ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನು ಸಾ
ಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಮರಿಯಮ್ಮನ ಸಂಗಡ

ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಲಾಜರನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಮುಂಚೆ ಅಡಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಸಮಾಧಿಯು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿಸಿಟ್ಟ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನನ್ನ ಪಿತನೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಮಗೆ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ಅಲೈಸುತ್ತೀರೆಂದು ಐಾಮ ಬಲ್ಲೆನು. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವರು ನೀವೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವವರು ಅರಿಯುವಹಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದೆನೆಂದರು. ತರುವಾಯ ಲಾಜರನೇ ಹೊರಗೆ ಬಾ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದರು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಸತ್ತವನು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ “ಅವನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಹೋಗ ಬಿಡಿರೆ” ದರು.

ಈ ಅದ್ಭುತದಿಂದ ಅನೇಕರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಫರಿಜೇಯರು ಅವರನ್ನು ಒಹಕವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಹತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರು ಪ್ರಸಾಧಿಗಳು ಅಲೋಚನೆಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಲು ಅಲೋಚಿಸಿದರು.

76 ಜೇಸುನಾಥರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು

ಜೇಸುನಾಥರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ತಾಯಿಯರು ತಮ್ಮ ಕೂಸುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಕೂಸುಗಳ ಆಯಿಯ ರನ್ನು ಗದ್ದರಿಸಿ, “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಗುರುವಾದವರು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿರಿ, ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರ ಬಿಡಿರಿ. ಅವರನ್ನು ಆತಂಕ ಪಡಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯವು ಅಂಥವರದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ನಿಷ್ಕಪಟವುಳ್ಳವರಾಗುವವರೆಗೆ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಲಾರಿರಿ ಎಂದು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು. ತರುವಾಯ ಕೂಸುಗಳ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನುಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅನೇಕ ಸಾರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ
ವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗ
ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರು ಕರ್ತರನ್ನು
ನೋಡಿ “ಗುರುವೇ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನವರಾಗಿರುವ
ರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದು, ಆ
ಮಗುವನ್ನು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನೀವು
ಈ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿಗೆ ಸಮಾನರು. ಆಗುವವರೆಗೆ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರಿರೆಂದು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.
ಯಾರು ಈ ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ದೀನತನಾಗಿರುವನೋ ಅವನೇ
ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿರುವನು. ಮತ್ತು ಯಾರು
ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೋ ಅವನು
ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುರ್ಮಾತ್ಮಕ
ಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು. ಅಂಥವನ
ಕೊರಳಿಗೆ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ
ನೂಕಿ ಬಿಡುವದು ಉತ್ತಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿ
ಸಬೇಡಿರೆಂದರು.

ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವು ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ
ಯನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಯದವರಾದಾಗ್ಯೂ
ಜೇಸುನಾಥರು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಹೃದ
ಯಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು
ದೇವರ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕ
ಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಸಹ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸ
ಬೇಕು.

೭೭ ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು

ದೇವರು ಜನರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಕೂಲಿಯಾಳು ತೋಳ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು. ಆಗ ತೋಳವು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಚದರಿಸುವವು. ಆದರೆ ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲನು. ನಾನು ನನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು. ನನ್ನ ಕುರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಲ್ಲವು. ನಾನು ನನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಈ ಕುರಿಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕುರಿಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅವು ನನ್ನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುವವು. ಆಗ ಒಂದೇ ಮಂದೆಯೂ ಒಟ್ಟನೇ ಗೊಲ್ಲನು ಇರುವನು.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಸತ್ಯ ಕಥೋಲಿಕಾ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಹೊರಗೆ ಇರುವ ಆಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಒಂದೇ ಮತದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು- ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ ಇಡೀ ಲೋಕದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕಥೋಲಿಕರಾಗಿ ಅರ್ಚಾಶಿಷ್ಟ ರಾಯಪ್ಪರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಮಿಯವರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಯಾರು ಕಥೋಲಿಕ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೇಸುನಾಥರು ಇನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಸಲುವಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುವದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೇಸುನಾಥರು ಸುಂಕದನರೊಡನೆಯೂ ಪಾಪಾತ್ಮರೊಡನೆಯೂ ಹೋದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಫರಿಜೇಯರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಗುಣಗುಟ್ಟು ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಸಂಗಡ ಭುಜಿಸುತ್ತಾನೆಂದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ವೈದ್ಯನು ಅವಸರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ಥನಿಗೆ ಅವಸರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಬಂದೆನು ” ಅಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಫರಿಜೇಯರನ್ನು ನೋಡಿ, “ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೂರು ಕುರಿಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡುವನು ? ಉಳಿದ ತೊಂಬತ್ತೊಂ ಬತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆದು ಹೋದ ಕುರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋಗುವನಲ್ಲವೋ ? ಅದು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವನಲ್ಲವೋ ? ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕರೆದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸಿರಿ ಯಾಕಂದರೆ ಕಳೆದು ಹೋದ ನನ್ನ ಕುರಿಯು ತಿರುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹೇಳುವನು. ” ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಹ ನಿಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಅವಸರವಿಲ್ಲದ ತೊಂಬತ್ತೊಂ ಬತ್ತು ಮಂದಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗಿಂತಲೂ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುವದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸುವರು.

೨೮ ಗೋಧಿವೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೇಬತ್ತಿದ ಸಾಮ್ಯ.

ಜೇಸುನಾಥರು ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಾಮ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವು ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಗೋಧಿವೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತ ಹೋದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಸೇವಕರು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ವೈರಿ ಒಂದು ಗೋಧಿವೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಹೋದನು. ಗೋಧಿವೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಳೆಯು ಸಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಗ ಸೇವಕರು ಯಜಮಾನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ ಅಯ್ಯಾ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿಲ್ಲವೋ ? ಹಾಗಾದರೆ ಕಳೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ” ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕವನು, “ ನನ್ನ ವೈರಿಯು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ” ಅಂದನು. ಸೇವಕರು ನಾವು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕೋ ” ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ, ಈಗ ಬೇಡರಿ ಯಾಕಂದರೆ ಕಳೇ ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಗೋಧಿವೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೆಲವು ಸರ್ತಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಕೊಯ್ಯುವ ಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಎರಡು ಕೂಡ ಬೆಳೆಯಲಿ. ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕಟ್ಟಿ ಗಳಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಗೋಧಿವೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕಣಜದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ಕೊಯ್ಯಲು ಕೊಯ್ಯುವವರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂದನು ” ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಶಿಷ್ಯರು ಈ ಸಾಮ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು; ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದವನು ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ಹೊಲವು ಈ ಭೂಲೋಕವೇ ಸರಿ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜಗಳು ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

ಬೇಕಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳು. ಕಳೆಯು ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಕ್ಕಳು. ಅದನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ ವೈರಿಯು ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೊಯ್ಯುವ ಕಾಲವು ಲೋಕಾಂತ್ಯವು. ಕೊಯ್ಯುವಂತವರು ದೇವದೂತರು. ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಮೇರೆಗೆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಅಳುವಿಕೆಯೂ, ಗೋಳಾಟವೂ, ಹಲ್ಲುಕಡಿತವೂ ಉಂಟಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ನೀತಿವಂತರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೇರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪರಮ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವರೆಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕಥೋಲಿಕ್ ತಿರುಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೆಟ್ಟವರು ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿ ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಇರುವರು. ನಮ್ಮ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವಿತ್ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯಾಗುವದು ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವು ಒಂದು ಸಾವಿವೆಯ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು. ಅದು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡ ಗಿಡವಾಯಿತು. ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅದರ ದಪ್ಪವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸುತ್ತವೆ ” ಅಂದರು.

ನಮ್ಮ ಕಥೋಲಿಕ್ ತಿರುಸಭೆಯ ಮತಭೇದಕರು ಈ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡದಿಂದ ಮುರಿದು ಹೋದ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವು ತಮ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಭರಿಸಲಾರವು. ಉಳಿದ ಮತಭೇದಗಳು ಸತ್ತಹಾಗೆ ಇವುಸಹ ಸಾಯುವವು ಆದರೆ ನಮ್ಮತಾಯಿ ಯಾದ ತಿರುಸಭೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಲ್ಲುವದು. ಇದು

ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬುವದು ಆಗ
ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರುವರು.

79 ಕೆಟ್ಟ ಸೇವಕನ ಸಾವು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದಯವನ್ನು ಕುರಿತು
ಕಲಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ರಾಯಸ್ವನವರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು
ನೋಡಿ “ ಆಳಿದವರೇ ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ನನಗೆ ವಿರೋಧ
ವಾಗಿ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟುಸಾರೆ ಕ್ಷಮಿಸ
ಬೇಕು ಏಳು ಸರ್ತಿಯೋ ? ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರಶ್ನುತ್ತರವಾಗಿ “ ಏಳುಸಾರಿ
ಯಲ್ಲ. ಏಳು ಎಪ್ಪತ್ತುಸಾರೆ ” ಅಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ
ವೈರಿಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ.

ಜೇಸುನಾಥರು ತಿರುಗಿ ಈ ಸಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.
ಏನಂದರೆ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯವು ಒಬ್ಬ ಅರಸನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.
ಅವನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಂದ ಲೆಖ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿ
ಗಿತ್ತು, ಅವರವರ ಲೆಖ್ಪವನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ,
ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರತಲೆಂತು ಕೊಡಬೇಕಾ
ಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಅವನ ಹತ್ತರ ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅದರಿಂದ ಅವನನ್ನು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಮತ್ತು ಅವನಿಗಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಯಜಮಾನನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದನು. ಅರಸನ
ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೇವಕನು ಅವನ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು; ಆಳಿ
ದವರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದಾನಿಸಿರಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಲ್ಲಿಸು
ತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅರಸನಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ದಯಹುಟ್ಟಿ ಅವನ ಸಾಲವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅವನು ಸ್ವನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಜತೆ ಸೇವಕನೊಬ್ಬನು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದನು. ಈತನು ಮೊದಲನೇ ಸೇವಕನಿಗೆ ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಬೇಕು ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನು ಮೊದಲನೇ ಸೇವಕನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಿರಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಶರವುನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಉಳಿದ ಸೇವಕರು ಇವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದರು, ಯಜಮಾನನು ಮೊದಲನೇ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟಸೇವಕನೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ನಿಮಿತ್ತ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಮನ್ನಿಸಿದೆನು, ನಾನು ನಿನಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿದಹಾಗೆ ನೀನು ಸಹ ನಿನ್ನ ಸಾಲಗಾರನಮೇಲೆ ದಯವಾಗಿರಬೇಡವೋ ? ಎಂದು ಹೇಳಿದನು,

ಅರಸನು ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಸೇವಕನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನು ತನ್ನ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸುವ ತನಕ ಅವನನ್ನು ಬಾಧೆ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಸಹ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೂ ಇದರಂತೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು.

80 ಒಳ್ಳೇ ಸಮಾರ್ಥನ

ಜೇಸುನಾಥರು ಸಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ಯೌವನಸ್ತನು ಅವರನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಗುರುವೇ ನಾನು ನಿತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು; ವೇದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ಬರೆದಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಆಗ ಆ ಯೌವನಸ್ತನು “ನಿನ್ನ ಕರ್ತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೂ, ಪೂರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೂ, ಪೂರ್ಣ ಬಲದೊಂದಿಗೂ ಸ್ನೇಹಿಸುವಿಯಾಗಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪರನನ್ನು ಸಹ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ನೇಹಿಸುವಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ನೀನು ಸರಿಯಾದದನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಹಾಗೇ ಜೀವಿಸುವಿಯಾಗಲಿ” ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಆ ಯೌವನಸ್ತನು “ನನ್ನ ಪರನು ಯಾರು? ಎಂದು ಕೇಳಲು ಜೇಸುನಾಥರು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಯಾವದೆಂದರೆ “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜಿರೊಸಲೇಮಿನಿಂದ

ಜರಿಕೋ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕನು. ಅವನು ಅವನ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಕೊನೆ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈವಾಧೀನದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಜೂದ ಗುರುವು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಬಂದನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರು ನಿಲ್ಲದೆ ನೋಡದಹಾಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತರುವಾಯ ಒಬ್ಬ ಲೇವಿತನು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಮಾರ್ಥಸ್ತನು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಘಾಯಪಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಮನಕರಗಿ, ಅವನ ಹತ್ತರ ಬಂದನು. ಅವನ ಘಾಯಗಳಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸವನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಕಟ್ಟಿದನು. ತರುವಾಯ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮೃಗದಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಭತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಮರುದಿವಸ ಆ ಸಮಾರ್ಥಸ್ತನು ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಭತ್ರದವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಘಾಯಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪರಾಮರಿಸು; ನೀನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನಾದರು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ನಾನು ತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ನಿನಗೆ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದಮೇಲೆ “ಕಳ್ಳರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವನಿಗೆ ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪರನು ಯಾರು? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಯೆವನಸ್ತನು “ಅವನಿಗೆ ಪರಸ್ನೇಹ ತೋರಿಸಿದವನೇ

ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಆಗ ಕರ್ತರು “ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೇ. ನೀನು ಸಹ ಹೋಗಿ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡು ಎಂದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೆರೆಯವನು ಅವಸರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ನೆರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಇತರರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಜೇಸುನಾಥರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದಿಲ್ಲ.

೩೧ ದುಂದುಗಾರ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬಪಾಪಾತ್ಮನು ಮನತಿರುಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ದೇವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಫುಜೇಯರು ಜೇಸುನಾಥರಮೇಲೆ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಸಂಗಡಲೂ, ಸುಂಕದವರ ಸಂಗಡಲೂ ಸೇರಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯವನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ; ತಂದೆಯೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡಿರೆಂದು ಕೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಪೀಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಆತನ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟನು.

ಚಿಕ್ಕವನು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ದುಂದುತನದಲ್ಲಿ ಹಾಳು

ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡನು. ಕೆಲವು ದಿವಸ ಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವನ ಹತ್ತರ ಒಂದು ಸೈ ಸಹ ಉಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗ್ಗ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಘೋರವಾದ ಕ್ಷಾಮವು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮಹಾ ಕಠಿಣ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಊಟ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದಕಾರಣ ತನ್ನ ಹಸಿವೆ ತೀರುವವರೆಗೆ ಹಂದಿಗಳು ತಿನ್ನುವ ತಾಡನ್ನು ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನೆನಸಿ ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ, “ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತುಂಬ ಊಟ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಿರುಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ತಂದೆಯೇ ನಾನು ದೇವರಿಗೂ ನಿಮಗೂ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ನಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುವೆನೆ”ದು ದೃಢಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೊರಟನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನು ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ತೊಟ್ಟಿದಂಥಾ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಕಳಕೊಂಡಂಥಾ ಮಗನು ತಿರುಗಿ ಬಂದ

ನೆಂದು ಸಂತೋಷಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಓಡಿದನು. ಮಗನನ್ನು ಅಸ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು “ ತಂದೆಯೇ ನಾನು ನಿಮಗೂ ದೇವರಿಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ ” ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಆತನ ತಂದೆಯು ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು “ ನೀವು ಲಗು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಮಹಾ ಅಂದವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದು ಉಡಿಸಿ, ಅವನ ಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಪಾದ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿರಿ; ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವನ್ನು ಕೊಯ್ಯಿರಿ. ದೊಡ್ಡ ಔತನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡೋಣ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಗೋ ಸತ್ತುಮೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗನು ತಿರುಗಿ ಬದುಕಿ ಬಂದನು. ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿದ್ದವನು ಪುನಹ ದೊರಕಿದನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಧಿಕ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಔತನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

೨ ಕೆಟ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನು ಲಾಜರನು

ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ದಿನ ವಚನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಖ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಮರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಕಠಿಣವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ದೊರಕುವದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಈ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಡೈವಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಿದ್ದನು. ಇವನು ಬಹಳ ಆಸ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ ಬಣ್ಣದ ಚಂದ

‘ವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ದೊಡ್ಡ ಔತನ ಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಚನ್ನಾಗಿ ಭುಜಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಾಜರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಭಿಕ್ಷುಕನಿದ್ದನು. ಇವನು ಆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನ ಬಾಗಿಲದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅವನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂಥಾ ಎಂಜಲದ ತುಕ್ಕಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಶೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವನ ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಬಡ ಭಿಕ್ಷುಕನಾದ ಲಾಜರನು ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಆಗ ದೇವದೂತರು ಬಂದು ಇವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪನ್ನನು ಸಹ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದಲು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಆಗ ಈ ಧನವಂತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ, ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಲಾಜರನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುವದನ್ನು ಕಂಡು; ತಂದೆಯಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಾಗಿದ್ದು ಲಾಜರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಅವನು ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಲಿ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಈ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಭಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು; ಮಗನೇ ನೀನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆಂದೂ, ಲಾಜರನು ಕಷ್ಟ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟನೆಂದೂ ನೆನಸಿಕೋ, ಈಗ

ಇವನು ಉಪಶಮನ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನಗೂ ನಮಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಪಾತಾಳವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವವರು ನೀನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ ಕೂಡದು, ಅಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸಾಹುಕಾರನು “ಹಾಗಾದರೆ ಲಾಜಕನನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಅದರೂ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ೯ನೇ ಮಂದಿ ಸಹೋದರರು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನಡೆದು ಈ ನರಕಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಹ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸಿರಿ” ಎಂದನು.

ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮೋಯಿಸನು ದೀರ್ಘ ದರ್ಶಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಅವರು ಕಿವಿ ಕೊಡರು. ಸತ್ತವನೊಬ್ಬನು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಇಂಥವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವರೆಂಥೇಳಿದನು.

ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು; ಮೋಯಿಸನು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೇಳವಿದ್ದರೆ ಸತ್ತುಹೋದವರು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ನಂಬರೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸತ್ಯ ವೇದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧಿ

ಸುವ ಒಂದೇ ಕತೋಲಿಕ್ ವೇದವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರು
ಸ್ವಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

**೩೩ ಫರಿಜೇಯನು ಸುಂಕದವನು ಜಪಮಾಡಿದನ್ನು
ಕುರಿತು.**

ಜೇಸುನಾಥರು ವಚನಿಸಿದ್ವೇನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
ದೀನತೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ
ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.
“ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಜಪಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
ಹೋದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಫರಿಜೇಯನು; ಮತ್ತೊಬ್ಬನು
ಸುಂಕದವನು. ಫರಿಜೇಯನು ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು
ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ, “ ಅಳಿದವರೇ ಅನ್ಯಾಸ್ತರ ಹಾಗೂ
ಈ ಸುಂಕದವನ ಹಾಗೂ ನಾನಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಮೇಲರಿತ
ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸ
ಒಂಥೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ದೇವಾಲ
ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅಂದರು. ಆದರೆ ಸುಂಕದವನು
ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಕಾಶವನ್ನು ಸಹ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡ
ಲಾರದೆ ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಡಕೊಂಡು; ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಪಿಯಾ
ಗಿರುವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಾಗಿರಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು

ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳು
ತ್ತೇವೆ; ಫರಿಜೇಯನಿಗಿಂತಲೂ ಸುಂಕದವನೇ ನೀತಿವಂತನಾಗಿ
ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದನು. ಯಾಕಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವವನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲ್ಪಡುವನು. ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ವವನು ತಗ್ಗಿಸಲ್ಪಡುವನು ಅಂದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ನಾವು ಜಪಮಾಡುವಾಗ ದೀನತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಾರೆಂದೂ ನಾವು ಯಾರೆಂಬದನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಶಿಷ್ಯರು ಒಂದು ದಿವಸ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ; ಅಳಿದವರೇ ನಮಗೆ ಜಪಮಾಡಲು ಕಲಿಸಿರಿ. ಎಂದು ಕೇಳಲು ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಪದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಪೂಜೆಯಾಗಲಿ; ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಲಿ; ದಿನಂಪ್ರತಿ ಯಾದ ನಮ್ಮ ಅನ್ನವನ್ನು ನಮಗೆ ಇಂದು ಕೊಡಿ; ನಮಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನಾವು ತಾಳುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ನಮಗೆ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಿ; ನಮ್ಮನ್ನು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಸದೆ, ಕೇಡಿನೊಳಗಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಆಮೆನ್.”

ಇನ್ನು ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕೇಳಿರಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು. ಹುಡುಕಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುವದು. ತಪ್ಪಿರಿ ನಿಮಗೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೊಡುವನೋ ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಕೊಡಲು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲು ನಿಮ್ಮ ಪರಲೋಕ ಪಿತನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲಾದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರಲ್ಲವೋ ! ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ನುಡಿದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನೀವು ಹೇಳಿದ ಜಪವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೇಳುವರು. ನೀವು ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಕೂಡಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪದೇ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾವು ಜಪದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಜಪಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಾರದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲದ ಜಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

84 ಜೇಸುನಾಥರು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ; ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನ್ನು ಕುರಿತು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅದರ ಮರಿಯನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಿ. ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ “ಯಾತಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಅವಸರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ.

ಶಿಷ್ಯರು ಹಾಗೆಯೇ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಮರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದರು. ಅವುಗಳಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಲಾಗಿ,

ಜೇಸುನಾಥರು ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಕೂಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯಮೇಲೆ ಕೂತು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಜನರು ನೆಲದಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವುಗಳಮೇಲೆ ದಾಟಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗರಿಗಳನ್ನು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜೇಸುನಾಥರ ಹಿಂದೆಯೂ ಮುಂದೆಯೂ ಬಂದು, “ಅತಿ ಉನ್ನತವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ದಾವೀದರಾಯನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ, ಕರ್ತರ ನಾಮದಿಂದ ಬರುವ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಅರಸನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಫರಿಜೇಯರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಟ್ಟು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ “ಗುರುಪೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಿರಿ ” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕವರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ “ ಇವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಇವರ ಬದಲಾಗಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕೂಗುವವು ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ವಟ್ಟಣದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಕೂಡು, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ, ಅತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಓ! ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನೀನು ಈ ದಿನದ ಲ್ಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಜೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಒಂದು ದಿವಸ ಬರುವದು. ಆಗ ಶತ್ರುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿರಬಿಡರು. ಯಾಕಂದರೆ ಕರ್ತರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ಕಾಲವನ್ನು ನೀನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸುವದು ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದವರಲ್ಲಿರು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಇವರು ಯಾರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರು ವಿಚಾರಿಸಲು ಗಲೀಲಿಯಾ ದೇಶದ ಜೇಸುವೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಕುರುಡರನ್ನು ಕುಂಟರನ್ನು ಅವರಬಳಿಗೆ ಕರತಂದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ರನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಫರಿಜೀಯರು ಇನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮುಖ್ಯ ಆಚಾರಿಗಳು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರರು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ, ಕೈಪಾಸನ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತ್ ಎಂಬವನಿಗೆ, ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟರೆ ೩೦ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಾವು ಪಾಡುಪಡಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿರುವದೆಂದು, ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ಮಹಿಮೆಹೊಂದುವ ಸಮಯವು ಸಮಾಪಿಸಿರುವದೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಮೋಕ್ಷದಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದೆನು. ಇನ್ನು ಹೊಂದುವೆನು ಎಂದಿತು.

85 ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದದ್ದು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಕದ ಹಬ್ಬವು ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು. ಅಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ಜೇಸುನಾಥರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಔತಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನು ಊಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ವೇದ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಸ್ಕದ ಭೋಜನವನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಸಿಮೋನನನ್ನು ಜ್ವಾನ್ನೇಸನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ರಸವನ್ನು ಮತ್ತು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಪಾಸ್ಕದ ಕುರಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಇವುಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭುಜಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಗೆ ಒಯ್ದರು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸಂಗಡ ಭುಜಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಅವರು ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ರಾತ್ರಿ ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, ನಾವು ಪಾಡು ಪಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಈ ಪಾಸ್ಕದ ಭೋಜನವನ್ನು ಭುಜಿಸಲು ಬಹಳ ಆಶೆಯಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ರಾಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ರಾ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ
ಯನ್ನು ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಪೋಸ್ತಲರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲು
ಸಿದ್ಧರಾದರು ಅವರು ರಾಯಪ್ಪರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ರಾಯ
ಪ್ಪರು ರಕ್ಷಕರನ್ನು ನೋಡಿ; ಸ್ವಾಮಿ ! ಇದೇನು ! ನೀವು
ನನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತೀರೋ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ;
ಜೇಸುನಾಥರು; ನಾವು ಮಾಡುವದನ್ನು ಈಗ ನೀನು
ಗೃಹಿಸಲಾರಿ, ತರುವಾಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಅಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಮೋನ್ ಎಂಬವರು ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಪಾದಗ
ಳನ್ನು ತೊಳೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು
“ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತೊಳೆಯತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ನಿನಗೆ ಪಾಲು
ದೊರೆಯದೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಿಮೋ
ನೆಂಬವರು “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕಾಲುಪೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.
ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯನ್ನು ಸಹ ತೊಳೆಯಿರಿ ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕಾಲುಗ
ಳನ್ನು ತೊಳೆದ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಾವು ಈಗ ಮಾಡಿ
ದುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತೀರೋ ? ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು
ಗುರುವೆಂದು, ಕರ್ತರೆಂದೂಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಗುರು ಕರ್ತರು
ಆಗಿರುವ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದರೆ ನೀವು ಸಹ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ.
ಯಾಕಂದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಸಹ
ನಿಮ್ಮ ಪರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ” ಅಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಸದಾ ನಮಗೆ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಬರೇ ಮಾತಿ ನಿಂದಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸಹ ಮಾತೃಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ದೀನಸ್ವಾಮಿ. ಅವರು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದದ್ದು ಇದೊಂದು ಮಾತೃಕೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಕರ್ತರಾದವರು ತಾವೇ ಹೀನ ವಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದರು.

೬೬ ಜೇಸುನಾಥರು ದಿವ್ಯಸತ್ತ್ವಸಾದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯವು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವರು ಅಪ್ಪವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಭುಜಿಸಿರಿ ಇದು ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಎಂದು ವಚನಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ರಸವುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಇವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾನ ಮಾಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಇದು ಪಾಪ ಮನ್ನಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಮಗಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರಿಗಾಗಿಯೂ ಸುರಿಸಲ್ಪಡಲಿಕ್ಕಿರುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಮ್ಮ ರಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಇದನ್ನು ನೀವು ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಳಿದವರು ಮೊದಲನೇ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ತಿರುಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಬಲಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು, ರಕ್ತವನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಈಗ ಗುರುಗಳು ತಿರು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು, ತಿರು ರಕ್ತವನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಡು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಅಪ್ಪವನ್ನು ದ್ರಾಕ್ಷೆರಸವನ್ನು ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಾಗ ಅವು ಕೂಡಲೇ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ಶರೀರ ತಿರು ರಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಈ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸತ್ಯತಿರುಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಅಪ್ಪವನ್ನು, ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ರಸವನ್ನು ಅವರ ತಿರುಶರೀರ ಮತ್ತು ರಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ಬಂತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ಸತ್ಯಸಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾವು ವಚನಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸರಲೋಕದ ಅಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಪೋಸ್ತಲರು ಜೇಸುನಾಥರ ಸ್ವಂತ ಕೈಗಳಿಂದ ಪಡೆದಂಥಾದ್ದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಶರೀರ ಮತ್ತು ರಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ನಾವು ಸಹ ಸತ್ಯಸಾದದಲ್ಲಿ ಆ ತಿರುಶರೀರ ಮತ್ತು ತಿರುರಕ್ತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಬೋಧಿಸಿದ ಬೋಧನೆಯನ್ನೂ, ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪು ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮೇತ್ರಾಣಿಯವರು, ಗುರುಗಳು ಅವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಮ್ಮನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡು

ತ್ತಾನೆ ಎನ್ನಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ “ನಾನೇನು ಕರ್ತರೇ, ನಾನೇನು ಕರ್ತರೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಜೂಧಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತನು ಸಹ ನಾನೇನು ಕರ್ತರೇ ? ಎನ್ನಲು ನೀನೇ ಹೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲ ಎಂದುರು. ಕೂಡಲೇ ಜೂದಾಸನು ಭೋಜನ ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡು “ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಿರಿ. ಎಂದರು ಮತ್ತು ಪೇತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಈ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ಹುಂಜ ಕೂಗುವದರೊಳಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯೇ ಎಂದು ಮೂರು ಸಾರೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಬಿಡುಕುವಿ ಅಂದರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಯಾವದೆಂದರೆ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇಮಿಸಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವರು ಎಂದರು.

87 ಜೇಸುನಾಥರು ವನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ರಾಭೋಜನದ ನಂತರ ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪನ್ನು ಜಾಕೋಬನನ್ನು ಜವಾನೇಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜೆತ್ಸೆಮೆಸ್ ಎಂಬ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಲಿವ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಿ” ಎಂದರು.

ತರುವಾಯ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೊಣ ಕಾಲಾರಿ ಜಪಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೋರ್ಲ ಬಿದ್ದ ನನ್ನ ಪಿತನೇ ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಈ ಪಾತ್ರೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಗಲುವದಾಗಲಿ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ತರುವಾಯ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರು ನಿನ್ನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪೇತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ “ಎನು ನೀನು ಒಂದು ತಾಸು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಎಚ್ಚತ್ತಿರಲಾರಿಯೋ ? ನೀವು ಶೋಧನೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತಿದ್ದು ಜಪ ಮಾಡಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಎರಡನೇ ಸಾರೆ ಜಪಮಾಡಲು ಹೊರಟರು. ಆಗ ಪಿತನನ್ನು ನೋಡಿ, ಪಿತನೇ ಈ ಪಾತ್ರೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಗಲದು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಲಿ ! ಎಂದು, ತಿರುಗಿ ಎದ್ದು ಎರಡನೇ ಸಾರೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು, ತಿರುಗಿ ಜಪಮಾಡಲು ಹೋದರು. ಆಗ ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಸಹ ಅದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂ ಅವರ ಶರೀರದಿಂದ ರಕ್ತ ಬೆವರು ಬೊಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಿತು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಸಂಲೋಕದಿಂದ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಉಪಶಮಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಲು ಎದ್ದು ಹೋದರು. ತಿರುಗಿ ಅವರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು; ಈಗ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರಿ, ಇಗೋ ಮನುಮಗನು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ

ಸಮಯವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥವನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕತ್ತಿ ದೊಣ್ಣೆ ದೀವಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜೂದರ ಸೇವಕರ ಸಂಗಡ ಜೂದಾಸನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದುಕೊಡುತ್ತೇನೋ ಅವರೇ ನನ್ನ ಗುರುವು. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿರಿ” ಎಂದನು.

ಜೂದಾಸನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಗುರುವೇ ನಿನಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿ? ಜೂದಾಸನೇ ಮನು ಮಗನನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀಯೋ? ಅಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಜನಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೆದುರಾಗಿ “ಯಾರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ” ಅಂದರು ಅದಕ್ಕವರು ನಜರೇತ್ ಊರಿನ ಜೇಸುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನಲು, ಅವರು ನಾವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಜನಗುಂಪೆಲ್ಲ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಬಿದ್ದರು ಅವರೆದ್ದ ಎಳಕ ರಕ್ಷಕರು ತಿರುಗಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಅವರು ನಜರೇತ್ ಊರಿನ ಜೇಸುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆಂದು ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾವೇ ಎಂಬದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದೆವೆಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದರು.

88 ರಾಯಪ್ಪರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬೊಂಕಿದ್ದು

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದನ್ನು ರಾಯಪ್ಪನವರು ನೋಡಿದರು. ಆಗ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು ಪ್ರಧಾನ ಯಾಜಕನ ಸೇವಕನಾದ ಮಲ್ಕುಸ್ ಎಂಬವನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಸಿಮೋನ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು, ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಡಿಯುವಂಥವರೆಲ್ಲರು ಕತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವರು. ನನ್ನ ಪಿತನಾದವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾನು ಕುಡಿಯಬಾರದೋ ಎಂದು ಮಲ್ಕುಸನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ; “ನೀವು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕತ್ತಿ ದೊಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದೆವು. ಆಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆ, ” ಅಂದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಕರ್ತರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಶಿಷ್ಯರು ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಿದರು. ಆದರೆ ರಾಯಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಜ್ವಾನೈಸೆಂಬವರು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋದರು.

ನೊಟ್ಟು ಮೊದಲು ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೈಪಾಸನ ಮಾವನಾದ ಅನಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಈತನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಇವನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೈಪಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು.

ಕೈಪಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು ಕೂಡಿದ್ದರು ಜೇಸುನಾಥರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಜ್ವಾನ್ನೆ ಸೆಂಬವರು ಸಹ ಒಳಗೆ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋದರು. ಆದರೆ ರಾಯಪ್ಪನವರು ಹೊರಗೆ ನಿಂತರು. ತರುವಾಯ ಜ್ವಾನ್ನೇಸರು ಅಲ್ಲಿಯ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಗ ರಾಯಪ್ಪನವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸೇವಕರ ಕೂಡ ಬೆಂಕಿ ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ಬಹಳ ಚಳಿ ಇತ್ತು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕಳು ಬಂದು ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಜರೇತಿನವನಾದ ಜೇಸುವಿನ ಸಂಗಡ ನೀನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು “ರಾಯಪ್ಪನವರು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅರಿಯೆನು ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದರು.

ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೇವಕಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ “ನಜರೇತಿನವನಾದ ಜೇಸುವಿನ ಸಂಗಡ ಇವನು ಸಹ ಇದ್ದನೆ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ರಾಯಪ್ಪನವರು “ನಾನು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರಿಯನೆಂದು ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಬೊಂಕಿದರು.

ಆನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಜನ ರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನೀನು ಸಹ ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲವೋ? ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ಅಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಯಪ್ಪನವರು ದಿಗಿಲುಪಟ್ಟು, ನಾನು
 ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಶಹಿಸಲು, ಅಣೆಯಿಡಲು
 ತೊಡಗಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿತು. ಆಗ ರಕ್ಷಕರು
 ದುಃಖದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿದರು ಆಗ
 ರಾಯಪ್ಪನವರು ಹುಂಜಕೂಗುವ ಮುಂಚೆ ಮೂರು ಸಾರೆ
 ನನ್ನನ್ನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಬೊಂಕುವಿ ಎಂದು ಜೇಸುನಾಥರು
 ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖ
 ದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಅತ್ತರು.

89 ಜೇಸುನಾಥರು ಕೈಪಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ತಮಾನ

ಕೈಪಾಸನ ಮಾವನಾದ ಅನಾಕನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯ
 ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ನಾನು
 ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾ ಸಿನಗೋಗಿ
 ನಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೊರತು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಏನೂ
 ಬೋಧಿಸಿಲ್ಲ ನಾನು ಬೋಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಜೂದರು
 ಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾಕೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು
 ಕೇಳುತ್ತೀ? ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜನರನ್ನು
 ಕೇಳು ಎಂದರು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಜೇಸುನಾ
 ಥರನ್ನು ನೋಡಿ “ ನೀನು ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ
 ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿಯಾ? ಎಂದು ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು
 ಏಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು “ನಾನು ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಹೇಳು ನಾನು ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾಕೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತೀ ? ಎಂದರು.

ಕಡೆಗೆ ಅನಾಸನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕೈಪಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿದ್ದರು ಇವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರಿಸಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ತಪ್ಪು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನೆನಸಿ ಎರಡು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರು. ಯಾವೆಂದರೆ “ಇವನು ದೇವಾಲಯ ವನ್ನು ಕೆಡವಿಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿಸುವ ನೆಂದು ಹೇಳಿದನು” ಅಂದರು.

ಆಗ ಕೈಪಾಸನು “ಇವರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ನೀನು ಏನು ಬದಲು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆಂದುಕೇಳಲು, ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೈಪಾಸನು ಜೇಸು ನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನೀನು ದೇವಸುತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತುವೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಜೀವಿತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ; ನೀನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಾವು ದೇವಕುಮಾರನಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾಗಿರುವದನ್ನು, ಆಕಾಶದ ಮೇಘಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ದನ್ನೂ ನೀನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಣುವಿ” ಅಂದರು.

ಆಗ ಕೈಪಾಸನು ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಇಗೋ, ಇವನು ದೇವದೂಷಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ್ಯಾಕೆ? ನೀವೇ ಈ ದೇವದೂಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರಲ್ಲಾ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ, “ಇವನು ಸಾವಿಗೆ ಪಾತ್ರನೇ ಹೌದೆಂದು ಕೂಗಿದರು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದರು, ಗುದ್ದಿದರು, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಮತ್ತು ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ರೋಮಾದೇಶ ಪೌರನಾದ ಪೊಂಸ್ಪೈಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಕೈಪಾಸನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೋಮಾದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗವರ್ನರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು.

90 ಜೇಸುನಾಥರು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು

ಜೇಸುನಾಥರು ಪಿಲಾತನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪಿಲಾತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತರು. ಜೂದರು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅದಕಾರಣ ಪಿಲಾತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೇಳಬಂದಿರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಇವನು ನೇರಸ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನುಡಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಲಾತನು “ಹಾಗಾದರೆ ಇವನನ್ನು ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ನೇಮದ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿರಿಂದನು. ಆದರೆ ಜೂದರು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕಾಲ್ಗಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ, “ ಇವನು ನಮ್ಮ

ಜಾತಿಯ ಜನರನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಿಜಾರನಿಗೆ ತೀರ್ಪುಕೊಡಬೇಡವೆಂದು ಆಟಂಕಮಾಡುತ್ತಾನೆ ತನ್ನನ್ನು ರಾಯನೆಂತಲೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ” ಅಂದರು.

ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಜೂದರ ಅರಸನೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಭದವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂದರು.

ಪಿಲಾತನು ತಿರುಗಿ ನೀನು ಅರಸನೋ ? ಎಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಹೌದೆಂದರು. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಪರಾಧವು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಜೇಸುನಾಥರು ಗಲಿಲೇಯರೆಂದು ಅರಿತ ಪಿಲಾತನು ಅವರನ್ನು ಹೆರೋದನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಲಿಲೇಯದ ಹೆರೋದನು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಗಳು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅವರನ್ನು ಬೈದರು, ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆರೋದನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಪಿಲಾತನು ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಮಾಡಿದೆನು. ಇವನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೆರೋದನು ಸಹ ಯಾವ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು ಎಂದನು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಪ್ಯದ ಹಬ್ಬದ ದಿನವದಲ್ಲೆ ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆಗ ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬರಬ್ಬಾಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕೊಲೆಪಾತಕನಿದ್ದನು. ಪಿಲಾತನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಸಿ ಜೂದರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಯಾರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನೋ ಅಥವಾ ಬರಬ್ಬಾಸನನ್ನೋ ಎಂದು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಬರಬ್ಬಾಸನೆಂದರು.

ತರುವಾಯ ಪಿಲಾತನು “ಹಾಗಾದರೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ, ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ ಎಂದುಕೂಗಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿಲಾತನು ನೀರನ್ನು ತರಿಸಿ ಜನರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೋಳಿದು ಈ ನೀತಿವಂತನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿರಾಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಲೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದಿಂದ ಇವನ ರಕ್ತವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿ ಎಂದರು ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು.

91 ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದರು. ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಊದಾ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೆಣೆದು

ಅವರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ತರುವಾಯ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಜೂದರ ರಾಯನೇ ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉಗಳಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡೆದು, ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡೆಯಲು ಕಿರೀಟದ ಮುಳ್ಳುಗಳು ತಲೆಯ ಒಳಗೆ ಇಳಿದವು.

ಪಿಲಾತನು ತಿರುಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಜೂದರನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಾನು ಜೇಸುವನ್ನು ತಿರುಗಿ ತಂದು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಅಂದನು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಊದಾವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟ ದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಪಿಲಾತನು ಅವರನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಇಗೋ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಜನರು ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ, ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಪಿಲಾತನು “ನೀವೇ ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ. ಆತನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗ ಜೂದರು “ನಮ್ಮ ವೇದದ ಕಟ್ಟಳೆ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಸಾಯಲೇಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೇವಸುತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದರು.

ಪಿಲಾತನು ತಿರುಗಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೇನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪಿಲಾತನು “ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲವೋ ? ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲು, ಅಥವಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ ? ಎಂದು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ; ಜೇಸುನಾಥರು ಮೇಲಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರವು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರಲಾರದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದವನು ಅಧಿಕಪಾತಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಯೆಂದರು.

ಪಿಲಾತನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿರುಗಿ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಜೂದರೆಲ್ಲರೂ ಏಕವಾಗಿ ಕೂಗಿ, ನೀವು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಸೆಜಾರನ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ರಾಜನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಸೆಜಾರನಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದರು.

ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಅವರಿಗೆ ಅಂಜಿದನು. ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಬರಹೇಳಿ, ತಾನು ನ್ಯಾಯಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಜೂದರನ್ನು ನೋಡಿ “ಇಗೋ ! ನಿಮ್ಮ ರಾಯನೆಂದನು. ಇವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ, ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಜೂದರು ಕೂಗಿದರು. ನಿಮ್ಮ ರಾಯನನ್ನು ನಾನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲೋ ಎಂದು ಪಿಲಾತನು ಕೇಳಲು, ನಮಗೆ ಸೆಜಾರನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ರಾಯನಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ

ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದು
ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ
ಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಊದಾ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಳೆದು ತಿರುಗಿ
ಅವರ ಸ್ವಂತ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲು
ಕರೆದೊಯ್ದರು.

92 ಶಿಲುಬೆಯ ಮಾರ್ಗವು.

ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವು ಜಡೆಯಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶಿಲುಬೆ
ಯನ್ನು ಅವರೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು
ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ
ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದ ಬೀದಿ
ಗಳೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ
ಮಾತೆಯನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ಕಪಾಲಬೆಟ್ಟ ಅಥವಾ
ಗೊಲ್ಲೊತ್ತ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿಲು
ಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಭೋಜನದ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದರೇ
ಹೊರತು ತಿರುಗಿ ಉಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.
ಇವರನ್ನು ಬಡೆದು ಹೊಡೆದದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿ
ದ್ದು. ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು
ಸಾರಿ ಭಾರವಾದ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೊಕ್ಕಡೆ
ಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜೂದರು ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯುವರೇನೋ ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ಸಿರೇನಿಯಾ

ಸಿಮೋನನನ್ನು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಅವನಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಪಡಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಕೊಲೆಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ಜನಗುಂಪು ಅವರ ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಹೊರಟಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದವರೂ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಪಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಹೋದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಶಿಷ್ಯರೇ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಈ ಜನ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೇಸುನಾಥರು ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರ ಕಷ್ಟಭಾಧೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಅಳಬೇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅಳಿರಿ ಎಂದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಕೊಲೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವರ ಮೈಮೆಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿದರು. ಅವರನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೈಗಳಿಗೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡೆದರು. ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತವು ಭೂಮಿಯಬಿದ್ದು ನೆಲವನ್ನು ನೆನೆಯಿಸಿತು.

ತರುವಾಯ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಅದರ ಮೇಲೆ ತುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಎಡಕ್ಕೂ ಬಲಕ್ಕೂ ಶೀಲು ಬೆಗೆ ಜಡಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ “ಜೂದರ.

ರಾಯನಾಸ ನಜೇರಿತಿನ ಜೇಸು" ಎಂಬ ವಿಳಾಸವನ್ನು
ಪಿಲಾತನು ಬರೆದು ಹಚ್ಚಿದನು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇಸುನಾಥರ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವರ ಅಂಗಿಯು ಹೊಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ
ಇದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವ್ಯಷ್ಟ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

ಆಗ ದುಷ್ಟರಾದ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಯಾಜಕರು
ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ ದೂಷಿದರು. ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದೇ
ನಂದರೆ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ನೀನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಾ
ಎಂದರು. ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿ,
ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ತಂದೆಯೇ ಇವರು ಮಾಡುವ
ದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು
ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು

ಜೇಸುನಾಥರು ಇಂಥ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದ್ದ
ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಿಸಿ
ದರು.

93 ಜೇಸುನಾಥರು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ

ಜೇಸುನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಕುರಿತು ದೂಷಿಸಿ, ಅಂದ
ದ್ದೇನೆಂದರೆ; ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ,
ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹ ಕಾಪಾಡು
ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರನಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಗದ್ದರಿಸಿ ನೀನು ದೇವರಿಗೆ ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲವೋ? ನಾವು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿ “ಅಳವವರೇ ನೀನು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದನು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು “ಸಜವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈ ದಿವಸ ಸಮ್ಮೋದಿಗೆ ಮೇಕ್ಷರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಂದರು. ಶಿಲುಬೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರ ತಾಯಿಯು ಅವರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಜಪ್ಪನ್ನೆಸರು ಮತ್ತು ಮರಿಯಮಗ್ಗ ಲೇನಮ್ಮ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದನೋಡಿ ಆಕೆಗೆ ಜಪ್ಪನ್ನೇಸ್ ಎಂಬವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಪ್ರಿಯೆ ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಎಂದರು. ಜಪ್ಪನ್ನೆಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೆಂದರು. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಸುಮಾರು ಆರು ತಾಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಗ್ಗಿನಿಂದ ಒಂಭತ್ತು ತಾಸಿನ ವರೆಗೆ ಅವರು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಜೋತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರದಿಂದ ನನ್ನ ದೇವರೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರೆಂದು ಕೂಗಿದರು. ತರುವಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ ತಮಗೆ ದಾಹವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಗ ಸಿಪಾಯಿಯು ಓಡಿ ಹೋಗಿ (ಸ್ವಂಜ್) ಸಮುದ್ರದ ಪಾಟಿಯನ್ನು ಹುಳಿರಸದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಒಂದು ಕೋಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಅವರಬಾಯಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ಅದರ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ ಸಕಲವೂ ಈಡೇರಿತು ಅಂದರು. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೂಗಿ “ತಂದೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಬೋಗ್ಗಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಯಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯು ಕಂಪಿಸಿತು. ದೇವಾಲಯದ ತೆರೆಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ತನಕ ಎರಡಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು; ಬಂಡೆಗಳು ಸೀಳಿ ಹೋದವು. ಸಮಾಧಿಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಡಲು ಸತ್ತವರು ಆನೇಕರು ಜೀವದಿಂದ ಎದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಈ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡು ಈ ನೀತಿವಂತನು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನೇ ಅಂದರು.

ಮರುದಿವಸ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವಾದ ಸಬ್ಬತ್ತ್ವ ಹಬ್ಬ ವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಜೋತಾಡ ಬಿಡಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದರು ಅದರ ಜೇಸುನಾಥರು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯು ಭರ್ಜಿಯಿಂದ ಅವರ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು

ತಿವಿದನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀರೂ ರಕ್ತವೂ ಹರಿಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಕಡಿಬೊಟ್ಟು ಪರಿಯಂತರ ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು.

94 ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಕುರಿತು

ಸಂಜೆಯಾಗಲು ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಅರಿಮತೆಯ ಊರಿನ ಜೋಸೇಫನೇಬವನು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ರಕ್ಷಕರ ಶರೀರವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಜೋಸೇಫನು ನಿಕೋದೇಮನ ಸಮ್ಮೇತ ತಿರುಶರೀರವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಇಳಿಸಿ, ಆ ತಿರು ಶರೀರವನ್ನು ಅವರ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಕೆಯು ಜೇಸುನಾಥರು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರ ಶರೀರವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾದ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲು ಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದ ಮತ್ತು ಜೂದರ ಆಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಪರಿಮಳದಿಂದ ಲೇಪಿಸಿ ಪರಿವಟ್ಟದಿಂದ ಸುತ್ತಿದರು.

ಆ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಸಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದರು. ತರುವಾಯ ಪ್ರಥಮಾಚಾರಿಗಳು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಕಾಯುವದಕ್ಕೆ ಜವಾನರನ್ನು ಇಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನಸೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ದಿನಸೆ ಸಬ್ಬತ್ತು ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಬ್ಬತ್ತು ಅದಕ್ಕೂಡಲೇ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಆ ತಿರು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳ ತೈಲವನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಬಂದಿದ್ದರು.

ಆ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಾದಂದರೆ, ಮರಿಯಮ್ಮಗಲ್ಲೇ ನಮ್ಮನು ಜಾಕೋಬನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಸಲೋಮೆಯಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಸಮಾಧಿಯ ಹತ್ತರ ಸೇರುತ್ತಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಯಾರು ತಮಗೆ ಹೊರಳಿಸುವರೆಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾಕಂದರೆ ಆ ಕಲ್ಲು ಬಹುಭಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅವರು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ತಾನಾಗಿಯೇ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು.

ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಆ ದಿನಸೆ ಬೆಳಗುಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಡಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಭೂಕಂಪವು ಜರಗಿತು. ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಮುಖವು ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಿಮದ ಹಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಾದವು.

ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಭಯಪಟ್ಟರು. ದೇವದೂತನನ್ನು ಕಂಡು

ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು. ತರುವಾಯ ತಾವು ನೋಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಫರೀಷೆಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಫರೀಷೆಯರು ಅವರಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಜೇಸುನಾಥರ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ತಾವು ಕಲಿಸಿದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ತಾವು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಂಶಯವನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಜೇಸುನಾಥರ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಅಪೊಸ್ತಲರ ವಿಸ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಜವಾದ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆಂತಲೂ ತಮಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿರುವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

95 [ಎ] ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯ ಮಗ್ಗಲೇನ್ನು ನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು.

ಮರಿಯ ಮಗ್ಗಲೇನಳು ಜಾಕೋಬನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಮತ್ತು ಸಲೋಮೆಯೆಂಬವಳು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೌನಸ್ತನು ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆತನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಅಂಜಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಜರೇತಿನ ಜೇಸುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಜೀವಿತರಾಗಿ ಎದ್ದರು. ನಿಮಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಗಲಿಲೆಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿರುವರೆಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ರಾಯಪ್ಪನವರಿಗೂ ತಿಳಿ ಸಿರಿ ಅಂದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಂಗಸರು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಹೋದರು. ಸೇತ್ರನೂ ಮತ್ತು ಜ್ವಾನೇಸನು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಶರೀರವು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರು ತಿರುಗಿ ಹೋದರು.

ಮರಿಮಗ್ದಲೇನಳು ತಿರುಗಿ ಹೋಗದೆ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ನಿಂತು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಮ್ಮನ ಸ್ವುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅವರು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೀ ಎಂದದಕ್ಕೆ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಅಂದದ್ದು, “ ಅವರು ನನ್ನ ಆಳಿದವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಳು.

ಆಪ್ತರೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಂತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಅವರೇ ಜೇಸುನಾಥರೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಯಾಕೆ ನೀನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿಯೇ ಎನ್ನಲು, ಮರಿಯಮ್ಮನು ಅವರನ್ನು ತೋಟಗಾರನೆಂದು ತಿಳಿದು, “ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವೆ ಎಂಬದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದಳು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಿಯಮ್ಮಾ ಅಂದರು. ಆಕೆಯು ಜೇಸುನಾಥರು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಮೊಣ ಕಾಲೂರಿ “ಗುರುವೇ” ಎನ್ನಲು ಜೇಸುನಾಥರು ನೀನು ಅವೋ

ಸ್ತಲರಬಳಿಗೆ ಹೋಗು ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೂ, ನನ್ನ ದೇವರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಎಂದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಮರಿಯಮ್ಮನು ಹೋಗಿ ತಾನು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿದಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು.

96 (ಬಿ) ಎಮ್ಮಾವುಸಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ದರ್ಶನವಾದದ್ದು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದಬಳಿಕ ರಾಯಪ್ಪನವರಿಗೂ ಸಹಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಎಮ್ಮಾವುಸಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಸಂಗಡಲೇ ನಡೆದು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರೆಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಮ್ಮಾವುಸಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಭೋಜನಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಗೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರು ಜೇಸುನಾಥರೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾವು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿದರೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

97 ಜೇಸುನಾಥರು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಕೂಡಿದ್ದು ಜೂದರಿಗೆ ಭಯ ಪಟ್ಟು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಂದು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತವನ್ನು ಪೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ “ಪಿತನಾದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆಸಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಹ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಊದಿ ಸ್ಪರಿತು ಸಾಂಕ್ತವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಯಾರ ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಿರೋ ಅವರ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಯಾರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದೆ ಇರುವಿರೋ ಅವರ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವವು ಎಂದರು.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ಅಮೋಘಲರಿಗೂ ಅವರ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯ ಸಕಲ ಮೇತ್ರಾಣಿಯವರಿಗೂ, ಗುರುಗಳಿಗೂ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ಅಮೋಘಲರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ತೋಮಾಸೆಂಬವರೊಬ್ಬರು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಉಳಿದವರು ತಾವು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ನೋಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ತೋಮಾಸೆಂಬವರು “ನಾವು ಅವರ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರ ಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಾಕಿ ನೋಡದ ಹೊರತು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಅಂದರು.

ಎಂಟು ದಿವಸಗಳಾದನಂತರ ಪುನಃ ಶಿಷ್ಯರು ತೋಮಾಸೆಂಬವರೊಂದಿಗೆ ಕಡಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಇರುವಾಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಂದು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ ಅಂದರು.

ತರುವಾಯ ತೋವಾಸೆಂಬವರನ್ನು ನೋಡಿ” ಇಲ್ಲಿನಿನ್ನ ಬೆರಳು ಹಾಕಿನೋಡು. ನಿನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಡು ಮತ್ತು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿರದೆ ವಿಸ್ವಾಸಿಯಾಗಿರು, ಎಂದರು. ಆಗ ತೋವಾಸೆಂಬವರು “ನನ್ನ ಅಳಿದವರೇ ನನ್ನ ದೇವರೇ ಆನ್ನಲು ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನಂದರೆ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ವಿಶ್ವಸಿಸಿದಿ. ಆದರೆ ನೋಡದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವವರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಅಂದರು.

ತರುವಾಯ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಜನಸ ರೆತ್ ಎಂಬ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅವರು ಬಲೆ ಬೀಸಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಬಂದು ಧಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

ಮೊದಲು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಬಲೆಗಡೆಗೆ ಬೀಸಿರಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗಬಹುದು ಎನ್ನಲು ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಜೊವಾನ್ನೆಸ್ ಎಂಬವರು ಪೇತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ “ಅವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ತರೇ ಎನ್ನಲು ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಡಿದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧಡಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋದರು.

98 (ಎ) ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಿರುಸಭೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದು.

ಅಪೋಸ್ತಲರು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದ ಮೇಲೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ “ನೀವು ಬಂದು ಭೋಜನ ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಭೋಜನ ತಿರಿದ ನಂತರ ಅವರು ಸಿಮೋನ್ ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ “ಜ್ವಾನೇಸನ ಮಗನಾದ

ಸಿಮೋನನೇ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಧಿಕಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀಯೋ” ಅನ್ನುಲು ಸಿಮೋನೆಂಬವರು “ಹೌದು ಆಳಿದವರೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ಅಂದದಕ್ಕೆ ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕುರಿಮರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು ಅಂದರು. ತಿರುಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ “ಸಿಮೋನನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು “ಹೌದು ಆಳಿದವರೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕುರಿಮರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು ಅಂದರು. ತಿರುಗಿ ಮೂರನೇ ಸರ್ತಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ; “ಸಿಮೋನನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀಯೋ ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಲು, ಅವರು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಆಳಿದವರೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನೀವು ಅರಿತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು ಎಂದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ರಾಯಪ್ಪರನ್ನು ತಿರುಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ, ಅವರು ಗುರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಸಹ ಕಾಪಾಡುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ರಾಯಪ್ಪರನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇವರು ತಿರುಸಭೆಯ ಮೊದಲನೇ ಪಾಪು ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದರು.

ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣದವರೆಗೆ ಈ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ದರ್ಶನವಾದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಒಂದು ಸಾರೆ ಗಲಿಲೇಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಐದುನೂರು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ; “ನಮಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ

ಅಧಿಕಾರವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಜೋರಿಸಿರಿ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯವೂ ಮಗನವೂ ಸ್ವಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತವಿನವೂ ವೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಕಲಿಸಿರಿ. ಇಗೋ ! ನಾವು ಈ ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡವಿರುವೆವು ” ಎಂದರು. ಸತ್ಯ ತಿರುಸಭೆಯು ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಕಲಿಸುವದು.

99 [ಬಿ] ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣ.

ಜೇಸುನಾಥರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾದ ನಾಲ್ಕು ತ್ರಿನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಲಿವೆತ್ತು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟರು ಆಗ ಒಂದು ಮೇಘವು ಅವರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಸಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ದೇವದೂತರು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಜೇಸುನಾಥರೇ ಪುನಃ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಳಿದು ಬರುವರು ಎಂದರು. ಈ ದಿವಸವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬದ ನಂತರ ನಾಲ್ಕು ತ್ರಿನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಸಾಲದ ಹಬ್ಬವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

100 ಸ್ವಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತವಿನ ಆಗಮನವನ್ನು ಕುರಿತು

ಜೇಸುನಾಥರು ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣವಾದನಂತರ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೇಸುನಾಥರು ಸ್ಥಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವನ್ನು ಕಳಿಸುವೆ
ವೆಂದು ಹೇಳಿದವನು ಗುಪ್ತವು ನೆರವೇರುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.
ಅವರ ಸಂಗಡ ಕಸ್ಯಸುರಿಯಮ್ಮನವರು ಸಹ ಇದ್ದರು. ಇವ
ರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಸುಮಾರು ೧೧೨ ಮಂದಿ ಇದ್ದರು.

ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೂದಾಸನು ಕಡೆಸೆಯಾದದ್ದರಿಂದ
ಅವನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೇಮಿಸುವದ
ಕ್ಕಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೇಸುನಾಥರನ್ನು ಮೊದಲಿ
ನಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚೇಟಿಯನ್ನು
ಹಾಕಿದರು. ಅದು ಮತ್ತೇಯುಸನಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆಗ್ಗಿನಿಂದ
ಅವರು ಆ ಅಪೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರು.

ಸ್ಥಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವಿನ ಹಬ್ಬದದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಒಂದು
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸಿತು.
ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಆಗ್ನಿಯ ನಾಲಿಗೆಯು
ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ಥಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವಿನಿಂದ ತುಂಬಿ
ದವರಾಗಿ ಅನೇಕಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದ ಜನರು ಬೇರೆಬೇರೆ
ತರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿಷ್ಯರು
ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಇವರು ಗಲಿ
ಲೇಯಸ್ತರಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವನೇನು? ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಆಗ ರಾಯಪ್ಪನವರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಸ್ವರವನ್ನು
ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.
ಏನಂದರೆ “ಓ ಇಸ್ರಾಯೇಲಸ್ತರೇ ನನ್ನ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.
ನೀವು ದೇವಕುವರನಾದ ನಜರೆತಿನ ಜೇಸುವನ್ನು ಕೊಂದು

ಹಾಕಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ಜೀವಿತರಾಗಿ ಎದ್ದರು. ಅವರ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ನೀವು ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದಹಾಗೆ ಪಿತನಾದವರು ನಮಗೆ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಅದರಿಂದ ನೀವು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ ಜೀಸುನಾಥರು ನಿಜವಾದ ಕರ್ತರೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥರೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ನಂಬುವನಾಗಲಿಯೆಂದರು.

ರಾಯಪ್ಪನವರ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಮನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟರು. ತಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಯಪ್ಪನವರು ನೀವು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ ಆಗಿನಿಮಗೆ ಸಹ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವಿನ ವರಪ್ರಸಾದವು ಸಿಕ್ಕುವದು ಎಂದರು. ರಾಯಪ್ಪನವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರು ಸುಮಾರು ಹೊರಸಾವಿರ ಮಂದಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವಿನ ಆಗಮನದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತವಿನ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಜೀಸುನಾಥರ ಮೋಕ್ಷಾರೋಹಣದ ಹಬ್ಬದ ನಂತರ ಹತ್ತನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕತೋಲಿಕ್ ನೇದವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕತೋಲಿಕವು. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರು ವಂಥಾದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು
ಎ. ಎಚ್. ಜಮಖಂಡಿ
ಇವರು ತಮ್ಮ
ಯುನಾಯಟೆಡ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವೆಸ್ಟ್‌ವಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರು.

